

جبلون بلو (فتح جبلون)

Ketabton.com

الطبعة الأولى طبعة عبد الله بن سالم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

د کتاب پېژندنه

كتاب :: د نبوت پاى (ختم نبوت)

ليکوال ::شيخ الاسلام ، علامه عبدالسلام رستمی ، حفظه الله تعالى .

ڇبارن :: استاد قریب الرحمن سعید ، حفظه الله تعالى

اهدأ:

د شیخ الاسلام ، علامه ، شیخ عبدالسلام رستمی دليکنى د نبوت پايى (ختم نبوت) دغه ڦباره ، خپلو ټولو درتو ، مجاهدو او حق پالونکى علماؤته او په ځانگړي توګه خپل مرحوم والد، مولوي ګل رحمن غفرالله له ، خپلومجاھدو ماماګانو، هريو مرحوم مولوي عبدالحکيم ، مرحوم مولوي عبدالحميد(مولوي تور)، مرحوم مولوي محمد اکرم ، خپلو درنو مجاهدواستادانو ، هريو مرحوم مولوي ظل الله اخنزاده ، او ميا صاحب معین الدین (دبړومیاصحاب) غفرالله لهم اجمعین ، او ټولو هغه حق پاله علماء ته چې په محمد رسول الله صلی الله عليه وسلم باندی يې د نبوت د پايى ته درسيدو (ختم نبوت) په هکله يې نه ستړي کيدونکي جدو جهد کړي او يا يې کوي ، په ډير درښت تقدیم وو.

د ڙباري په هڪله

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله نحمنه و نستعينه و نستغفره و نؤمن به و نتوكل عليه ، و نعوذ بالله من شرور انفسنا و من سیّات اعمالنا من يهدى الله فلا مضل له ومن يضلله فلا هادى له ، و نشهد ان لا اله الا الله وحده لاشريك له و نشهد ان سيدنا و مولانا محمد عبده و رسوله ، ارسله بالحق بشيرا و نذيرا . فجعله خاتم الرسل و النبيين ، و سيدهم و سيدالعالمين.

الحمد لله ، د خپل ٿان له پاره افتخار گنيم چي د شيخ القرآن ، علامه عبدالسلام رستمی ، حفظه الله ، دغه ستره تاريخي او مستدلله خيرنه چي د قاديانيت د فتنى دله منحه ورلو او دهغوي د یو شمير بي دليله پونتنو په ٿواب کي يي ليکلي خپلو وطن والو مسلمانانو ورونيو ته په پښتو ڙبه وڙبارم.

دغه دروند او ستر عالم ، په محمدرسول الله صلي الله عليه والسلم باندي د نبوت د پايي ته د رسيدو او د قاديانيت د فتنى په هڪله ، چي په برтанوي هند کي يي د شلمي پيرې په لمريو کي د انگريزانو ، دا دسلامي عقайдو او مسلمانانو سوگند خورلى دبمنان او د مسلمانانو په شتمنيو باندي غاصب استشاري ٿواک ، د شيطاني سياست تر سرپرستي لاندي او دهغوي دمستقيم ملاتر په واسطه سر راپورته کر او اوس هم د همدي طاغوتی ٿواک په ملاتر او د صليبي کليسا او يهودانو په مالي بسپنه ، نژدي په تولو اروپائي او یو شمير افريقيائي هيوادونو کي په پوره حيلى ، مکر او فريپ سره ڈيو شمير ، د اسلام د عقيدي خخه د ناخبره ، مسلمانانو د عقайдو دخراپولو له پاره فعاليت کوي او د خپلو تبلیغا تو دخپرولو له پاره یي د انگريزانو په پايتخت ، لندن کي ، یو لپ خپرنيز مرڪزونه جور کړي او په تلویزونی چینلونو کي هره ورخ ڙوندي خپرونی لري ، پوره خيرنه او تحقيق کړي د ی.

شيخ القرآن علامه عبدالسلام ، نه یواحی د ا چي د قاديانيت د فتنى د مشر غلام احمد قادياني یو لپ د عقل نه ليри درواغزنو دعوو ته یي دقران کريم او نبوی احاديثو په رينا کي مستدلل ٿوابونه ويلى دي ، بلکه ددغى فتنى تر شا یي ، د مسلمانانو او اسلامي امت پرخلاف د انگليس د طاغوتی نظام د شيطاني سياست او ددبمني نه ډکي توطى او دسيسي ، چي همدا نن ورسره اسلام امت د نړۍ په ګوډ ، ګوډ کي مخ دي ، هم په مستنده توګه را بر بندي کړي دي او دايي په ډاګه کړي ده چي دغه فتنى خه ډول ، د چا له اړخه او د خه له پاره په کار اچول شوي دي ، او خه ډول یي ورته وده ورکړي ده ، همدا اوس یي خوک پالنه کوي او خوک یي د پرمختګ او ودي له پاره کار کوي . او خه ډول وګړي یي بشكار گرئي ، د نموني په توګه د كتاب د متن دغه لاندي جملی چي پخپله د غلام احمد قادياني ليکنه ده و لوی :

[مرزا غلام احمد قادياني دسيالکوت د دېټي کمشنر په کچري ، کي د ۱۸۶۴ عيسوي کال خخه تر ۱۸۶۸ کاله پوري په ډيره کمه تنخوا ملازم و . په همدي وخت کي یي د پادری (مستهر شفیر ايم اي) سره اړيکي و غزوول . د برتابيي

د مرکزی انتلیجنس د راپور په مطابق ، د سیالکوت د خلور و گرو خخه مرزا ډیر د نښه نصیب خاوند و چې د نبوت له پاره منتخب کړل شو.

همدا راز د خپل کتاب ، تحفه قصریه ، په اتم مخ کی لیکی چې : [او دویم اصول چې زه یې پری قایم کړی یم هغه د جهاد دهغی غلطی مسلی اصلاح کول دی چې په حینو مسلمانانو کی مشهوره دی . نوخدای تعالی زه په دی پوهه کرم چې کومی طریقی چې تر اوسه پوری جهاد ګنل کیدی هغه د قران دتعلیماتو خخه بلکل مخالفی دی]. او بیا لیکی چې :

[زما د عمر ډیره برخه د انگریزانو د سلطنت په تایید او ملاتر کی تیره شوه او ما د جهاد ممانعت او د انگریزانو د اطاعت په هکله دومره کتابونه ولیکل او دومره اشتہارات می خپاره کړل چې که چیری هغه رسالی او کتابونه راتیول کړل شی نو پنځوس الماری به تری ډکی شي. ما خپل لمړنۍ عمر کی (دا د ۱۸۹۳ کال خبره ډ)، یعنی تر دی وخته چې نزدی شپیته کلنی ته رسیدلی یم د خپلی ژبی او قلم له لاری په دی کار کی مشغول و م چې د مسلمانانو زړونه د انګلیسي حکومت سره د ریښتونی محبت او خیرغونښتنی او دهغوي دملاتر په لور را و ګرئوم او دیو شمیر ناپوهه خلکو د زړونو خخه د جهاد غلط خیال او فکر لري کرم]. (ضمیمة شهادت القرآن ۱۰ مخ).
همدا راز خپلی ډلی ته هم وصیت کوي او لیکی چې :

[خدای تعالی زه په همدي اصولو باندي قایم کړی یم چې د محسن حکومت ، لکه خرنګه چې د برتانیي حکومت دی، په ریښتونی توګه اطاعت و کرم او په ریښتونی توګه د هغی شکر ادا کرم ، نو زه او زما ډله په دی اصولوباندی پابند یو]. (تحفه قیصریه ۹ مخ)

؟ ددی نولو خبرو خخه او په ځانګړی توګه ددی اخري خبری خخه یې په ډاګه کېږي چې انگریزانو د مرزاييت بنست په دی خاطر اينبودی و تر خو دجهاد نظریه له منځه یوسى او په هندوستان کی دتل لپاره برتانوي حکومت مسلط کړی.....

ماچې کله ددی کتاب د ژباری له پاره غونښتل د انګلیس د شیطانی سیاست په هکله چې همدا اوس یې په اسلامی نړی کی د فساد د را پیداکولو له پاره تر لاس لاندی نیولی خه ولیکم ، نو خبره را دومره او بد ډ شوه ، چې د یوی ځانګړی خپری په خیر باید خپره شوی وايی، نو په دی اساس می په همدغه خو جملو لیکلو او د کتاب خخه د لنډ اقتباس په اخستلو سره بسنې وکړه.

دا په اسلامی امت باندی د الله جل جلا له ډیر ستر احسان دی چې دغه ډول ستر ، جيد ، فقيه او د حق علمائي په کې را پیدا کړي چې هر وخت او هره ګړي د علم او پوهی له لاری دباظل په مقابل کې یې خپلی سینی سپر ګرئولي دی او د حق خبره په پوره ډاګیزه توګه د امت تر مخ بدی . الله جل جلاله دی زمونږ دغه د حق علماءو ته د اسلامی دعوت د خپرولو او د باطل د مقابلی کولو توفيق نور هم ور اعطوا کړي .

همدا راز غواړم د دروند ورور مولوی عبدالرؤف ساپې خخه چې ددی کتاب په را رسولو کي یې له ماسره مرسته کړي د زړه له کومې مننه وکړم او هم د خپلی کورنۍ غړو ته چې د ژبارې په وخت کې یې راته ټولی اسانتیاوه برابري کړي او په څانګړي توګه د خپل زوی محمود الرحمن یاسر سعید خخه چې د کمپیوټر په ټایپ او ستونزو کې یې را سره مرسته کړي د الله تعالي خخه دخیر او عافیت او په دنيا او اخرت کې د ستر اجر او عزت دورکړي له پاره دعا وکړم.

د الله جل جلا له خخه غواړم چې دد غه کتاب ژباره د ټولو مسلمانانو له پاره د پوهی او خير سبب و ګرځوي او زما له پاره یې په دنيا او اخرت کې د اجر او سرلوپه ذريعه کړي . امين

قریب الرحمن سعید

۴ م اگست ، ۲۰۰۷ م عیسوی کال

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الذى اكمل بنیان الرسالة باللبنة الاخيره و ختم سلسلة الرسالة بمن له الاسماً و الصفات الكثيرة ، هو محمد و احمد و الماحى و الحاشر و العاقب و نبى التوبة و الرحمة و قايد المرسلين ذوالمناقب و المكتوب فى التوره و انه ليس بفظ ولا غليظ و لاسخاب فى الاسواق ، كان احسن الناس و اجودهم و اشجعهم بالوفاق و الانفاق ، بعثه الله تعالى لاتمام محسن الافعال و تكميل مكارم الاخلاق ، له الاخلاق الحسنة الجليلة و الشمائل الجميلة و السير النبيلة ، اكمل الله تعالى له الدين و الملة ، و اتم عليه النعم و المنة ، فجعله خاتم الرسل و النبيين ، و سيدهم و سيد العالمين ، فلا تمس حاجة الى بعث رسول او نبى بعده ، و لا يمكن ل احد ان يكمل او ينسخ دينه كله او بعضه ، و صلوات الله تعالى و سلامه عليه الى يوم الدين و على الله و اصحابه و اتباعه و ازواجهم اجمعين . (امين)

ڇباره : د الوهيت ټول صفتونه هغه ذات ته دی چي د رسالت ماني یي د(خپلي) اخري خبنتي په واسطه تكميل کړه . او د رسالت لپي یي پر هغه ذات پاي(اختتام) ته ورسوله ، چي د ډيرو نومونو او سترو صفتونو خاوند دي . او هغه محمد، احمد ، ماحي ، حاشر ، عاقب او (نبى التوبة و الرحمة ، او د ټولو پيغمبرانو قاصد او د ډيرو مناقبو خاوند دي . چي په تورات کي دهغى صلي الله عليه وسلم په صفت کي راغلى دي چي هغه بد ڙېي او سخت زړي نه دي ، او نه په بازارونو کي شور او غوغا راپيداکونکي دي ، او د ټولو خلکو خڅه ډيرد بهه صورت او زيات سخاوت خاوند، او ډيرسته او بهادر شخصيت دي، ؟ دا اتفاقى خبره ده چي الله تعالى هغه (صلى الله عليه وسلم) را وليره تر خو د نېيگنهو (بنه کارونو) اتمام او د نيكو اخلاقو تكميل وکړي . هغه صلي الله عليه وسلم ته تر ټولو ستر اخلاق ، عادات او سترا سيرت (عظميمه سيرت) ورپه برخه دي . الله تعالى دهغى صلي الله عليه وسلم له پاره ملت او دين كامل کړل ، او په هغه صلي الله عليه وسلم یي خپل نعمت او احسان پوره کړ .

نو هغه صلي الله عليه وسلم یي دخاتم المرسلين و النبيين او د ټولو عالميانو سردار و ګرځاوه . نو دهغى صلي الله عليه وسلم نه وروسته دبل کوم نبى د را استولو(اوراتللو) اړتيا نه شته . او نه د یوچا له پاره ممکن دي چي د هغه صلي الله عليه وسلم دين په جزوی او یا کلی توګه منسوخ کړي . دالله تعالى درود او رحمت دي پر تا ، او ستا په اولادونو ، اصحابو (ملګرو)، تابعدارانو ، او په پاكو بيبيانو (ازواج مطهرات) باندي تر قيامته پوري وي . (امين)

اما بعد:

د ټول اسلامي امت (DSLFO او خلفو) اتفاقى او اجماعي عقيده ده چي د نبوت لپي د آدم عليه السلام خڅه پيل او پر محمدرسول الله صلي الله عليه وسلم باندي پاي ته رسيدلی ده . دهغه صلي الله عليه وسلم خڅه وروسته هیڅ ډول، حقيقي، ظلی، بروزی او مجازی نبی نېږي ته د رسول په خير نشي راتلای ، او هر خوک چي دهغى دعوا وکړي ، او د خپل نبوت لوري ته بلنه ورکړي هغه دواغزون (کذاب) او دجال دي . نو پر ټول امت دهغى تکذيب او

دهنی خخه انکار کول لازم او فرض دی . هنجه خوک چی دداسی و گرپی تکذیب و نکرپی بلکه هنجه ته مجدد ، مصلح یا نبی و وایی (وبی منی) او یا هنجه مومن او مسلمان و گنی نو هنجه و گرپی هم د اسلام له دایری خخه بهر دی.

دداسی دعوا کونکو د را خرگندیدو په هکله د رسول الله صلی الله علیه وسلم خخه په زیات شمیر احادیثو کی وړاند وینی شته : لکه چی فرمایی:

۱- حدیث:

عن ثوبان رضی الله عنه ، فی حدیث طویل ، انه سیکون فی امتی کذا بون ثلاثون کلهم بزعم انه نبی الله ، و انا خاتم النبیین ، لا نبی بعدی (رواه ابو داود والترمذی ، هو فی مشکوہ المصابیح ۴۸۷ م مخ)

ژیاړه : په یوه (اوړده) حدیث کی ثوبان رضی الله عنه خخه روایت دی چې په کی راغلی ؛ بی شکه چی زما په امت کی به دیرش ستر او کوچنی درواغزن او غولونکی (فریب ورکونکی) را پیداشی . هر یو به دعوا کوی چی زه د الله تعالی نبی یم ، او حال داچې زه خاتم النبیین یم ، رما خخه وروسته هیڅ نبی نشي راتلای .

۲- حدیث:

عن ابی هریرة رضی الله عنه: ان رسول الله صلی الله علیه وسلم قال: لاتقوم الساعة حتى تقتل فتتان عظيمتان تكون بينهما مقتلة عظيمة و دعوا هما واحدة ، و حتى يبعث دجالون کذا بون قریبا من ثلاثين کلهم یزعم انه رسول الله (رواه البخاری ۱۰۵۴ او مسلم)

ژیاړه : د ابو هریره رضی الله عنه خخه روایت دی چې رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایلی دی چې : ترهنغو پوری به قیامت قایم نه شی تر خو چې دوه ستری ډلی یوله بله سره و جنگی بری ، دهغوي تر مینځ به ستر جنگ وشی او دهغوي دعوا به یواخی یوه وی ، او ان تردی پوری چې نزدی دیرش کسه فریب ورکونکی او درواغزن و گرپی به پیدا کیږی هریو به دعوا کوی چی هنجه د الله تعالی رسول دی .

د اسلام تاریخ ګواه دی چې ددی ټولو وړاند وینو ریښتونوی وخت پر وخت په مختلفو اسلامی ھیوادونو کی را خرگندی پری او دهغوي عاقبت د تاوان (خسران) په شکل کی را خرگند شوی دی .

په اوسمی وخت کی د هندو پاکستان په سیمه کی د دی وړاند وینی تر ټولو ستر مصدق ، د مرزا غلام احمد قادریانی ، دنبوت او رسالت دعوا ده . دهغه فریب ، غولونه ، عیاری او مکاری ، تدلیس او تلبیس تر ټولو زیات دی . او دا فتنه په یو شمیر اسلامی ھیوادونو او په غربی او افریقایی ھیوادونو کی ډیره زیاته خپره شوی ده ، ټکه چې

دهنۍ ملاتر او سرپرستي د هماغه لمړي ورئي خخه را پدېخوا تر نن ورڅي پوري دا نګريزانو حکومتونه کوي . ددي فتنې په مقابله او مخالفت کي د اسلامي امت علماء او پوهانو زيات شمير كتابونه ليکلې دی چې په هغوي کي ددغې دجال ، خبایث او بداخللاقې په بوره تفصیل سره د اسلامي امت تر مخ اینښوول شوي او واضح کړل شوي ده ، دداسی ليکنو او تصنیفاتو په موجودیت کي ما دا ضرورت نه محسوساوه چې زه هم یو خه ولیکم . خو داسی خه عوامل مختنه راغله چې دهنجي په واسطه زه هم دی ته تیار شوم چې په دی هکله خه ولیکم:

د ليکلو لمړي علت داو چې : دداسی فتنې د مقابلې له پاره هر ډول جهاد کولو ته اړتیاده ، او دهنجي له ډلي خخه دقلم په واسطه دعوت او جهاد د ټولو علماء او فريضه او مسؤوليت دی . نو ما دا لنډه شانته رساله په همدغه نيت ولیکله :

ترڅو د فالذين آمنوا و عزروه و نصروه) په ډله کي په داخليدو سره دليکونکي له پاره د نجات ذريعه و گرځي.

دويم علت داو چې : انسان په طبیعي توګه دهنجي وګرو د ویناو ، ليکنو او تصنیفاتو او تالیفاتو خخه ګټه اخلي د کومو سره چې هغه عقیدت او مينه ولري . که خه هم د مرزايیت د تردید په هکله زيات شمير علماء او مشایخو تصنیفات کړي ، چې په ځانګړي توګه د شیخ ثنا الله امرتسری ، مولانا ارشاد الحق اثری ، مولانا محمد حنیف ندوی او الشیخ صفی الرحمن مبارکفوری حفظهم الله تالیفات او رسائل د یادونی وړ دي .

خو دغربی هیوادونو خخه افغانی او پاکستانی دوستانو زما خخه غوبښنه وکړه چې په دی مهمه مسله باندی ستا ليکنی (تصنيف) ته سخته اړتیا ده . په دی خاطر ما د همدى مصنیفينو سره په صاف کي د خپل ځان د ورګډولو له پاره ، دا د خپل ځان له پاره سعادت او ستر جهاد و ګانه .

الله تعالى دی موږ ته صحيح نيت او خپله رضا (ابتفا وجه الله) را په برخه کړي او دغه رساله دی په خپله بارگاه کي قبوله کړي ، او همدا راز دی دغه رساله د ټولو مسلمانانو له پاره ددغې خطرناکي فتنې خخه د خوندی پاته کيدو ذريعه و ګرزوي . و ماذاک على الله بعزيز .

په دی رساله کی ۱۵ بابونه دی:

۱- لمړي باب د نبوت دپایي (دختم) د اثبات له پاره د (۳۰)و) قرانی مبارک آیتونو خخه استدلال او دخاتم لغوی تحقیق او خیرنہ .

۲- دويم باب د نبوت دپایي (دختم) له پاره د(۱۹)و) نبوی احادیثو خخه استدلال .

- ۳- دریم باب هغه مبارک آیتونه چې مرزايان یې د دنبوت د اجرأ له پاره ترى په باطله توګه استدلال کوي، او دهغى ځوابونه:
- ۴- خلورم باب دنبوت او رسالت تر مینځ لغوی او اصطلاحی توپیر (چې په هغى کې د ظلى، بروزى، او مجازى له پاره هیڅ ئای نشته)
- ۵- پنځم باب د ختم نبوت په مسله کې د عيسى عليه السلام دنزوول په هکله شکوک او د هغى له منځه وړل.
- ۶- شپږم باب د عيسى عليه السلام د نزوول په هلكه د مرزايانو تحریف او د توفى د لفظ معنى.
- ۷- اوم باب دمرزا غلام احمد د پیداکيدو او مرينې وخت، او دهغى د ژوند حالات، چې دنبوت دصفت سره کاملا مخالف دي.
- ۸- اتم باب دمرزا مختلفي ناروغتياوی، چې په مجموعى توګه ترى انبيا عليه السلام خوندي ساتل شوي دي.
- ۹- نهم باب دمرزا مختلفي دعواوي، دهغى منازل او عجایبات.
- ۱۰- لسم باب د قرانی آیتو له مخې د مرزا په کفر استدلال.
- ۱۱- یولسم باب د جهاد خخه انکار کول، د انگريزانو سره دوستي او د مسلمانانوسره د اريکو شلول.
- ۱۲- دولسم باب د مرزا ناوړه او دفسق نه ډک کارونه، چې دنبې عصمت ترى په شرعى توګه ضروري دي.
- ۱۳- ديارلسم باب د مرزا ليونتوب او پاګلتوب (معتوه کيدل)
- ۱۴- خوارلسم باب د مرزا وړاند وينې، چې ټولی غلطی وختلي.
- ۱۵- پنځلسم باب دمرزا اکاذيب، مباھله او دمحكمى پريکړي

لمپری باب د نبوت د پایی ته درسیدو (د نبوت د ختم) د ثبتوولو لپاره د قرانی ایاتونو خخه استدلل:

لمپری دلیل:

والذین يؤمنون بما انزل اليك و ما انزل من قبلك . (البقرة ٤)

ڇباره : او هغه وگړو چې په هغه کتاب یي ايمان راواړي چې پر تا نازل شوي او په هغو چې له تا خخه مخته نازل شوي دي.

داستدلل کولو لار:

که چيرى د محمد رسول الله خخه وروسته دکومي وحی د نازلیدو امكان وايی نو د متقينو(پرهیز گارانو) لپاره به په هغوباندي هم د ايمان راواړل فرض گرزيدل، نوحتما به یي دا ويلى و چې: و ما انزل من بعدك (او هغه څه چې له تا وروسته نازلېږي).

خو تر هغو چې په قران کريم کي دنازل شوو کتابونو او یا په رالېړل شوو رسولانو باندي ايمان راواړل فرض کړل شوي دی نو هلته په هیڅ کومه موضوع کي د (وبعدک) یادوونه نه ده شوي ، نو ددي خخه دا په ډاګه شوي چې د وحی د نزول پای ته رسیدل (اختتام) په محمد رسول الله صلی الله علیه وسلم باندي شوي دي.

د یوه شک دله منځه وړل:

مرزايان (احمدی دله) وايی چې دمرزا د نبوت یادونه په (وبالآخرة هم یوقنون) کي راغلي ده . ځکه چې د (وبالآخرة خخه (د بالنبوة او الرسالة الاخرة) مقصد دي.

څواب :

لمپری خبره داده چې دا خرگنده او بشکاره ناپوهی (اوجهل) دی . ځکه چې د هر صفتی اسم (نوم) له پاره، هلته چې موصوف محذوف وي نو د هغې له پاره د استعمال قرينه لازمه وي . خو په قران کريم ، احاديثو اود عربي لغاتو په هیڅ ئای کي د (النبوة والرسالة الاخرة) الفاظ نه دی استعمال شوي.

دويمه خبره داده چې : دا چې دغه آيت ، د دوه یا دری نورو ځایون خخه پرته ، پر نازل شويو کتابونو باندي د ايمان دراواړلو وروسته د (وبالآخرة) د جملی یادونه نه ده شوي.

دریمه خبره داده چې که چېرى دلته د (نبوءة) مقصد واحستل شي نو په آخرت (قيامت) ياندی ايمان راول چې د تقوی (پرهیزگاري) له پاره قطعی فرض دي، يادونه به چيرته ولاړه شي؟ نوددي خخه په داګه کېږي چې ميرزايی دله د آخرت نه هم منکر دي.

دویم دلیل:

يا ايهالناس اعبدوا ربكم الذي خلقكم ..... الآية. البقرة ٢١

ڇباره: اي انسانانو، دخپل هغې پالونکي (رب) بندگي وکري چې تاسی يې پيدا کري ياست.

د استدلال کولو لار:

دا وينا عامه او تولو انسانانو ته شوي ده او په قرانکريم کي (١٩) خايه راغلي ده. د (الناس) په لفظ کي تول انسانيت شامل دي او د قرانکريم د نزول خخه نيولى تر قيامته پوري په کي تول انسانان رانغښتل شوي دي.

پونتنه:

يوچاته د اواز کولو په وخت کي د هغه موجوديت ضروري دي نو د نه موجود (غایبو) وګرو له پاره دا اواز خنگه صحيح کيداي شي؟

خواب: د لغت پوهانو او مفسرینو دغه عموميت ته د تنزيلی خطاب نوم ورکړي دي. (تنزيلا للمعدوم منزلة الموجود) يعني نشت (معدوم) يې موجود فرض کري او اواز يې ورته کري. نو کله چې ددي خطاب (اواز او وينا) په وړاندی تول هغه انسانان چې تر قيامته پوري پيداکېږي مکلف شوي دي نو هغه تول انسانان د محمد رسول الله صلی الله علیه وسلم امتیان او پیروان دی چې د قيامت تر ورئي پوري را پيدا کېږي. په دی اساس په دی دوران کي د بل کوم نبی د راتللو اړتیا نه پیدا کېږي.

دغه عمومي وينا (خطاب) لکه خنگه چې د بندگي د بلني (توحید) سره یو ئای دلته راغلي، نو په همدی توګه د محمد رسول الله صلی الله علیه وسلم د رسالت د عموميت له پاره هم ده. لکه چې فرمایلی يې دي: [يا ايهالناس قد جأكم الرسول بالحق من ربكم .....] (النساء ١٧٠)

ڇباره: بي له شکه، تاسی ته ستاسي د پالونکي رب له لوري په حق سره رسول راغلي دي.

[قل يا ايهالناس انی رسول الله اليکم جمیعا] (اعراف ١٥٨)

ڇباره: ووايast، اي انسانانو! زه تاسی تولو ته د الله جل جلاله له اړخه رسول (استازى) يم.

[قل يا ايها الناس انما انا لكم نذير مبين.] (حج ٤٩)

ڇباره : وواياست چي اي انسانانو! زه تاسى ته بنكاره ويرونکي يم.

د قرانکريم د عمومي نزول په هکله هم الله تعالى فرمایلی دی چي:

[يا ايها الناس قد جأتم موعظة من ربكم و شفأ لمافي الصدور] (يونس ٥٧)

ڇباره: اي انسانانو! تاسى ته ستاسي د رب له لوري پند او نصيحه راغلي ، او هغه د هغو ناروغيو لپاره (چي په سينوکي دي) شفا ورکونکي دي.

[قل يا ايها الناس قد جأتم الحق من ربكم] (يونس ١٠٨)

ڇباره : اي انسانانو ! تاسى ته ستاسي د رب له لوري حق راغلي دي.

نو اوں ددي عامو خطابونو (ویناو) خخه بنه په ڈاگه کيرى چي محمد رسول الله صلي الله عليه وسلم او قرانکريم د قيامت تر ورئي پوري د تولو مکلفو انسانانو له پاره راليل شوي دي . په دي دوران کي د بل کومنبي او يا کوم كتاب نوم نه دي راغلي او نه را تلائي شي

دريم دليل:

[قل ان كنتم تحبون الله فاتبعوني يحببكم الله و يغفر لكم ذنوبكم] (آل عمران)

ڇباره : وواياست ! که چيرى د الله جلا جلاله سره محبت کوي نوزما تابعداري وکري ، الله تعالى به له تاسى سره محبت وکري او ستاسي گناهونه به درته و بنبي.

د استدلال کولو لار:

په دغه مبارڪ ايت کي د الله جل جلاله د محبت تر لاسه کول او د گناهونو د بنبني له پاره ځانګري شر ط د محمد رسول الله صلي الله عليه وسلم تابعداري بنوول شوي ده. که چيرى د هغه (ص) وروسته د بل کومنبي د رانګ امكان موجود وايي نو ضرور به يي دهغى د تابعداري هم مشروط کري وايي . لکه چي ددي حدیث خخه دا ثابتېري که چيرى فرض کړو چي کومنبي ژوندي هم واي نو په هغه به هم د رسول الله (ص) تابعداري لازمه واي . حدیث دا ډول دي:

[عن جابر رضي الله عنه عن النبي صلي الله عليه وسلم ؟ الى ان قال: ولو كان موسى حيالما وسعة الا اتبعاعي] (د بيهيقى او الدارمى د روایت له مخى ، په بنې سندونو سره)

ژباهه: جابر رضی الله عنہ خخه روایت دی چی نبی صلی الله علیہ وسلم و فرمایل: که چیری فرض کرو چی موسی علیه السلام ژوندی وای نو هنگه ته به هم زما له تابعداری پرته بله کومه لاره نه وای (یعنی ضرور به یی زماتابعداری کری وای).

متوجه اوسي چي مرزايان (احمدی چله) واي چي په تفسير ابن كثير کي دا الفاظ راغلي دي: (لوکان موسى و عيسى حيین لاما وسعهمما الا اتباعي .) يعني که فرض کړو چي موسى او عيسى دواړه ژوندي هم واي نو هغوي به ضرور زما پېروي کړي واي .

ددي وينا خخه د هغوي موبني د عيسى عليه السلام د ژوندانه خخه منكريدل او دعيسى عليه السلام د مرينى ثابتول دي.

حُواَبٌ :

ابن کثیر دغه حدیث د (ال عمران او الکھف) د سورتونو په تفسیر کي بیان کړي دی . خو په دواړو ظایو کي ده ګی سند نه دی بنوول شوی ، په داسی حال کی چې د سند پرته هیڅ حدیث د منلووړنه ګرځی . داسی برینښی چې دا الفاظ کوم باغی انسان دخپله خانه په تفسیر ابن کثیر کي ورننویستی وي ، خکه چې د ابن کثیر (رح) عادت دی چې هیڅ حدیث د سند پرته نه بیانوی ، نو دا حدیث به یې د سند پرته ولی ذکر کړي وي ؟ دا په داسی حال کی دی چې ابن کثیر د عیسیٰ علیه السلام د ژوند او د هغه د نزول په هکله (ال عمران) د سوری په تفسیر کي ډیر زیات مستند احادیث را وړی دی ، نو دهغوي ټولو په مقابل کي د داسی یوه بې سنده حدیث د رارلو معنی به څه ټوي ؟

خلورم دلیل:

لقد من الله على المؤمنين اذبعث فيهم رسولا من انفسهم يتلوا عليهم آياته و يزكيهم و يعلمهم الكتاب و الحكمة و
ان كانوا من قبل لفني ضلال مبين (آل عمران ١٦٤)

ژپاړه : بې له شکه چې الله (ج) پر مسلمانانو احسان کړي چې د همغوی خڅه یې هغوي ته رسول (استازی) وروليپهه ، چې هغوي ته د هغى جل جلاله ايتونه لولی او او ورته اوروی یې ، او هغوي پاکوی او كتاب او حکمت ورزده کوي ، که خه هم ، پخوا له دی خڅه ټول خلک په لار ورکيو کې پراته و.

د استدلاکولو لار:

په دغه مبارکی ایت کي د(المؤمنين) خخه ټول د ايمان خاوندان ، د قران د نزول خخه تر قيامته پوري ، مراد دي دلته د تخصيص او ځانګړتياو له پاره کوم دليل نه شته ، نو تر قيامته پوري ، دالله (ج) له اړخه د محمد رسول الله صلي الله عليه وسلم بعثت په ټولو مؤمنينو باندي ډير ستر احسان دي . نو که چيرى د هغى وروسته د بل کوم نبى د جوړيدو او راتللو امكان موجود وايی نو ددى احسان په کولو سره به الله (ج) د هغه نوم هم ياد کړي و . او یا به یې په (المؤمنين) کي د هغه تخصيص او تحديد کړي واي چى دا احسان د هغه فلانکي نبى تر راتګه پوري دي !

نو خرگنده شوه چى د محمد رسول الله صلي الله عليه وسلم نه وروسته ، د ميرزا غلام احمد د نبوت دعوا پر مؤمنينو باندي د الهى د احسان دله منځه وړل ، بلکه د ظلم او تيرى سره برابر ۵ ده . (فکلا و حاشا)

پنځم دليل:

اليوم اكملت لكم دينكم و اتممت عليكم نعمتی و رضيت لكم الاسلام دينا (المایدہ ۳)
ژباره: نن می تاسی ته ستاسي دین کامل (پوره) کړ . او پر تاسی می خپل انعام تکمیل کړ ، اوستاسي له پاره د اسلام پر دین باندي راضی شوم .

د استدلال کولو لار:

په دغه مبارک ایت کي الله تعالى ، محمد رسول الله صلي الله عليه وسلم او امت ، دواړه مخاطب کړي او فرمایلی یې دی چى (نن د عرفی ورڅ او د جمعی ورڅ د هجرت لسم کال) ماستاسي له پاره ستاسي دین پوره او تکمیل کړ او خپل نعمت می هم پر تاسی تمام کړ او دغه د اسلام دین می له تاسی له پاره غوره کړ .

د اتمام او اکمال تر مینځ توپیر دادی چى اکمال د ذواتو او د احکامو د اصولو له پاره استعمالیږي . او اتمام د صفاتو ، فروع او د هغى دوضعي له پاره استعمالیږي . نو د اکمال سره یې د دین لفظ په دی خاطر راوبري دی چى د دین خخه مراد اصول دی او د اتمام سره یې د نعمت لفظ په دی خاطر په ځانګړي توګه ياد کړي دی چى د نعمت اطلاق په صفتونو ، کيفيتونو او دهغى په شکل او وضعی باندي کېږي .

زیښه یې داشوه چى: محمد رسول الله (ص) ته د دین اصول په مکمله توګه او د دین فروع په پوره پوره ډول ورکړل شوي دي او دغه ټول د قرنکریم او احادیثو په بنې کې موجود دي . نو د اکمال او اتمام نه وروسته ، د اسلام په دین

کی د کوم زیادت او یاد کمبست د پیدا کیدو ئای نه شته ، او دا پریکرہ تر قیامته پوری موجوده ده ، نوبیا د بل
نبی د راتلو اپتیا له کومه را غله ؟

خو که چیری له دی وروسته هم، دا فرض کړو ، چې نبوت جاري دی نوبیابه د هغې نبی اونبوټ ګټه خه وی ؟
پرته له دی چې هغه کوم حکم منسوخ کړی او یا د خپله ئانه کوم حکم ورزیات کړی ، چې په دی صورت کی ددی
ایت خخه انکار کول لازمی گرئی .

شپږم دليل:

قد جأكم من الله نور و كتاب مبين . يهدى به الله من اتبع رضوانه سبل السلام و يخرجهم من الظلمات الى النور
باذنه و يهدى لهم الى صراط مستقيم (المایدہ ۱۶)

ڇيباره : بې له شکه ، تاسى ته د الله (ج) له لوری نور او واضح کتاب راغلی ، چې ددی په واسطه الله (ج) هغوي ته ،
چې د خپل رب د خوشحالی د ترلاسه کولو هڅي کوي ، د سلامتی لاری ورسي، او د خپل توفيق په واسطه یې
دتیارو خخه د رنا لوری ته باسى او په نیغه لاره یې لارښوونه کوي.

د استدلال کولو لار:

په دغه مبارک ایت کی په خرگنده توګه ویلی چې رسول الله (ص) او قرانکریم همیشنى نور او لارښوونه ده ، چې
په ذريعي یې منونکوته د سلامتی په لور د تلونکو لارو په لور لارښوونه کېږي . او د الله (ج) په اجازی سره د ټولو
تیارو خخه د نور په لوری د نجات او خلاصون لاره ورته په ګوته کېږي . او د (عقایدو له ارخه) ورته په نیغه لاره د
تللو لارښوونه کېږي .

په رسول الله (ص) او قران کریم کی دغه صفات تر قیامته پوری موجود دی . نوبیا ددی وروسته کوم نبی او وحی
ته خه اپتیا لیدل کېږي ؟ بلکه دداسی وګړی راتګ به ، چې دناممکناتو خخه دی ، د نبی (ص) او قران کریم د
نورانیت د صفت له پاره د خسوف او کسوف په خير گرئی چې په شرعی توګه یې هیڅ امکان نشه.

په دی ایت کی دری جملی راغلی دی او په هره جمله کی بیلی بیلی ګټه او موښی پرتی دی . په لمړی جمله
کی د(سبل السلام) د لفظ خخه مراد شرعی اعمال او ددين ټول فروع او جزیيات شامل دی نو په دی خاطر یې
دلته د (سبل) لفظ جمع استعمال کېیده (په قرانکریم کی چې په کومو ځایو کی هم د سبیل لفظ د مفرد په توګه
یاد کړل شوی دی نو هلتنه یې مقصد اصول وی چې د ټولو انبیاو(ع) له پاره یو شان دی .) او په بله جمله کی یې د

تولو کفرياتو، شركياتو، بدعاتو اوخرافاتو خخه د په خنگ کيدو يادونه شوي ده او دا تول د (ظلماتو) په لفظ کي را تول شوي دي.

او په دريمه جمله کي تول ايمانيات او عقاید داخل دی چی پر هغوي تولو د (صراط مستقيم) لفظ په مفرده توګه دلالت کوي.

زبيبنه يې دا شوه چې د نبې (ص) او قرانکريم په واسطه دغه دری واپه گتهي تر لاسه کيداي شې او دا د مکمل دين خخه عبارت دی. نوبیا ایا د قرانکريم او نبې (ص) خخه وروسته تر قیامته پوري بلی وحی ته او یا د وحی خاوندته د راتلو اړتیا شته؟

اووم دليل:

يا اهل الكتاب قد جأكم رسولنا يبين لكم على فترة من الرسل ان تقولوا ا ما جآنا من بشير ولانذير فقد جاؤكم بشير و نذير والله على كل شى قدير (المایدہ ۱۹)

ڇٻاډه: اي د كتاب خاوندانو! په یقين سره چې زمونږ رسول تاسي ته د رسولانو د یو څه ځنډ وروسته در ورسيد، چې تاسي ته په ډاګه او خرګنده توګه (زمآ آيتونه) بیانوی تر خو ستاسي له پاره دا خبره (عذر) ونه گرځي چې مونږ ته کوم دنيکي او یا بدی خخه د خبرونی له پاره خوک نه و راغلی . نو اوس په یقين سره تاسي ته زيري درکونکي او پوهه ونکي در ورسيد او الله تعالى په هر څه باندي قادر دي.

داستدلل کولو لار:

ددی مبارک ایت مضمون او مفهوم دادی چې دكتاب پر خاوندانو د حجت د جوړولو په خاطر یو اخي د محمد رسول الله (ص) په مبعوث کيدو او استازی توب باندی بسنې شوي ده . او د هغې (ص) د استازیتوب او بعثت په واسطه پر هغوي باندی حجت پوره کړۍ شوي دي . په دی اساس د هغه (ص) نه وروسته کوم وګړي ته(که هغه مرزاي وي او که بل خوک) دا موقع او فرصت نه دی ورکړل شوي چې هغه د خپل کاذب (دواړجن) نبوت په واسطه پر اهل کتابو حجت قايم کړي.

اتم دليل:

وانزلنا اليك الكتاب بالحق مصدقا لما بين يديه و مهيمنا عليه فاحكم بينهم بما انزال الله ....الایة(المایدہ ۴۸)

ڇٻاډه : او مونږ پر تاباندی د حق سره دا كتاب رانازل کړي دي، چې د خپله ځانه مخته (زمونږ له اړخه) د راغليو کتابونو تصدق کوي او دهغوي ساتونکي دي ، نو دهغوي تر مینځ د الله (ج) د رالېړل شوي كتاب په اساس پريکړي کوه

د استدلال کولو لار:

الله تعاليٰ په (تیرو شوو ایتونو کی) دتورات او انجلیل کی د یادوولو وروسته ، اوس دلته د قرانکریم د نازلیدو یادونه کړی ده او دهغى سره یو ئای یې رسول الله (ص) ته حکم کړی چې د تولو وګرو (كتابي او غير كتابي) تر مينځ د همدي کتاب (قران کريم) له مخى پريکړي کوه . همدا راز دپېرو قطعی نصوصو خخه په ډاګه او ثابته دی چې د قرانکریم پريکړي به تر قیامته پوري جاري وي . او د (بینهم) لفظ هم په عمومی توګه تر قیامته پوري ټول مکلفین په خپلی غېږ کی را اخلى . نو اوس کوم بل چاته ددى اجازه نشته چې د قرانی پريکړو وروسته ، خپلو احکاماتو ته د وحی د رنگ په ورکولو سره، هنډه جاري کړي.

نهم دليل:

يا ايها الرسول بلغ ما انزل اليك من ربك و ان لم تفعل فما بلغت رسالته (المائدة ٦٦)

ڇيارة : اى رسوله ! هر هغه خه چې تاته ستاد رب دلوري په تا نازل شوي دي خلکوته ورسوه ، خو که چيری تا داسي ونکړل نو تا د الله تعاليٰ پیغام نه دي رسولی .

د استدلال کولو لار:

په دی مبارک ایت کی محمدرسول الله صلی الله علیه وسلم ته ویل شوی دی چې قرانکریم په داسی امانتداري او مسؤوليت سره (خلکو) ته ورسوه چې یوه کلیمه او یو حرف یې هم (خلکو) ته د ورسیدو پرته پاته نشي . (اومنېر په دی ايمان لرو چې نبی (ص) (انسانیت ته) قرانکریم په پوره او مکمله توګه ورسولی دی) نو اوس منېر د ختم نبوت د منکرینو خخه پوښتو چې نبی صلی الله علیه وسلم په کوم یوه آیت او کوم یوه حدیث کی د مرزا غلام احمد نوم او یا د هغه د نبوت یادونه کړي ده ؟ (کلا و حاشا)

او د (مبشرأبررسول یاتی من بعدی اسمه احمد) خخه چې قادیانیان کوم استدلال کوي نو دهغى ټواب به انشا الله تعاليٰ په خپل باب کی راشی .

لسن دليل:

و اوخي الی هذا القرآن لا نذرکم به و من بلغ (انعام ١٩)

ڇيابه : او ماشه دا قران د وحى په ڏول را ليپل شوي دى چى زه دھمدى (قران) په ذريعه تاسي ووپرورم ، او هغوي (هم) چى دغه قران ورته ورسپری .

داستدلل کولو لار :

په دغه مبارڪ ايت کي (ومن بلغ) په (كم) باندي معطوف دى يعني د قران د نازليدو د وخت ، د هغى د مخاطبينو له پاره، محمد رسول الله صلي الله عليه وسلم د ويرونکي (نذيز) په توگه مبعوث شوي دى نو کومو خلکو ته چى تر قيامته پوري دا قران ور رسپری نو د هغوي نذير(ويرونکي) هم همدا محمد صلي الله عليه وسلم دى نو په مينج کي بل کوم نذير (نبي) ته له کومه اپتيا را پيدا شوه ؟

يولسم دليل :

اولگ الدين هدى الله فبهدا هم اقتده قل لا اسلکم عليه اجرا ان هوا الا ذكرى للعالمين (انعام ٩٠)

ڇيابه : همدا خلک داسى و چى الله تعالى ورته لارښونه کړي وه . ته هم د همغوی په لار ولار شه ، تاسي ووایاست، چى زه له تاسي خخه په دى کومه معاوضه نه غوارم ، دا خو یواحی د ټولو جهانيانو له پاره یو نصیحت او پند دي.

د استدلل کولو لار :

ددی مبارڪ ايت مفهوم دا دی چى زمونږنبي صلي الله عليه وسلم ته حکم شوي و چى دېخوانيو، تيرو شوو، او په ځانګړي توګه د ياد کړل شوو انبیا(ع) اقتدا کوه، او هغه صلي الله عليه وسلم ضرور د هغوي اقتدا کړي ده نو زمونږنبي صلي الله عليه وسلم د رسالت او نبوت د ټولو کمالاتو مجموعه ده نو د هغى صلي الله عليه وسلم نه وروسته د بل ناقص الصفات نبی جوړیست ته اپتيا له کومه را پيدا شوه ؟

په همدي توګه په دی ايت کي قران کريم ته (ذكرى للعالمين) ويل شوي دی او عالمين هغه خلک دی چى تر قيامته به رائى ، نو د قران په خير د یوه مکمل كتاب نه وروسته د بل نبی د راتگ له پاره اپتيا خه ده ؟

دولسم دليل :

و تمت كلمة ربک صدقًا وعدلا لا مبدل لكلماته وهو السميع العليم (انعام ١١٥)

ڇياره: ستا د پروردگار (رب) کلام د رينستونولي او انصاف له اړخه کامل دي . ددي کلام کوم بدلونکي نه شته او هغه ذات (ج) بهه اوريدونکي او پوهيدونکي دي.

د استدلل کولو لار:

قرانکريم د رينستونولي او عدالت ، او د نه بدلون له اړخه په پوره توګه کامل او بي نموني کتاب دي . او دغه صفات به په دي کتاب کي تر قيامته پوري موجود وي . نو ددي په موجوديت کي د بلی کومي وحی او نبوت اړتيا نه احساسېږي . او په ځانګړي توګه (مرزايانو) دغه د درواغو نبوت چې د قرانکريم د ځينو احکامو د منسوخولو هم مدعى دي . دdasی وګړي په درواغجنوالی او دجالیتو ب کي هیڅ شک نه شته .

ديارلسم دليل:

الذين يتبعون الرسول النبي الامى الذى يجدونه مكتوبا عندهم بى الوراة و الانجيل يأمرهم بالمعروف و ينهاهم عن المنكر .....الآلية (اعراف ١٥٧)

ڇياره: کوم خلک چې دdasی رسول او امي نبي تابعداري کوي کوم چې دا خلک دخپلو ځانو سره په توات او انجليل کي ليکلي مومي ، او هغوي ته په نيكو کارونو (خبرو) حکم کوي او د بدوكارونو (خبرو) څخه يې منه کوي .

داستدلل کولو لار:

د آيت د سياق څخه په ډاګه کېږي چې د الله جل جلا له د عذاب څخه د خوندي پاته کيدو له پاره څلور شريط ايښوول شوي دي . (تقوى)، (د زکوة وركړه)، (په آيتونو ايمان درلودل)، او (د اخري رسول [محمد رسول الله صلي الله عليه وسلم] اتباع کول) . او د آيت په اخر کي فرمایلی دی چې په رسول (ص) باندي ايمان او د هغه (ص) بسپنه (نصرت) او د قرانکريم تابعداري کول د برياليتوب وسائل دی او دا حکم تر قيامته پوري جاري دي .

که چيرى د هغه (ص) نه وروسته په شرعى توګه د کوم رسول د راتللو امكان موجود واى نو دهغى تابعداري او پر هغى باندي د ايمان را وړلو شرط به ضرور ايښوول شوي و . خو کله چې داسى کوم شرط د سره موجود نه دي نو ددي څخه دا په ډاګه شوه چې د محمد رسول الله صلي الله عليه وسلم نه وروسته د نبوت دهیڅ یو دعوا لرونکي خرافات به و نه منل شي .

څلوارلسم دليل:

لقد جأتكم رسول من انفسكم عزيز عليه ما عنتم حريص عليكم بالمؤمنين روف رحيم .....(التبه ۱۲۸)

ڇباره : په يقين سره تاسی ته داسی يو پيغمبر تشريف را وړي چې همستاسي له جنسه دي . چاته چې ستاسي د زيانمني خبره ډيره درنده تماميرى ، هغه ستاسي د گټيو او خير ډير ، ډير غوبستونکي دي ، د ايمان پر خاوندانو ډير مهربانه او شفيق دي .

د استدلال کولو لار:

په دی مبارڪ آيت کی دی امت ته په عامه توګه خطاب کېږي چې حکم يې تر قیامته پوري جاري دي او یاد کړل شوي صفات يواحی محمد رسول الله (ص) ته ځانګړۍ شوی دي نو خرګنده شوه چې د هغه صلی الله عليه وسلم نه وروسته د نبوت د اجرا هیڅ اړتیا نشته او نه داسی صفات محمد رسول الله صلی الله عليه وسلم نه وروسته په بل کوم وګړي کې پیدا کیدای شي.

پنځلسه دليل:

وما ارسلنا من قبلك الا رجالاً نوحى اليهم من اهل القرى .....(يوسف ۱۰۹)

ڇباره : ستا خخه دمخته چې مونږ د کليو خاوندانو ته خومره استازى استولى و ، هغوي ټول نارينه و.

د استدلال کولو لار:

په دی مبارڪ آيت کی د الهی د قانون يادونه شوی ده او هغه دا چې دالله (ج) استازى تل نارينه وي او ده مدي قانون لاندی يواحی (من قبلك [ستا خخه دمخته]] يادونه شوی ده نو که چيرى دغه (مرزا) استازى وايى نو په دی قانون کي دداخليدو له پاره د (من بعدک) لفظ زياتول په کار و . نو ددى نه په ډاګه شوه چې رسالت په رسول الله صلی الله عليه وسلم باندی پای ته رسيدلى دي.

شپارسم دليل:

كذلك أرسلناك في أمة قد خلت من قبلها أمم لتلتو عليهم الذي أوحينا إليك. (رعد ۳۰)

ڇباره : په دی توګه مونږ ، ته ، هغه امت ته ليږلې يې چې تر هغوي د مخته ډير امتونه تير شوی دي ، تر خو ته هغوي ته ، هغه وحى چې زمونږ له اړخه تاته درغلۍ ، واورروي.

د استدلال کولو لار:

په دی مبارک آيت کي په داسی یوه قوم کي د رسول الله صلی الله علیه وسلم د مبعوث کيدو یادونه شوي ده چي صفت يي دادي (قد خلت من قبلها امم). نو که چيرى ددي امت نه وروسته بل کوم امت (مرزايى ډله) د الله تعاليٰ په وړاندی په حق او هدایت سره وايي . نو حتمابه يي ويلى واي چي (وتاتي من بعد ها امة). خو داسی هيڅکله هم نه دی ويل شوي . نو ددي خخه دا خرگنده شوه چي همدغه امت تر ټولو اخري امت او تر ټولو غوره او افضل امت دی . که چيرى ميرزايان کومه ډله وي نو هنغوی به د لار ورکي او ګمراهي ډله وي او دهغى استازى به هم درواغجن او دجالان وي.

اولسم دليل:

انا نحن نزلنا الذكر وانا له لحفظون . (الحجرات ۹)

ڇيارة : موږ پخپله دغه قران نازل کري او موږ پخپله ددي ساتونکي يو .

د استدلال کولو لار:

په دغه مبارک آيت کي ، الله تعاليٰ د قران د هميشنې ساتني او خونديتوب وعده کړي ده ، او دغه قران به د خپل حقانيت او رينتونولي سره تر قيامته پوري خوندي وي او بشكاره ده چي قران زمونږ د نبى صلی الله علیه وسلم د رسالت (استازيتوب) كتاب دی . نو خرگنده شوه چي د نبى صلی الله علیه وسلم رسالت تر قيامته پوري جاري دی ، په دی اساس په دی دوران کي د بل چا د رسالت او استازى کيدو له پاره ئاي نه پيدا کيږي .

اتلسمن دليل:

وما ارسلناك الا رحمة للعالمين (أنبياء ۱۹۷)

ڇيارة : او موږه ، ته ، د ټولو نړيوالو له پاره رحمت جوړ او استولی يي .

د استدلال کولو لار:

الله تعالى په ډاګه فرمایلی دی چې یواخی رسول الله صلی الله علیه وسلم د عالمیانو رحمت دی ، او د عالمیانو د کلیمی اطلاق تر قیامته پوری په ټول عالم کېږي . د مرزايانو د نبوت مفروضه که چیری رحمت وی نو د محمد رسول الله صلی الله علیه وسلم د عالمیانو د رحمت (رحمت للعالمين) په صفت کی درز را پیدا کېږي چې په ډاګه کفر دی . نو خرگنده شوه چې د مرزا (درواغجنه) دعوه پر هغه د لعنت سبب گرئی او سوچه دجل او غولونه ده

نوسلسم دلیل:

تبارک الذى نزل الفرقان على عبده ليكون للعالمين نذيرا (فرقان ١)

ڇباره : د ډیر زیات برکت خاوند دی هغه الله تعالى ، چې پر خپل بندہ یی فرقان (بیلونکی د حق او باطل) را نازل کړ ، تر خو هغه د خلکو لپاره خبرونکی او پوهونکی (ویرونکی) و گرئی.

د استدلال کولو لار:

د (ليكون) په ضمیر کی دوہ احتمالات شته . (۱) بندہ(عبد) ته راجع دی یا (۲) فرقان ته . دغه دواړه احتمالات صحیح دی او یو مقصد ثابتوي. او په (العالمین) کی ټول انسانان او پیریان تر قیامته پوری داخل دی.

زیبنې یې داشوه چې تر قیامته پوری ټولو انسانانو او پیریانو له پاره یواخی یو نذیر (پوهونکی او ویرونکی) شته او هغه محمدرسول الله صلی الله علیه وسلم او پر هغی باندی نازل کړل شوی قران کریم دی . نو دهغی (ص) د نبوت نه وروسته د بل کوم نبوت او کتاب له پاره کوم ئای خالی نه دی پاته.

شلم دلیل:

لقد كان لكم في رسول الله أسوة حسنة لمن كان يرجوا الله واليوم الآخر وذكر الله كثيرا . (احزاب ٢١)

ڇباره : یقینا ستاسی له پاره په رسول الله صلی الله علیه وسلم کی ډیره ستره نمونه موجوده ده . د هر هغه چا له پاره چې د الله تعالى (تر مخ د حاضريدو) او د قیامت د ورئی(دحساب او کتاب دورکولو) اميد لري او د الله تعالى جل جلاله ډیر زیاته یادونه کوي .

داستدلال کولو لار:

په دی مبارک آیت کی دمحمد رسول الله صلی الله علیه وسلم د مکملی اقتدأ له پاره لس تاکیدات یاد کړل شوی دی . لکه چې مفسرینو لکلی دی : په دی کی دخانګړي خطاب (لکم) خڅه وروسته عمومی خطاب له پاره د (لمن کان یرجوا الله) یادونه شوی ده . تر خود آیت خطاب تر قیامته پوری قول مسلمانان (د اسلام منونکی) را ونځای . که چیری په دی مینځ کی د بل کوم نبی (مدعی) بعثت حق واي ، نو الله تعالی به خامخا دهغی اقتدآ هم ضروري گرځولی واي . نو خرګنده شوه چې تر قیامته پوری د اسلام په منونکو باندی دمحمد رسول الله صلی الله علیه وسلم او دهغی اقتدآ فرض کړل شوی او دا دنبوت د پایی (ختم نبوت) له پاره غوڅ دلیل دی .

يوشتم دلیل:

ما کان محمد ابا احدا من رجالکم و لكن رسول الله و خاتم النبیین و کان الله بكل شيء عليما (احزاب ۴۰) ژیاړه : ستاسی د نارینه و خڅه ، محمد صلی الله علیه وسلم ، د هیڅ یوه پلار نه دی ، لیکن هغه د الله تعالی استازی (رسول) دی او د ټولو نبیانو د لپی پای ته رسونکی (خاتم) دی او الله تعالی په هر څه باندی بنه پوه او عالم دی .

د استدلال کولو لار:

دغه مبارک آیت ددوو اړخونو خڅه د نبوت د پایی ته رسیدو (ختم نبوت) له پاره غوڅ دلیل دی .

لمړي وجه یې د مبارک آیت سیاق دی : ددی تفصیل دا ډول دی ، چې په تیر مبارک آیت کی د هغو خلکو تردید شوی دی چې وايی زید بن حارثه د نبی صلی الله علیه وسلم زوی دی او زینب رضی الله عنها د هغه (ص) نگور(دزوی بنځه) ده ، نو په دی اساس د هغه سره د نبی صلی الله علیه وسلم نکاح جایزه نه ده . نو الله تعالی دغه مبارک آیت د هغوي په څواب کی راولیږه . لمړي جمله د اسی ده چې محمد صلی الله علیه وسلم د کوم بالغ نارینه پلار نه دی او (زید خو بالغ نارینه دی) . نو اووس دا پوښته را پېیدا کېږي چې د زینب رضی الله عنها سره یې نکاح ته ضرورت څه و ؟

څواب : په دویمه جمله کی د (و لكن رسول الله) الفاظ راغلی دی ، خرنګه چې هغه صلی الله علیه وسلم د الله رسول دی او پر هغى صلی الله علیه وسلم د جاهلیت قول رسوم او ناروا امور له منځه یوړل لازم و ، نو په دی خاطر رسول الله صلی الله علیه وسلم د زینب رضی الله عنها سره د نکاح په کولو سره په عملی توګه د جاهلیت دغه غلط رسوم او عنعنات بیخی له منځه یوړل د کوم په بنسته چې د متبنی (ورته ویل شوی زوی) د بنځی سره نکاح کول ناروا تصور کیدل .

اووس دا پوښته را پېیدا شوه چې دا پیغام به د هغه وروسته بل کوم نبی (خلکوته) ور رسولی و ؟
څواب یې (و خاتم النبیین) دی . یعنی د هغه صلی الله علیه وسلم خڅه وروسته بل کوم نبی نه راځی .

بیا پوبتنه را پیدا شوه چی ، چاته دا معلومه شوه چی تر هغى صلى الله عليه وسلم وروسته بل کوم نبی نه راخى ؟

خواب يي د (و كان الله بكل شيء علیما) الفاظو کي راغلي دي . يعني په هر خه پوهيدونکي اوپه هر خه عالم ، الله تعالى ، پيغام را ليبرلى چي هغه صلى الله عليه وسلم (خاتم النبیین) د انبیاوو دلپری پاي ته رسونکي دي .

ددی آيت دسياق خخه دا بلکل واضحه او خرگنده شوه چي د خاتم النبیین خخه مقصد دادی چي هغه صلى الله عليه وسلم اخري نبی دي او پر همغى صلى الله عليه وسلم باندي دنبوت لپری پاي ته رسيدلى ده (خاتم النبیین دى)

بله وجه يي داده چي د (خاتم) لفظ دا خر راتلونکي له پاره غوش لفظ دي .

دختام دلفظ لغوی خيرنه :

دا ماده د (خ ، ت ، م) ، په قرانکريم کي اته ھله په مختلفو صيغو سره راغلي . ختم ، يختم ، خاتم ، ختامه ، مختلفوم .

په عربي لغاتو کي دغه ماده ، يو شي اخر ته در سولو له پاره استعمالېږي . لکه : دكتاب ختمول ، (خاتم الكتاب) يعني كتاب يي تر اخره پور و لوست ، د قران ختمول (ختم القرآن) يعني قران يي تر اخره پوري ورساوه .

قال ابن منظور : و ختم فلان القرآن اذا قرأه الى اخره (ابن سيدة) الشيْ يختمه ختماً بلغه اخره . و ختم الله له بخير . وخاتم كل شيء و خاتمه و عاقبته و آخره و خاتمة السورة آخره . و في التنزيل : ختماً مسک ، أى آخره لأن آخر ما يجحدون رأيحة الممسك .

ڇباره : ابن منظور لغوی ويلی دی چي هغه فلانکي سري قرآن ختم کړ - په داسي حال کي چي تر اخره پوري يي لوستلى و . د ختم معنى تر اخره پوري رسول دی لکه د خاتمي د خير لفظ . او خاتم د هر شي د آخر او عاقبت نوم دی ، خاتمة السورة خخه مقصد د هغى اخر دي ، او په قران کي دي چي (ختماً مسک) ، اخر د هغى مشک خوشبویه شول . (لسان العرب ، حرف : خ)

قانون دادی چي کله چي يو خيزي اخر ته رسيدري نو پر هغى مهر لګيدري دا دختم لازمي مجازي معنى ده نو د ختم معنى مهر لګول دی لکه خرنګه چي په قرانکريم کي راغلي دي : [يسوقون من رحیق مختوم] يعني خالصه څکونکي (شراب) به په داسي جامونو کي وي چي مهر به پري لګيدلى وي . نو په دی اساس ابن منظور ويلی دي :

قال ابو اسحق : معنى ختم و طبع في اللغة واحد و هو التغطية على الشيء و خاتم ما يوضع على الطينة و الخاتم الطين الذي يختتم به على الكتاب . (لسان الميزان ج ٢٤ / ٤)

ڇيابه : ابو اسحاق ويلى چي ختم او طبع يوشى دى او هغه يوشى په پرده کي پتوى ، په کيچر مهر لگول چي دهغى نوم خاتم(مهر) دى (لسان الميزان).

بيا چي کله په کوم شى مهر و لگيپري نو بيا دهغى سره د منعى معنى لازمى گرزي . نو په زرونو باندي د مهر د لگولو مقصد دادى چي په هغى کي د حق د خبرى ورننوتل ممنوع گرزيدلى دى . لکه چي په يوه مكتوب مهر ولگول شى نو د هغى مقصد دادى چي پر هغى د مهر د لگولو وروسته په هغى کي نور کوم شى ور داخليداي نشى، يعني خبره تر اخره پوري رسيدلى ٥٥.

زيبينه داشوه چي د ختم معنا يوشى تر اخره پوري رسول دى ، بيا د هغى سره لمري مهر لگول لازمى شول او بل منعه کول ورسره لازمى وگرزيدل . ابن منظور ليکي چي:

و في التنزيل العزيز: و لكن رسول الله و خاتم النبيين: أى آخرهم و من اسمأله العاقب معناه اخر الانبياء (ج:٤/٢٥)
لسان العرب

ڇيابه : په قران کي راغلي (خاتم النبيين)، يعني د هغوي آخر ، او دنبي صلي الله عليه وسلم په نومونو کي د (العاقب) نوم هم دى چي معنى يى (آخر الانبياء) دنبيانو اخرنبي دى.

همدا راز (مبعد) وينا ده چي (خاتم النبيين) د ماضى د فعل صيغه ده نو معنى يى داده چي هغى صلي الله عليه وسلم د آنبیاؤ لپی پای ته رسوله.

نو د مرزا غلام احمد دا وينا چي د خاتم معنى مهر دى او بيا د مهر خخه تصدق مراد اخستل کيپري ، دا تاويل نه دى بلکه تحريف دى ، خكه چي د سول الله صلي الله عليه وسلم له پاره د مصدق (ريبنتونوالى) صفت قرانکرريم ذكر کري دى . په هر ئاي کي يى (المابين يديه) يادونه کري ٥٥ . يعني هغه صلي الله عليه وسلم د پخوانيو (تيروشوو) تصدق كونکي دى. په هشيخ آيت کي يى داسى نه دى فرماليي چي د وروسته راتلونكو تصدق کوي. او په دى خبره بنه پوهيدل په کار دى که چيرى خاتم د مهر په معنى واختسل شى نو مهر تل د خط په پاي او اخر کي لگيپري ، نه په مينځ کي ، نو هيچکله هم داسى نه کيپري چي الله تعالى د آنبیاؤ په رالپولو مهر لگولي او دهغى وروسته بيا هم کوم نبى يا رسول مبعوث کري.

د خاتم لفظ دهره اړخه ، راتلونکي او د نورو منعه کونکي له پاره دحقيقى معنى په توګه استعمالپري او دا لفظ د نبوت د دپاي ته د رسيدو (ختم) په لپي کي غوڅ او قاطع لفظ دى . او قانون دادى چي په قطعياتو کي تاويل کول د تحريف متراالف دى او مرزا د همدغې تحريف مرتکب شوي دى.

دنبوت د امکان په هکله که د ابن حجر هیشمی خخه په حدیثیه فتاوی کی خه رانقل شوی نو پر هغی باندی آلوسی مفسر په تفصیل سره رد کړی دی او د غزالی په کتاب الاقتصاد کی چې کوم خه را نقل شوی دی هغه قرطبی مفسر په پوره تفصیل سره مسترد کړی دی.

درویشتم دلیل:

ان الله و ملائكته يصلون على النبي يا أيها الذين آمنوا صلوا عليه وسلموا تسليما (احزاب ٥٦)

ڇيابه : الله تعالى او دهغى ملايکى پر دغه نبى صلی الله علیه وسلم باندی رحمتونه ليږي ♦ اى د ايمان خاوندانو ! تاسى هم پر هغى صلی الله علیه وسلم باندی دورود و ليږي او بنه سلام پري د تل له پاره ليږي .

د استدلال کولو لار:

په دی مبارک آیت کی زمونږ د نبى صلی الله علیه وسلم دستر مقام او لوړی مرتبی یادونه شوی ۵۵ ، او هغه دا چې الله تعالی او دهغى فرشتی په سیدنا نبى صلی الله علیه وسلم باندی هر وخت صلوة (رحمت) ليږي نو اى د ايمان خاوندانو ! پرتاسي دقيامت تر ورځي پوري فرض دي چې تاسى پر هغى باندی دورود او سلام ورليږي . نوخرګنده شوه چې د هغى صلی الله علیه وسلم دنبوت دغه شان به تر قيامته پوري جاري وي . نو په دی اساس دهغى صلی الله علیه وسلم خخه وروسته دبل کوم د دعوه کونکی راتګ ممکن نه دي.

درویشتم دلیل:

وما ارسلناك الا كافة للناس بشيراً و نذيراً ولكن اكثر الناس لا يعلمون (سبا ٢٨)

ڇيابه : مونږه ، ته ، ټولو انسانانو ته زيرى ورکونکي او ويرونکي وراستولی يې ، خو زیات خلک پري نه پوهېږي .

داستدلال کولو لار:

د (كافة) معنى (جميعاً) تول دي او د (الناس) دلفظ حال هم همداسي دي . دا په نحوی توګه بلکل روا دي لکه چې ابو حیان او نورو مفسیرینو ددي آیت د تحقیق او خیرپنی لاندی ليکلی دي:

نو مقصد دادی چې تر قیامته پوری د پیدا کیدونکو تولو انسانانو له پاره زمونږ نبی صلی الله علیه وسلم رسول دی او په حدیث کی هم (ارسلت الی الناس کافة) ویل شوی دی . نو ددی امت له پاره زمونږ د نبی صلی الله علیه وسلم نه وروسته د بل کوم دعوه کونکی له پاره هیڅ ډول اړتیا نه لیدل کېږي.

خليشتم دليل:

انا ارسلناک بشيرا و نديزا و ان من امة الا خلافيهها نديز (فاطر ۲۴)

ژباره : مونږ پخپله ، همتاته حق درکړ او زیری ورکونکی او ويرونکی (پوهه ونکی) مو و استولی ، او هیڅ داسی امت (ډله) نشه چې کوم ويرونکی (د الهی د غذاب خخه) ورته نه وي ور استول شوی.

داستدلل کولو لار:

ددی مبارک آیت په لمړی جمله کی زمونږ د نبی صلی الله علیه وسلم درسالت او استازیتوب یادونه شوی ۵۵ ، او د هغى صلی الله علیه وسلم درسالت سره یو ځای بی د کوم ځانګړی امت او وخت (مدت) قید نه دی لګولی . په بله جمله کی د تیرو شوو انبیأو علیه السلام او امتونو یادونه شوی ۵۵ . که چیری د خاتم النبیین صلی الله علیه وسلم نه وروسته کوم استازی په کوم امت کی راتلونکی وايی نو قران به خامخا د هغى یادونه کړي واي . نو په داګه شو چې زمونږ نبی صلی الله علیه وسلم د الله تعالی اخري نبی دی او همدا صلی الله علیه وسلم دامت اخري استازی اورسول دی.

پنځه ويشتم دليل:

و انه لكتاب عزيز لا ياتيه الباطل من بين يديه و لا من خلفه (فصلت ۴۱-۴۲)

ژباره : دا د ډیر وقعت کتاب دی ، چې باطل ورته ، نه د مخی خخه او نه د شا خخه ، یعنی د هیڅ اړخ خخه نه شی را تلاي .

داستدلل کولو لار:

د (الباطل) معنی د قران کريم خخه مخالف او منسوخ کونکي . يعني نه په تیرو شوو کتابونو کي کوم داسی کتاب شته او نه په راتلونکي کي داسی کوم کتاب نازلیدای شی چی د قرانکریم دکومی خبری پرخلاف راشی ، هغه دروغ اویایی منسوخ کړي.

ددی پر خلاف مرزا غلام احمد دعوه کوي چی زه په دی خاطر مبعوث شوی یم چی د قرانکریم خخه د جهاد مسله منسوخ کرم. (دهغی د عقایدو په بیانولو کی به دا حواله انشأ الله را شی)

الله تعاليٰ په دی آیت کی واضحه کړي چی د قرانکریم هیچ یوه خبره وروسته یوڅوک یا وحی نشی منسوخولای.

شپږویشتمن دلیل:

هو الَّذِي بَعَثَ فِي الْأَمَمِينَ رَسُولًا مِّنْهُمْ ..... الْآيَة.. ثُمَّ قَالَ : وَالْأَخْرِينَ مِنْهُمْ لَمْ يَأْلِمُهُمْ بِهِمْ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ (جمعه) (۳۲)

ژباره : هماغه ذات دی چی په نالوستی خلکو کی یې، د هم هغوي خخه یو کس د استازی (رسول) په حيث ور واستاوه. (بیافرمایی) او دهغوي خخه علاوه د نورو له پاره هم ، چی تر او سه دهغوي سره نه دی مخ شوی . او هماغه غالب او د حکمت خاوند دی.

د استدلال کولو لار:

د(آخرین) لفظ په (الاميين) باندی معطوف دی، د (آخرین) د لفظ په هکله د مفسیرینو دوه ډوله ویناوی راغلی دی.

(ا)تابعین او د تابیعینو تابیعین (تابع تابعین) تر قیامته پوری.

۲(عجمی (غیر عرب) خلک.

د هری وینا له مخی زموږ نبی صلی الله علیه وسلم ته د ټولو له پاره بعثت ثابت دی . د هغی صلی الله علیه وسلم بعثت تر قیامته پوری دی د هغی صلی الله علیه وسلم پیروی د عربو څخه علاوه پر ټولو عجمی و ګړو لازمه او دهغوي له پاره کافی ده . د هغی صلی الله علیه وسلم وروسته په عربو او یا عجمو کې د هیچا د میوثر کیدو له پاره ئای نشه.

اوہ ويشتم دلیل:

اولم يکفهم انا انزلنا عليک الكتاب يتلى عليهم ان في ذلك لرحمة د ذكرى لقوم يومنون. (عنکبوت ۵۱)
ژیاړه : ایا د هغوي له پاره دا بسننه نه کوي چې موږ پر تا باندی کتاب نازل کړ، چې هغوي ته لوستل کېږي . په هغی کې رحمت دی ، اونصیحت دی د هغه خلکو له پاره چې د ایمان خاوندان دی.

د استدلال کولو لار:

په دی مبارک آیت کې په ډاګه ویل شوی دی چې قرانکریم رحمت ، ذکر او اعجاز له لوري کافی کتاب دی ، په ځانګړی توګه د ایمان دخاوندانو له پاره. او دا بسننه(کفایت) به تر قیامته پوری جاري وي نو ددی کتاب وروسته ، دهیڅ ډول وحی (که درسالت وي او که دنبوت ، حقیقی وي او یا ظالی اوښکاره وي) ، اړتیا نشه. هر هغه خوک چې دقرانکریم د نزول نه وروسته د کومی وحی انتظار کوي او یاې دعوه کوي نو په حقیقت کې دغه شخص د قرانکریم ددی صفت څخه منکر دی.

اته ويشتم دلیل:

ومن اظلم ممن افترى على الله كذبا او قال اوحى الى و لم يوح اليه شيئاً اوقال سانزل مثل ما انزل الله ..... ولو
ترى اذ الظالمون في غمرات الموت..... الاية (انعام ۹۳)

ژیاړه : او دهغی و ګړی څخه به ډیر تیری کونکی (ظالم) خوک وي چې پر الله تعالي باندی درواغ و تړی او یا ووایی چې ماته وحی رائۍ ، حال دا چې هغه ته د هیڅ خبری وحی نه ده راغلی او خوک چې وايې چې زه د الله تعالي (دکلام) په خير کلام راوېم ،..... او که ته هغوي ووينې چې ظالم (تیریکونکی) خلک به د مرینې په ستونزو (سختیو) کې راګکړ وي.

د استدلال کولو لار:

ددی مبارک آیت خخه مخته د تورات د نزول یادونه شوی ده او بیا دقراں کریم نزول او دهغی صفتونه یادکړل شوی دی. او دهغی خخه وروسته دامبارک آیت ذکر شوی دی . او ددی مبارک آیت په دویمه جمله کې هغه وګړی ته ډیر تیری کونکی (ظالم) ویل شوی دی چې دقراں کریم نه وروسته د وحی دعوه کوي . دا په داسی حال کې چې وحی بنده شوی ده . نو خرګنده شوھ چې ددی دعوی مصدق پخپله غلام احمد مرزا دی چې د قرانکریم نه وروسته هم د وحی دعوا کوي ، چې نه ورسره ددی وحی په هکله کوم دلیل شته او نه د کوم دلیل ئای ورته لیدل کېږي.

نېهه ويشتم دلیل:

فبائی حدیث بعده یومنون (مراسلات ۵۰)

ڇباهه : اوس ددی قران نه وروسته ، په کومی بلی خبری ایمان راوړی؟

داستدلال کولو لار:

دلته د (حدیث) خخه مراد قرانکریم دی . مقصد دادی چې د قرانکریم نه وروسته بل کوم کتاب یااللهی وحی را تلونکی ده چې دا خلک به یې ومنی؟ خرګنده شوھ چې د قرانکریم نه وروسته کوم کتاب یا وحی نه رانازلېږي.

دیرشتمن دلیل:

فبائی حدیث بعد الله و ایاته یومنون (جاثیه ٦)

ڇباهه : نو د الله تعالی او دهغی د ایتونو نه وروسته په کومی ؟ بلی ؟ خبری ایمان راوړی؟

د استدلال کولو لار:

دلته هم د استدلال کولو لار هماگسى ده چې په مخکنی آیت کې بیان کړل شوی ده .. دقراں کریم د عقلی او روحی نبیو نبیانو نه وروسته د هیڅ ډول وحی او کتاب د راتلو ګنجایش نه شته.

دغه تول مبارک آیتونه دفهم له اړخه د محمد رسول الله صلی الله علیه وسلم د(ختم نبوت) د ثبوت له پاره قطعی او غوڅ دلایل دی ، ددی نه اخوا نور زیات شمیر ایتونه شته چې د یوی نه یوی لاری خخه د نبوت د اختتام له پاره دلایل ثابتیدای شي .

من لم تكن تكفيه هذه فلا----- يكفيه الله شرح وادث الازمان

د کوم و گړی له پاره چې دا آیات بسنې و نکړي نو الله تعالی دی دا سی و گړی د زمانی د حoadثو د شر نه خوندي و
نه ساتي.

دویم باب د نبوی احادیثو په رنکی د ختم نبوت ثابتول:

۱- عن جابر بن عبد الله رضي الله عنه ، قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: مثلى و مثل الانبیاء كمثل رجل بنى دارا فاكملها و احسنه الا موضع لبنة فكان من دخلها فنظر اليها قال: ما احسنها الا موضع اللبنة ، فأنا موضع اللبنة ، ختم بي الانبیاء عليهم الصلاة والسلام . و في روایة : و ختم بي الرسل ، و في روایة : فانا اللبنة و انا خام النبیین (دغه حدیث په ابو داود الطیالیسی او بخاری ، مسلم او ترمذی کی د سلیم بن حیان له اپخه او د احمد بطرق له ارخه بیان شوی دی)

ڇباره : د جابر رضي الله عنه خخه روایت دی چی وايی ، رسول الله صلى الله عليه وسلم و فرمایل : زما او د تیرو شوو انبیاؤ مثل د هنگی و گری په خیر دی ، چی یو کور یی جور کری وي او د هنگی ابادی یی سرته رسولی وي او ڇير یی بنایسته کړی وي ، پرتہ دیوی بنختی د ځای خخه ، چی هغه خالی پاته وي ، نو هرڅوک چی دغه مانی ته ورنوئی او گوری یی ، نو وايی چی دا خو ډېره بنایسته مانی ۵۵ خو دیوی بنختی ځای په کی خالی دی (يعنى دښختی دی خالی ځای زیانمنه کړی) ، نو زه (دهنگی اخري) بنختی په ځای یم . الله تعالى زه د انبیاؤ عليه السلام په اخرا کی را ليږلی یم ♦ او په یوه روایت کی (درسل) لفظ راغلی ، او په یوه بل روایت کی راغلی چی زه هغه بنخته یم او زه د نبوت همگنسی پای ته رسونکی (خاتم النبیین) یم . لکه څنګه چی هغه بنخته اخري ۵۵ .

۲- عن ابی هریرة رضي الله عنه قال ، قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: فضللت على الانبیاء بست : اعطيت جوامع الكلم ، و نصرت بالرعب (وفى روایة: مسيرة شهر) ، و أحلت لى الغنائم و جعلت لى الارض مسجدا و طهورا ، و ارسلت الى الخلق كافة و ختم بي النبیون . (دا حدیث مسلم ، ترمذی ، احمد کی راغلی او همداراز په کنزالعمال کی هم)

ڇباره : د ابو هریرة رضي الله عنه خخه روایت دی چی رسول الله صلى الله عليه وسلم و فرمایل : ماته په تولو انبیاؤ عليهم الصلوة والسلام باندی په شپړو طریقو سره برتری (فضیلت) را کړل شوی دی . لمړی دا چی ماته (جوامع الكلم) را کړل شوی دی ، دویم : ماته د یوی میاشتی په فاصلی سره په (رعب) سره کومک شوی دی . دریم : ماته بی غنیمتونه حلال کړی دی . خلرم : ماته توله مکھه مسجد او پاکه کړل شوی ده . پنځم : او زه یی د تول عالم په لور ليږلی یم . او شپړم : زماد بعثت په بنسته الله تعالى د انبیاؤ لپی (سلسله) پای ته ورسوله .

۳- و عن العرباض بن ساریة رضي الله عنه قال : قال لى النبی صلی الله عليه وسلم: انی عند الله خاتم النبیین و ان آدم لمنجدل فی طینته . (د اد احمد روایت دی چی په مشکاة المصابیح او کنزالعمال و شرح السنۃ کی راغلی دی)

ڇيابه: عرباض بن ساريه رضي الله عنه خخه روایت شوي دی چي هغى ويلى دی چي ماته نبى صلى الله عليه وسلم وفرمايل: چي زه د الله تعالى په ورپاندي(هغه وخت) خاتم النبیین ليکل شوي و م چي آدم عليه السلام په خپلي ختي کي پروت و .

٤- عن جبیر بن مطعم قال : سمعت رسول الله صلی الله عليه وسلم يقول : ان لی اسمأ أنا محمد و انا احمد و انا الماحی الذی يمحو الله بی الكفر و انا الحاشر الذی يحشر الناس علی قدمی و انا العاقب الذی ليس بعده نبی .
(بخاری ، مسلم اود احمد په مسند کي دا حدیث راغلی دی)

ڇيابه: جبیر بن مطعم رضي الله عنه خخه روایت دی چي ويلى يي دی ، چي: ماد رسول الله صلی الله عليه وسلم خبری اوريدی چي ويل يي : ماته نومونه دی ، محمد یم او احمد یم ، ماحی یم ، دچا په واسطه چي الله تعالى کفر له منھے وړی او زه حاشر یم چي دخلکو حشر(بيا راژوندي کيدل) به زما پر قدمو کي کېږي او زه عاقب یم يعني هغه چي ترى وروسته بل نبی نه رائی.

٥- عن عبدالله بن عمر رضي الله عنهم يقول : خرج علينا رسول الله صلی الله عليه وسلم يوما كالمودع فقال: أنا محمد النبی الامی (ثلاثلا) و لا نبی بعدی . (دا حدیث په احمد او ابن کثير کي راغلی دی)

ڇيابه: عبدالله بن عمر رضي الله عنهم فرمایي چي يوه ورخ رسول الله صلی الله عليه وسلم پر مونږ باندی راووت ، داسی معلومیده چي رخصت ورکونکی وي ، نو وبي فرمایل: زه محمد امي نبی یم (دری څلی يي دا خبره وکړه) او زما خخه وروسته بل هیخ نبی نه رائی.

٦.....- و في حديث السايب بن يزيد: فنظرت الى الخاتم بين كتفيه فاذا هو مثل زرالحجلة. (دخاری ، ترمذی روایت دی)، کذا عبدالله بن سرجس (فقیه) فنظرت الى خاتم النبوبین بين كتفيه عندنا غض كتفه اليسرى (مسلم) و کذا فی حديث ام خالد و فيه فذهببت العب بخاتم النبوبین (بخاری)

ڇيابه: دسايب بن يزيد په حدیث کي راغلی چي ما د رسول الله صلی الله عليه وسلم د اوږدو په مينځ کي خاتم نبوت و کوت ، هغه دناوي له پاره د جوړي شوي ډولی دېښ په خير و ، په همدی ترتیب د عبدالله بن سرجس خخه هم نقل شوي چي ما (خاتم نبوت) درسول الله صلی الله عليه وسلم ددواړو اوږو تر مينځ ، دښی اړخ د اوږي په نازکه هدوکی و کوت . همدا راز حدیث د ام خالد خخه هم روایت شوي دی ، په هغى کي ويل شوي دی چي د (خاتم النبوبین) سره يي لوبي کولی.

٧-عن جابر رضي الله عنه : ان النبی صلی الله عليه وسلم قال: انا قايد المرسلین و لافخر، و انا خاتم النبیین ولا فخر ، و انا اول شافع و مشفع و لافخر. (الدرامي په کنز العمال کي ، ٤٠٢/١١)

ڇيابه : د جابر رضي الله عنه خخه روایت دی چې نبی صلی الله عليه وسلم و فرمایل چې زه د رسولانو قايد یم او په دی کي فخر نشته ، او زه خاتم النبیین یم او په دی کي فخر نشته ، او زه تر تولو لمپی شفاعت کونکی (او مقبول الشفاعة) یم او په دی کي فخر نشته .

٨- عن ثوبان رضي الله عنه قال : قال رسول الله صلی الله عليه وسلم : سيكون في امتی كذا بون ثلاثة ، كلهم يزعم انه لنبی الله و انا خاتم النبیین و لا نبی بعدی . (ابوداود اوترمذی)

ڇيابه : د ثوبان رضي الله عنه خخه روایت دی چې ويلى یي دی چې رسول الله صلی الله عليه وسلم فرمایلی دی : زما په امت کي ديرish درواغجن پيدا کيدونکي دی هر يو به دعوه کوي چې هغه د الله تعالى نبی دی ، حال داچي زه خاتم النبیین یم او زما وروسته کوم نبی نه رائی .

٩- عن ابی امامۃ الباهلی رضي الله عنن انبیاء و انتم آخر الامم (ابن ماجہ)

ڇيابه : ابو امامه باهلي رضي الله عنه وايي چې رسول الله صلی الله عليه وسلم و فرمایل : زه د انبیاءو آخری یم او تاسی اخري امت یاست.

١٠- عن آنس رضي الله عنه قال : قال رسول الله صلی الله عليه وسلم ، بعثت أنا و الساعة كهاتين . (بخاري)

ڇيابه : انس رضي الله عنه خخه روایت دی چې ويلى دی چې ماته رسول الله صلی الله عليه وسلم و وویل چې زه په داسی حال کي مبعوث شوي یم چې زه او قیامت دومره (نژدی) یو لکه دلاس دا دوه گوتی .

١١- عن انس بن مالک رضي الله عنه قال : قال رسول الله صلی الله عليه وسلم : ان الرسالة و النبوة قد انقطعت ، فلا رسول بعدى و لا نبی بعدى ، قال: فشق ذلك على الناس قال: ولكن المبشرات ، قالوا يا رسول الله ! وما المبشرات ؟ قال : رؤيا الرجل المسلم وهي جزء من اجزاء النبوة وفي روایه من ستة و اربعين جزء . (احمد او الترمذی)

ڇيابه : د انس رضي الله عنه خخه روایت دی چې رسول الله صلی الله عليه وسلم و فرمایل : بيشهه چې رسالت او نبوت منقطع (پري کړل شوي) دی نو زماخڅه وروسته نه کوم استازی (رسول) رائی او نه کوم نبی . انس رضي الله عنه فرمایي چې دا خبره په خلکو ډيره درنده تمامه شوه ، نو بیایي و فرمایل چې : بلی - مبشرات به وي ، هغه ورته و وویل چې مبشرات خه ته وايي ؟ رسول الله صلی الله عليه وسلم و فرمایل : د یو مسلمان سړی خوب ليدل ، دا دنبوت د برحه څخه یوه برحه ۵۵ - یا شپږ خلوینسمه برحه ۵۵ .

١٢- عن ابن سعد آن رسول الله صلی الله عليه وسلم قال: أنا رسول من أدركـت حـيـا وـمـنـ يـوـلـ بـعـدـيـ . (كتـزالـعـمالـ)

ڇٻاڙه : د ابن سعد خخه روایت دی چی رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایلی دی چی زه د ڙونديو خلکواو دهغوي چی له مانه ورسته پيدا کيږي ، رسول او استازى يم.

١٣- قال رسول الله صلی الله علیه وسلم: أنا خاتم الانبياء و مسجدی خاتم مساجد الانبياء و ان أحق المساجد ان يزار و تشد اليه الرواحل مسجد الحرام و مسجدی . (فردوس الاخبار / ٧٨)

ڇٻاڙه : رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایلی دی چی زه (خاتم النبیین) يم او زما مسجد د انبياو په مساجدو کي اخري مسجد دی. او مساجدو ته دسفر کولو ور مسجد حرام او بيا زما مسجد دی.

١٤- و عن أبي أمامة الباهلي رضي الله عنه قال: خطبنا رسول الله صلی الله علیه وسلم ذات يوم (الى أن قال): وانا آخر الانبياء و انتم آخر الامم (الى أن قال): ويقول : أنا نبی ، آنا نبی ، ولا نبی بعدی . (كتاب السنة لابی بکر بی آبی عاصم ، تاريخ دمشق لابن عساکر ١٩١/١)

ڇٻاڙه : دامام باهلي رضي الله عنه خخه روایت دی چی موږ ته رسول الله صلی الله علیه وسلم یوه ورخ خطبه راکړه او په هغى کي یې وفرمایل : زه د ټولو انبياو اخري يم او تاسی په امتونو کي اخري امت یاست . زه نبی يم ، زه نبی يم ، زما خخه وروسته کوم نبی راتلونکي نه دی .

١٥- و عنه قال: سمعت رسول الله صلی الله علیه وسلم يقول في خطبته : ايها الناس ! انه لانبی بعدي و لا امة بعدكم . (مجمع الزواید: ٤٧١/٨)

ڇٻاڙه : ابومامه باهلي رضي الله عنه خخه بيا روایت دی چی ويلى یې دی : ما د رسول الله صلی الله علیه وسلم خخه په خطبه کي واوريدل چې فرمایل یې : اي انسانانو ! زما خخه وروسته نبی نه رائى او نه ستاسي خخه وروسته کوم امت .

١٦- و عن ام سلمة رضي الله عنهاـ ان النبي صلی الله علیه وسلم قال لعلى: اما رضي ان تكون مني بمنزلة هارون من موسى ، غير انه لانبی بعدي . (صحيح ابن حبان ١٥/١٥)

ڇٻاڙه : د ام سلمه رضي الله عنها خخه روایت دی چی ويلى یې دی چې نبی صلی الله علیه وسلم ، على رضي الله عنه ته وفرمایل : ايا ته په دی خبره خوبن نه یې چې زما او ستا نسبت یو بل ته داسی وي لکه د هارون عليه السلام نسبت چې موسى عليه السلام ته و . ليکن زما خخه وروسته بل نبی نشته دی .

١٧- عن عبدالله بن مسعود رضي الله عنه (في حديث طويل) قال : قولوا: اللهم اجعل صلاتك ورحمتك وبركتك على سيد المرسلين و امام المتقين و خاتم النبيين محمد عبدك و رسولك امام الخير ، و قايد الخير ورسول الرحمة . (مسند ابی یعلی الموصلى : ١٧٥/٩)

ژیاره : د عبدالله بن مسعود رضی الله عنہ خخه روایت دی (په یوه اوبرده حدیث کی) چې ویلی یې دی : ولوله اللهم جعل صلاتک و رحمتك علی سید المرسلین ،چې د متقيانو امام دی ، خاتم النبیین دی ، محمد صلی الله علیه وسلم ستا بنده او ستا استازی (رسول) دی دخیر امام او د هغى قايد او درحتم رسول دی .

۱۸- و عن سهل بن سعد الساعدي رضي الله عنه قال : استاذن العباس النبى صلی الله علیه وسلم فى الهجرة فقال له : يا عم! مكانك الذى انت به ،فإن الله تعالى يختم بك الهجرة كما ختم بي النبوة . (مسند الى يعلى الموصلى : (۵۵/۵)

ژیاره : سهل بن سعد رضی الله عنہ خخه روایت دی چې عباس رضی الله عنہ د رسول الله صلی الله علیه وسلم خخه د هجرت کولو په اړه اجازه و غوښته ، رسول الله صلی الله علیه وسلم ورته و فرمایل : ای کاکا! په کوم ځای کې چې یاست ، په هماغه خپل ځای کې اقامت و کړه ، الله تعالیٰ پرتا باندی د (مکی) د هجرت اختتام وکړ لکه خرنګه یې چې پرما باندی د نبوت لړی پای ته ورسوله

توجه: په دغه احاديثوکی که خه هم یو شمیر یې د سند په لحظه کمزوری دی خو د متن له اړخه او دنورو صحیحو احاديثو په اساس حجت او دلیل گرزیدای شي.

دریم باب هغه مبارک آیاتونه چې مرزايانو ترى د نبوت د اجرا له پاره استدلال کړي دی ، او دهغى حوابونه :

دقاديانيانو استدلال) ۱(

ما كان الله ليذر المؤمنين على ما انتم عليه حتى يميز الخبيث من الطيب و ما كان الله ليطلعكم على الغيب و لكن الله يجتبى من رسله من يشاً فـا منوا بالله وسله و ان تؤمنوا وتقوا فلکم اجر عظيم.

ژباره : الله تعالى ذات نه دی چې مؤمنین په داسی حالت کی مخلوط اوګډوډ پرېړدی ، مگر داچې ګنده اوناولی خلک دېاكو خلکو خخه جدا نکړي ، اوالله تعالى داسی هم نه کوي چې تاسی ته د غيبو خبری و بنی . لیکن الله تعالى د خپلو رسولانو خخه ، خوک چې و غواړۍ، منتخب کوي یې. نو په الله تعالى او دهغى په رسولانو باندی ايمان راوري، نو که چيرى تاسی ايمان راوري او د نفاق خخه په خنګ و اوسي نوتاسي ته به ډير اجر درکول شی .

د هغوي د استدلال کولو لار:

(يجبى) مضارع فعل دی او د استقبال له پاره استعمالېږي . او دغه آيت پر محمدرسول الله صلی الله عليه وسلم باندی نازل شوي دی نو معلومه شوه چې د رسول الله صلی الله عليه وسلم خخه وروسته هم ، الله تعالى رسولان تاکي او تاسی په الله تعالى اوررسلانو باندی ايمان راوري .

ددی ټول آيت د تفصيلي حواب ورکولو نه مخته دوه خانګري (تنبيهی) خبری ذکر کېږي:

۱- هر آيت پر خپل سياق او سباق باندی د اينبولو په واسطه درک کېږي . او دخپل مطلب د اثبات له پاره ، آيت دخپل سياق او سباق خخه غوڅول او لري کول ، خرګند معنوی تحریف دی .

۲- دقران هغه تفسیر ډير معتبر او باوري دی چې دنبي صلی الله عليه وسلم او صحابه کرامو رضی الله عنهم د زمانی خخه منقول او مقبول دی . ددی نه علاوه د خپلو غوبښتو او(خواهشاتو) د ثابتولو له پاره دخپله خانه تفسیر کول پخپله تحریف دی . د آياتونو په کلیماتو کې که خه هم عمومی هم وي خودا عمومیت هم ددی خخه مخته دوه شرطونو سره مقید(تپل) کېږي . په قرانکریم کې په دی اړوند زیات شمیر آیتونه شته دی .

تفصیلی حواب :

پورته یاد کړل شوی آیاتونه ټول د احد د پیښی سره اړوند دي.

(۱۵۷) (نمبر ایت پخپله د دی پوښتنی حواب دی چې : کله چې الله تعالی د احد په غزا کې کفارو ته بری ورکړ نو هغوي ته دا ګمان پیدا شو چې دا بری زمونږ د حقانیت دلیل دی او زمونږ له پاره په دی کې خیر دی ؟ نو الله تعالی حواب ورکړ چې کافران دی دغه مهلت (بری) دخپلو ځانو له پاره خیر نه گنبي . بلکه دا د هغوي له پاره خاص شر دی ، ځکه چې په دغه مهلت کې دهغوي ګناهونه زیاتېږي او په اخیر کې به هغوي ته د ذلت او سپکوالی دردناکه عذاب وی.

په (۱۷۹) ایت کې د یوه بل سوال حواب راغلی دی او هغه دا چې په احد کې الله تعالی پر مؤمنانو او منافقینو باندی ولی دغه غم (قتل او ماتی) را وسته؟

حواب : په دی کې حکمت دا و چې د مصیبت او غم په وخت کې د مؤمن صبر او استقلال او د منافق ،منافقت را خرګندېږي . او دا په دی خاطر چې د مومنانو او منافقینو تر مینځ بیلتون (تمیز) راشی تر خو په راتلونکی کې دمنافقینو خخه لري والي وکړل شي .

دریمه پوښتنه : د غم او مصیبت د ورکولو پرته داسی هم کیدای شول چې الله تعالی پخپله مونږ ته ویلی چې هغه فلانکی مومن او هغه فلانکی منافق دي ؟

حواب : د ا د غیبو دپو هی مسله ده او الله تعالی تا ته په غیبو باندی خبر نه درکوی .

څلورمه پوښتنه : د رسولانو په ژبو باندی کله کله د غیبو خبری (دوھی په ذریعه) را خرګندېږي ، نو ایا دا اطلاع علی الغیب ، (په غیبو باندی دخبریدو) خبره نه ده ؟

حواب : د ا د الله تعالی شان دی چې ځینی رسولان د ځینی مغیباتو (پتو خبرو) [د هغوي د نبوت د مناسبت او شان سره یوځای] دپوهی د ورکولو له پاره انتخابوی . دا دهغی مشیت (اراده) ده . (دلته د (لكن) لفظ ددي سوال او حواب له پاره دلیل دی ځکه چې د عربیت په قانون کې د (لكن) لفظ د استدراک ددفع له پاره استعمالېږي .) نو تاسی د الله تعالی توحید او د رسولانو رسالت ومنی (د غیبو د پوهی له مخی رسولان د الله تعالی سره شریکان مه ګرځوی).

ددی تفصیل خخه را په ډاګه شوه چې د آیت مقصد هیڅکله هم دا نه دی چې نبوت دی جاري وی بلکه دا دالله تعالی د کریمه عادت یادونه ده .

(یجتبی) که خه هم د مضارع فعل دی خو هیڅکله یې هم معنی، استقبال؟ نشي کیدای، بلکه د الهی د پخوانی عادت بیانول تری مقصد دی. او په قران کریم کی د مضارع فعل په زیاتو ځایو کی د عادت د بیانولو له پاره استعمالیپری، نه د استقبال له پاره. او دی ته د ماضی (تیری شوی زمانی) او سنی حکایت ویل کېږي. د نمونی په توګه:

ومن الناس من يقول ، يخادعون الله ، وما يشعرون ، ولكن لا يعلمون ، ..... په دويه څخه هم د استقبال معنى نه اخستل کيری.

توجه : دمحالی فرضی په توګه که چیری د آیت خخه د نبوت اجرا ثابته وي نوبیا د مرزا د نبوت له پاره خاص دلیل چیرته دی ؟ دا خو خاص مدعی دی او دلیل عام دی په داسی حال کی چې د دلیل او مدعی تر مینځ موافقت ضروري وي:

٢- ومن يطيع الله و الرسول فأولئك مع الذين انعم الله عليهم من النبيين و الصديقين و الشهداء و الصالحين
و حسن أولئك رفيقا. (النساء ٦٩)

زیبایه: اوهر هنگه خوک چی د الله تعالی او دهغی د رسول تابعداری وکړی، هنگه به دهغو خلکو سره وي چې الله تعالی یېری انعام کریدي او هنگه به د نبیانو، صدیقینو، شهداو اونیکو خلکو بهتر ین رفیق وي.

دھفوی داستدلل کولو لار:

دھغوي داستدلل کولو لار داده چي وايي : چي د (مع) لفظ د صفت د گيونون لپاره دی ، مقصد يي دادي چي د الله تعالى او د رسول د اطاعت کولو خخه په انعام کړل شوو ډلو (منعم عليهم) سره د صفت گپونون تر لاسه کېږي او د همدمغى ډلو خخه تر ټولو لمړي ډله د انبیاو ډله د . نو ددي خخه خرګنده شوه چي د اطاعت په واسطه نيوت تر لاسه کیداي شي.

خواب : ددى استدلال ٿول کرہ ورہ د (مع) دلفظ په شاوخوا کي را گرئي ، چي هنوي يي معني د صفت گلدون اخستي دي ، خودا د ڏپرو علتونو له مخي غلطه او باطله ده .

لمری طریقه:

د (مع) د لفظ معناگانی دادی:

د ئای، وخت ، او عمل گډون (اشتراك مکان، زمان ، عمل) ، دصفت او عمل گډون ، په سير او سياحت کي گډون ، په ثواب کي گډون ، په عذاب کي گډون ، په غونډو کي گډون ، په خلاصون کي گډون ، په الوهيت کي گډون ، په دين کي متابعت کول ، دورروسته (بعد) په معنى ، د لور او پورته (علی) په معنى ، د لزوم او يوهای والی (اتصال) په معنى ، د الله تعالى له اړخه دنصرت په لاره د ځانګړي ملګرتيا(معيت خاصه) په صفت ، د الله تعالى له اړخه د عامې ملګرتيا(معيت عامه) ، علم او قدرت په صفت.

دويمه طریقه:

دغه ډول کليمه په (محمد رسول الله و الذين معه) کي مستعمل ده او دا آيت يواخي د صحابه کرامو په اړوند دی ، نو ايا صحابه کرام ټول ، تول انبيا و؟

دریمه طریقه:

دلته قرينه موجود ده (و حسن اولـک رفيقا) يعني دغه ملګرتيا (معيت) د انډیوالۍ (رفاقت) گډون دی ، چې مقصد یې په عيليين کي د اړواحو ملګرتيا ، او په جنت کي د ټولو مومنانو ملګرتيا (درفاقت او ملګرتيا ، لفظ د صفت په توګه نه شي استعماليدا) بلکه د ئای (مکان) او غونډي (مجلس) سره خاص کړل شوي دی.

څلرمه طریقه:

دا نظریه او فکر غلط دی چې د اطاعت په واسطه نبوت تر لاسه کېږي . ځکه چې نبوت کوم کسبې خیز نه دی ، که چېږي کسبې خیز واېي نو نبې ته به ضرور ددي پوهه (علم) یا اميد واي چې د اطاعت په واسطه ماته نبوت تر لاسه کیدا شي . ليکن الله تعالى د نبې صلی الله عليه و سلم په واسطه ددي دواړو نفي کړي ده . لکه چې فرمایلې یې دی :

ما كنت تدرى ما الكتاب و الا الايمان (شورى ۵۲)

وما كنت ترجو ان يلقى اليك الكتاب الا رحمة من ربك (القصص ۸۶)

ڇباره : تاته معلوم نه وه چې کتاب خه شي دی او تفصيلي ايمان خه شي دی - او تاته دا اميد نه و چې تاته به کتاب درکول کېږي ، مګر دا د الله تعالى له لوري رحمت دی .

۳- يا بنى آدم اما يأتينكم رسلا منكم يقصون عليكم آيتى فمن اتقى و اصلاح فلا خوف عليهم و لا هم يحزنون . (اعراف ۳۵)

ڇيابه : اي د آدم بچيانو ! که چيرى تاسى ته پيغمبر راشى ، نوهجه به له همتاسي خخه وي ، اوزما احکام تاسى ته بيانيوي ، نوهجه خوک چي تقوی (دالله نه ويره) اختيار کړي او اصلاح وکړي نو داسي وګړي به نه اندېښمن شى او نه به دوى غمگين شى .

د هغوي د استدلال کولو لار:

دا د قران خاوندانو ته خطاب دي او (يأتينكم) د استقبال صيغه ده ، نو مطلب ترى دا را خيئي چي د قران دخاوندانو له اړخه به بل رسول هم مبعوث کيږي .

حواب : دا استدلال د خو علتونو له مخي بلکل غلط او جاهلانه استدلال دي. او هغه دا چي:

لمړي علت : داچي په قرانکريں کي دی امت ته دبلنى او دعوت ويناد (يايهالذين امنوا ، يا ايهالناس ، يا اهل الكتاب ، يا بنى اسرائييل ..) په کليماتو او الفاظو سره شوي دي . خو په هیڅ حائی کي ورته د (يابنى آدم) خطاب نه دی شوي .

دويم علت : په دی سورت کي د آدم عليه السلام پيښه (واقعه) ياده کړل شوي او دهغه دپر ځمکه درا بشکته کيدو (هبوط) په وخت کي هغه ته او د هغه اولادی ته یو شمير ویناوي شوي دي .

لمړنۍ وينا: يا بنى آدم قد انزلنا عليکم لباسا یواری سوا تکم وريشا (۲۶)۔

دويمه وينا: يا بنى آدم لا یفتننکم الشیطان كما اخرج ابویکم من الجنة ینزغ عنہما لباسہما (۲۷)

دریمه وينا: يا بنى آدم خذوا زینتکم عند کل مسجد و کلوا واشربوا ولا تصرفوا (۳۱)

دغه دری واره ویناوي د عربو مشرکينو په تردیدکی نازل شوي وي . هغوي به د طواف په وخت کي ځانونه لوڅول ، او دا یې دخانونو لپاره د ثواب کارګانه، نو الله تعالى د آدم عليه السلام د واقعی په بیانولو سره هغوي ته دا وریادول چي د شیطان په پیروی کي پر څلوا ځانو حللا شیان مه حراموی . لباس پر ځانو مه حراموی ، ځکه چي ابليس د وسوسی په واسطه ستاسي د پلار(نيکه) خخه د جنت لباس ليږي کړي و. او فرمایلی یې دی چي دغه (لباس) د الله تعالى له لوري تولو انسانانو (بنى آدمو) ته انعام دی او د هغوي له پاره زينت دی .

څلرم خطاب :

يا بنى آدم اما يأتينكم رسول منكم يقصون عليكم) ۳۵)

دا وينا هم د ټولو انسانانو (بنى آدمو) له پاره ده . هغه وخت چې آدم عليه السلام د جنت خخه را بسته کړل شو نو دههې وخت خخه دقران تر نزوله پوري چې خومره انسانان پیدا شوي دي ، هغوي ټول په دغه وينا کي را نغښتل کېږي . او ددي تایید دادی چې د آدم عليه السلام د اهباط (را بسته کيدو) نه وروسته د بقری په سورت کي دا وينا په دې ډول راغلي ده . [فاما يأتينكم مني هدى فمن تبع هدای فلاخوف عليهم و لا هم يحزنون (بقره ۳۸)] او د طه په سورت کي هم په دې ډول را غلی ده [فاما يأتينكم مني هدى فمن تبع هدای فلا يضل ولا يشقى . (طه ۱۲۳)] نو دلته هم دغه وينا (خطاب) آدم عليه السلام او دههې د اولادی له پاره دې ..

د محمد صلي الله عليه وسلم د بعثت خخه وروسته د نبوت هغه لپي پاي ته ورسيده د کوم له پاره چې نور قطعی مبارک آيتونه د استدلل په توګه وړاندی شوي دي.

که چيری دغه وينا(خطاب) د نورو ويناو په واسطه پري کړل شې او دههې خخه د خپل باطل مقصد د ترلاسه کولو په خاطر د نبوت اجرأ ثابتول هدف وي نو بيا دا د الله تعالى د مبارک کلام سره مذاقۍ او مسخری کول دي.

دریم علت: ابن جریر ، الوسي او نورو مفسرینو ددی مبارک آیت په پیلامه کي د (قلنا) لفظ دمعنی له اړخه مقدر لګولی دي تر خو په ډاګه شي چې دغه خطاب د پخوانیو ویناوسره تپلی دي.

توبه:

[د مردان د بنار د رستم په سيمه کي د یوه مرزاي سره منا ظره]

په ۱۹۶۵ کال کي زمونې په کلې رستم کي د حیواناتو په شفاخانه کي یو دولتی ډاکټر و ، گمان کوم چې هغه به د سیالکوت (پنجاب) او سیدونکی و ، هغه د قادیانی مسلک پېر ستر داعی و ، او په سيمه کي یي پېر زوک او غوغما را پیدا کړي وه . ویل به یي چې کوم عالم دی له ماسره بحث وکړي . بدېختانه چې په هغه وخت کي زيات مولوی صاحبان د قران د علومو سره نا اشنا و . په دې خاطر دههې سره د مقابلې خخه ویریدل . یواحی همدومره به یي ویل چې هغه کافردي . زه په هغه وخت کي د پنجاب د گوجرانواله د دیدار سنگ په کلې مدرس (استاد) و .. نو زما هغه دوستانو چې په رستم کي او سیدل دغه ډاکټر ته وویل چې زمونې مولوی صاحب چې کله دسفر خخه راشی نو هغه به له تا سره بحث وکړي . دوستان منظر وول ، کله چې زه یو خل په رخصتی باندی راغلم ، نو ما دوستانو را ته وویل چې دغه دول معامله ده . خوبمندوم چې په هغه کال ماته دا فرصت تر لاسه شوي و ، نو ما دقاديانيانو د یو شمير كتابونو مطالعه هم کړي وه . نوماخپلو ملګرو ته وویل چې د ډاکټر صاحب سره د مباحثي له پاره وخت واخلي ، هغوي وخت و تاکه ، په تاکلې وخت زه او زما دری ملګري دههې ئای ته ، هملته شفاخانی ته

حاضر شول . ډاکټر د ډیرو نیکو اخلاقو له لوری سه راغلاست ووایه . خوددی ترڅنگ په خپل ضد ولار و چې مولوی صاحبان زما سره بحث نشی کولای . ما دهغی پر میز قرانکریم وکوت ، را پورته می کړ . په هغې کی هغه په ځینو صفحو کی نبni لګولی وي ، ما په پتنه توګه هغه نبni را وویستلی او قران کریم می بیرته پرڅل ئای کښیښود.

بحث پیل شو نو ډاکټر د نبوت د اجرا معامله مخته راوړه . ما سمدستی ورته وویل چې دلیل به د قران کریم نه راوړی؟ هغه وویل بلکل ! ما ورته وویل چې آیت را وړاندی کړه ؟ هغه قران کریم را پورته کړ نو په هغې کی د هغې اینېوول شوی نبni غایبی وي . ډیری ولټولی خو پیدا یې نشوای کړی ، شرمندہ شو او وېی ویل چې تا زما د قران خخه نبni لیری کړی دی . ما ورته وویل چې دا می په دی خاطر لري کړی چې ماته او تاته په خپله ستاد علم او پوهی اندازه معلومه شی .. کله چې ته نیغ په نیغه د خپل دلیل له پاره د قرانکریم خخه یو آیت هم نشی را ویستلای نو خرګنده شو چې ته جا هل اوناپوهه يې . ستا پوهه او علم تقليدي دی . ما ورته وویل چې د کوم آیت په هکله پوښتنه وکړه نو زه به يې (انشاالله) په همامګه وخت کی در ته را وکابرم او درته به يې ووايم .

بيا ما ورته وویل چې ستا استدلالي آیت به زه تاته وښایم ؟ نو هغه وویل چې بلی ! ایا تاته معلوم دی ؟ نو ما ورته د اعراF د سوری آیت ولوست اوپه قرانکریم کی می دهغی مخی ته را وویست ، زما ددی کار خخه هغه ډیر مرعوب شو . بیا تری ما و پوښتل چې ایا ته د نبی او رسول تر مینځ په توپیر کولو پو هیږي ؟ نو هغه وویل چې بلی ! زه پو هیږم . نوماورته وویل چې په دی آیت کی د رسالت یادونه شوی ده . نو ایا ته مرزا غلام احمد ، درسول په خير منی ؟ هغه چوپ پاته شو . ماتری بیا و پوښتل ، خو هغه په اخر کی وویل چې ته ماته تر سبا پوري وخت راکړه ، ما ورته وویل چې صحیح ۵۵ .

د مردان په بنارګوتي کی دهغی یو ځانګړی داعی و ، هغه ته ورغی او بیرته راغی نو سبا ورڅ مو بیا د بحث کولو له پاره وخت وټاکه . نو مونږ دوباره د بحث له پاره کښیناستلو . ما دهغی خخه د پروني سوال په هکله و پوښتل . نو هغه ځواب راکړ چې بلی ! زه غلام احمد مرزا درسول په خير منم .

ماورته په شوخي سره وویل چې ته تر پرونه پوری (د خپل مسلک په مطابق) هم مسلمان نه وي ، ځکه چې تر پرونه پوری ستادا ايمان نه و چې غلام احمد رسول دی !

ددی خبری په اوريدو سره په هغه نور هم رعب او هيبيت کښيناست . بیا ورته ما وویل چې مرزا نه نبی دی اونه رسول . بلکه درواغجن(کذاب) دی ځکه چې دهغی ټولی ورآندويني (پیشنګویي) غلطی ثابتی شوی . ما د مرزا د مړيني خخه هغه ته خبری پیل کړي او ما دهغى د کتابونو خخه د هغى د خبرو تضاد او تناقض ثابت کړ . او دا می

ورته ثابته کړه چې د کومی نیټي په هکله هغه د خپلی مړینې په اړه واړاند وينه کړي وه نو هغه د هغى نه مخته ومر . ډاکټر زما ددى اعتراض د اوريدو په واسطه بلکل حیران (مبهوت) او عاجز شو. او ووبي ويل چې ماته وخت راکړي! نو ما هغه ته او د هغى ټولی ډلی ته تر ټوله عمره پوري وخت ورکړ .

خه وخت وروسته ، زما یو دوست د هغى سره لیدنه وکړه . نو هغه ورته وویل چې ما د مرزايت نه توبه کړي او صحیح مسلمان شوي یم.

(دمرا د مړینې په هکله د هغى وړاند وینې او د هغى دروغجنې(کذب) به انشالله په ۱۴ باب کې راشی)

۴- الله يصطفى من الملائكة رسلا ومن الناس ان الله سميع بصير (حج ۷۵)

ژباره : د ملايكو خڅه او هم د انسانانو خڅه پیغام رسونکۍ پخپله الله تعالى غوره کوي ، بیشکه چې الله تعالى اوريدونکۍ او لیدونکۍ دي.

دمرايانو د استدلال کولو لار:

د (يصطفي) لفظ د مضارع فعل دی ، مراد تری استقبال دی ، يعني الله تعالى په راتلونکۍ زمانی کې د ملايكو او انسانانو خڅه رسول تاکي.

خواب: دا پخپله ډير غلط استدلال دی دلته د مضارع فعل د ماضی دحال بیانونکۍ دي . او دا د (بيت) مسله ۵۵ کله چې یوه پیښه تیره شوی وي خو د یادونی له پاره هغه د مضارع فعل په شکل کې بیا ذکر کړل شي.

زیښه یې دا چې په تیر مبارک آیت کې الله تعالى د مثال په واسطه په مشرکینو باندی دا واضحه کړه چې ستاسي باطل معبدان کمزوری دی ، یو مج هم نشی جوړولی ، بلکه که مج تری کوم شی و تبنتوی ، نوهنګه تری هم نشی خلاصولي . نه پیداکونکۍ (خالق)دي او نه متصرف . نو مشرکانو ته دا فکر پیدا شو چې الله تعالى بزرگانوته (هغوي چې دوی خپل معبدان گرزولی دی) هیڅ ډول درنښت نه ورکوي ؟

نو په دی آیت کې یې خواب ورکړ چې بلی ! الله تعالى چې کله هم انسانانو او ملايكو ته د رسالت دنده ورسپاري هغه ددوى (ددی مخلوق) لپاره ډيره ستره درجه ۵ ، خو هغوي ته د الوهیت صفات هیڅکله هم نه ورکوي.

۵- ينزل الملائكة بالروح من امره على من يشاء من عباده ان انذرو انه لا الله الاانا فاتقون (نحل ۲)

ژباره : همدا (الله) ملايكو ته خپله وحى ورکوي او خپلو بندگانو کې یې ، چاته چې وغواپي ، ورليېرى ، تر خو تاسي خلک په دی و پوهوي چې له ما پرته بل هیڅ د عبادت وړ نشه.

د هغوي د استدلل کولو لار:

(ينزل) دمضارع فعل دی او روح د وحی په معنی دی ، نومقصد بی دادی چی دقرانکریم نه وروسته هم الله تعالى ملايكو ته وحی د هغه بندگانو له پاره وركوی ، چی الله تعالى بی غواپی . نو هغه شخص نبی يارسول گرئي.

حواب : دهغى حواب هم همغسى دی لکه پخوا چی تير شو. چی دا دماضی دحال حکایت دی ، دمستقبل سره هیچ دول اپیکی نه لرى . زبینبه بی دا شوه چی الله تعالى په لمپری آیت کی د رسول الله صلی الله علیه و سلم وحی ته د الله تعال دامر (امرالله) نوم وركری ، اوفرمایلی بی دی چی ددى وحی په تکذیب کی د عجلی خخه کار وانخلی او د وحی خلاصه (لنديز) توحید دی . استعجال (بيپه) په دی خاطر مه کوه چی دا وحی کوم نوی شي نه دی . بلکه ددى تر مخه الله تعالى دملائيکو په ذريعه وحی را کييستی ده ، نو دا مبارک آیت د (فلاتستعجلوه) له پاره علت او دليل دی په دی اساس بی د آیت په پيلامه کی د (و) حرف نه دی راپری.

٦- يا ايها الرسل كلوا من الطيبات و اعملوا صالحا انى بما تعملون عليم (مومنوں ٥١)

ڇباره : اي پيغمبرانو! حلال خوري او نيك عمل کوي ، تاسى چی خه کوي پر هغوي ټولو زه پوره پوره خبر يم.

د هغوي د استدلل کولو لار:

قران کريم په راتلونکي زمانی کي ، راتلونکي رسولان مخاطب کړي دی ، نو په ډاګه شوه چی د رسالت لپي جاري . ٥٥

حواب : دا هم د خپل ناوره مقصد د ترلاسه کولو له پاره د قرانکريم سره توکي اومسخری کول دی.

وروستني (مابعد) د مخکنيو (ماقبل) خخه په پري کولو سره او دهغى خخه نتيجه تر لاسه کول دعقل اوپوهى دخاوندانو لاره نه ده ، بلکه د دی مبارک آیت خخه مخته الله تعالی د نوح عليه السلام خخه نيولى دعيسي او مریم عليه السلام پوري ، دتولو يادونه کړي ده . نو دا آیت هم د هغوي د حالت سره اپوند دی . چی الله تعالی هر یوته دخپل بعثت په زمانی کي فرمایلی و چی (كلوا من الطيبات) ، خو په آیت کی يی د حکایت په دول ټول سره را ټول کړي او د (يا ايها الرسل) يعني (وقلنا لهم : يا ايها الرسل) لکه چی عامو مفسرینو يی هم يادونه کړي ده ، خطاب کړي دی . او ددى دليل د هغى وروسته لفظ (فتقطعوا امرهم بينهم زبرا) ، يعني د انبیاو عليهم السلامو ملت جاري و ، خومخالفینو دغه ملت ټوتي ، ټوتي کړ ، او دا د ماضی (تیری شوی زمانی) صيغه ٥٥.

دويم حواب : ئينو مفسرینو دا هم ليکلی دی چی دا محمد رسول الله صلی الله علیه و سلم ته خاص خطاب دی خودجماعي صيغه بی ورته د عزت او احترام په خاطر راپری ده .

٧- و لقد جأكم يوسف من قبل بالبيانات فما زلتم في شك مما جأكم به حتى اذا هلك قلتمن لن يبعث الله من بعده رسوله . (مومن ٣٤)

ڇاپه : او ددي خخه ترمخيه تاسى ته يوسف عليه السلام دليلونه راوري و ، بيامن تاسى د هغى په راوري شوو دلایلو کي شک او شبه کوله ، ان تردى چي کله هغه وفات شو نووبل به يى ، ددي وروسته الله تعالى کوم استازى نه رالېرى .

د هغوي د استدلل کولو لار :

د يوسف عليه السلام د قوم عقيده وه ، چي د يوسف عليه السلام وروسته بل کوم استازى (رسول) نه رائي . خو دهغوي دا عقيده غلطه وه ، په همدي ترتيب نن هم خلک وايى چي د محمد رسول الله صلي الله عليه وسلم وروسته بل رسول نه رائي . نو دا هم غلطه عقيده ده .

حواب : دا استدلل بلکل د ليونتوب او جنون بشكاروندوی دی . او د هغى خو علتوونه دی :

لمري علت : دا چي ددي قوم دا عقيده په دی خاطر غلطه وه چي د يوسف عليه السلام نه وروسته د محمد رسول الله صلي الله عليه وسلم تر زمانی پوري ، رينبنتونی رسولان راغلى دی او دهغوي په رسالت باندي صحيح او واضحه نصوص گواهی ورکوي . خو د محمد رسول الله صلي الله عليه وسلم نه وروسته داگروهه چي هيچ رسول به نه رالېرل کيرى ، پری خرگند قرانی مبارک آيتونه او صحيح احاديث گواهی ورکوي نو د هغى قياس پر ماقبل (پخوانيو) باندي دليونيان قياس دی .

دويم علت : دا چي يو شمير مفسرينو ليکلی چي (لن يبعث الله من بعده رسوله). دا د انکار په توګه نه دی ليکل شوي ، بلکه د(قوم) د تاسف په خاطر يي ليکلی دي چکه . چي د يوسف عليه السلام د وفات نه وروسته د مصر نظام له منځه ولار نو د هغى وخت خلکوبه د افسوس په توګه ويل چي د يوسف عليه السلام په خير نبی به رانشی ! يعني کاش چي د هغى په خير نبی را شی تر خو صحيح نظام قايم کړي .

٨- و انهم ظنوا كما ظننتم ان لن يبعث الله احدا . (جن ٧)

ڇاپه : او (انسانانو) هم ستاسي په خير گمان کړي و چي الله تعالى به خوک را و نه لېرى .

د هغوي د استدلل کولو لار :

د جناتو(پیریانو) دا گروهه (عقیده) چې الله تعالى به هیڅ رسول را ونه لیېږي ، ګمان و ګنل شو ، او ګمان د رد کولو وړ وي.

خواب : داهم د خندا وړ استدلال دي . چې خو علتونه لري:

لمړی : دا په رسول باندی د ايمان (ایمان بالرسول) خخه د مخته خبری بيان کېږي ، يعني د محمد رسول الله صلي الله عليه و سلم دبعثت خخه دمخه دهغوي دا عقیده و هېڅ رسول نه رائۍ :

دویم - داچې دلته دبعثت نه مراد دمړینې نه وروسته بعثت (بعثت بعد الموت) دي ، يعني دا خلک دبیا را ژوندي کیدو خخه منکر وول.

۹- وماکنا معذبین حتی نبعث رسول (اسرأ ۱۵)

ڇيارة : او مونږ عذاب نه ورکوو مګر دا چې رسول ورته ولېږو.

د هغوي د استدلال کولو لار:

مونږ هغه وخت هغوي ته عذاب ورکوو چې لمړي ورته رسول مبعوث کړو ، اوبيا دوي انکار وکړي ، نو د مستقبل د صيغې نه دا په ډاګه شوه چې در سول خخه مراد د قران نه وروسته راتلونکی رسول دي.

خواب : دا خوبلکل د جهل نه ډک استدلال دي ، ځکه چې (وماکنا معذبین) دماضي فعل دي ، يعني د محمد رسول الله صلي الله عليه و سلم تر بعثته پوري چې څومره رسولان مبعوث شوي دي دهتمي حجت د جوړولو له پاره مبعوث شوي دي ، او د محمد صلي الله عليه و سلم بعثت د ټولو اخري حجت دي چې پر دوي باندی جوړ شوي دي ، نو دهغى صلي الله عليه و سلم دبعثت په اساس په نه منونکو باندی ډول ، ډول عذابونه راغلل اوپيروان يې د هر ډول دنيوي عذاب خخه په څنګ پاته شول.

زېښه يې دا چې په دی مبارک آيت کې د الهی یو قانون ذکر کېږي او هغه دا چې د رسول را استول د عذاب خخه ددفع کولو او د حجت دپوره کولو له پاره کېږي.

۱۰- يېښي اسراييل اني رسول الله اليكم مصدقا لما بين يدي من التوراة و مبشرها برسول يأتي من بعدى اسمه احمد ، فلما جاءتهم بالبيانات قالوا هذا سحر مبين . (صف ۶)

ڇيارة : اي بنى اسراييلو ! زه د الله له اړخه تاسي تولو ته رسول يم . زماخڅه مخته د راغلې كتاب (تورات) تصديق کونکي يم او دخپله ځانه وروسته د راتلونکي یوه رسول په هکله تاسي ته زيری درکوم چې نوم به يې احمد وي . نو کله چې هغه ، هغوي ته بشکاره اوروبنانه دليلونه راوړل نو دوي وویل چې دا بشکاره جادو دي.

دهغوي داستدلل کولو لار:

مرزا شبیرالدين قاديانى ليکلی دی چی ددى عبارت خخه دا په ډاګه کېږي چی هغه (مرزا قاديانى) خپل ځان ددى نوم مصدق گرځولي دی . ځکه چی هغه دهمندي دليل له مخې ثابته کړي ده چې که چيرې په دی ئای کې رسول الله صلي الله عليه و سلم تری مراد واي نو د محمد صلي الله عليه و سلم لفظ به يې راوړۍ و ، دلته خو د احمد د لفظ وړاند وينه شوي ده ، چې تری را خرګندېږي چې دا بل کوم شخص دی ، چې نوم يې احمد دی ، نو دا حواله بلکل په ډاګه کوي چې تاسی (مرزا قاديانى) احمد ياست ، بلکه ددى وړاند ويني مصدق پخپله تاسی ياست . (انوار خلافت ۳۷)

حواب : دا خو په مكمله توګه او له هره اړخه د الله د کتاب تحریفول دی . او د احمد خخه د مرزا غلام احمد نوم اخستل ، بسکاره کفر دی چې پير علتونه لري .

لمړي علت : په قرانکريم کې او هم د عربو په ژبه کې د (بعد) د لفظ سره د (من) حرف ذکر کېږي . هلتہ چې د (بعدیت) سره یوځای اتصال هم موجود وي او ددى خخه يې دمقصد تاكیدول وي لکه چې فرمایي :

الذين ينقضون عهداً الله من بعد ميثاقه

ثُمَّ عَفُونَا عَنْكُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ

ثُمَّ بَعْثَنَا كَمْ مِنْ بَعْدِ مَوْتِكُمْ

ثُمَّ يَحْرُفُونَهُ مِنْ بَعْدِ مَا عَقَلُوهُ

أَوْ پَهْ دِيْ تَرتِيبَ بِيْ شَمِيرَه آيَتُونَهُ رَاغَلِيْ دِيْ.

پَهْ دَغَيْ آيَتُونَوْ کَيْ دَ تَاكِيدَ اوْمِبَالَنِيْ پَهْ توْكَهْ تَرِيْ اَتَصَالَ مَرَادَ دِيْ.

نو په دی مبارکو آيتونو کې هم د عيسى عليه السلام نه وروسته هغه رسول مراد دی چې د عيسى عليه السلام نه وروسته مبعوث کېږي . خو په دی بعدیت کې بله کومه واسطه نه شته او هغه یواځی او یواځی محمد رسول الله صلي الله عليه و سلم دی .

دویم علت : د اچي قرانکريم د عيسى عليه السلام دراتلو نه سمدستي وروسته د را تلونکي رسول يادونه پرېږدي او د پير وروسته راتلونکي (دبوبت درواغجن دعوه کونکي) يادونه وکړي نو دا خو دعبارت د ليکلوا هم خلاف دی

دریم علت : د حیرانتیا ور خبره ۵ چې میرزا د عیسی علیه السلام نبوت اور سالت هم نه منی، بلکه هغه ته شکنخل کوی او بیا دلته دهنې له اړخه زیری (بشارت) د خپل ځان له پاره مصدق گرځوی . (پرداسي عقل او پوهه باندی بايد وژپل شي).

څلرم علت : دلته که چیری دغه دعوه لرونکی قادیانی ترى مراد وي ، نوبایا خو د غلام احمد دنوم یادول په کار و ځکه چې مرزايی ، احمد ، نه دی بلکه غلام احمد دی ، لکه ځنګه چې دهغى مور او پلار پري دانوم اينسودی دی.

۱۱- و لو تقول علينا بعض الاقاویل لاخذنا منه باليمین ثم قطعنا منه الوتین (الحاقه ۴۴)

ڇباده : او که چیری دوی پرمونې باندی کومه خبره جوړوی نو مونې د هغوي بنې لاس نيسو او دهغوي د شا رگ پري کوو.

د هغوي داستدلل کولو لار:

مرزا واي چې په دی آيت کي د درواغجن نبې نښۍ نښاني نښوول شوي دی چې الله تعالى د دادسي و ګړي بنې لاس نيسۍ او دهغى د شا رگ ورغوڅوی . نو که چیري زه (مرزا) درواغجن وايې ، نو له ماسره بيا دادسي ولې ونشول.

خواب : ددي مبارڪ ايت سياق او سياق واضح او خرګند دي ، چې دا د محمد رسول الله صلي الله عليه وسلم له پاره خاص دي ، چې که چيرى هغه کومه جمله (په الله تعالى باندی د افټرا له پاره) د خپله اړخه جوړه کړي نو په همدي طريقي سره به هلاک کړل شوي واي . دلته په ايت کي د عموم صيغه نشهه ، اوعلت یې دادي چې د نبې صلي الله عليه وسلم په زمانه کي مسلیمة الکذاب او اسودعنسي هم د نبوت درواغجنی دعوی کړي وي . مګر هغوي هم د دادسي طريقي په واسطه نه دي هلاک شوي . نو ايا مرزايې به په خپل دغه ډول استدلل سره نبې و ګرځي ؟ ابدا ، ابدا نه.

اخري خبره داده چې د نبوت د پايي ته رسولو (ختم نبوت) له پاره بلکل خرګند او بشکاره نصوص موجود دي ، چې دهغوي خڅه د یو شمير یادونه مخته وشهه ، چې دعقل خاوندان پري پوهیداۍ شي . ددي ترڅنګ چې د نبوت د اجرأ له پاره (ددوي له اړخه) خومره دليلونه وړاندی کېږي نو په هغوي کي یې قرانۍ آياتونه یا خو وروستني (مابعد) د مخکينيو (ماقبل) سره قطع کړ دي او یا یې ترى یوه احتمالي معنا اخستي ده چې د تردید له پاره یې خرګند آياتونه موجود دي او یا یې یواځي د مضارع د فعل په یادولو سره استدلل کړي چې بلکل دعربیت د قانون پرخلاف دی

څلرم باب دنبوت او رسالت تر مينځ لغوي او اصطلاحي توپير

په دی اقسامو کي د (ظلی بروزی نبوت) له پاره هیچ ئای نشتە.

لغوی توپیر ی دادی : چی رسالت ، په دنیوی امورو یا دینی امورو کی ، دیو چا پیغام نورو ته ور رسول دی .

اصول دادی چی دا شخص به ددی کار نسبت د مرسل لوری ته کوي ، خو د خپله اړخه نسبت نشی کولای . د (ارسل ، او ، یرسل) الفاظ په قرانکریم کی د مختلفو شیانو له پاره استعمال شوی دی . خو د رسول لفظ او دهغی جمع یواحی شرعی رسولانو یا ملایکو له پاره استعمال شوی ده خود لغوی معنا له اړخه یواحی یوه ئای کی استعمال شوی دی .

فلما جاؤه الرسول قال ارجع الى ربک (یوسف ۵۰)

نبوت په لغت کی (ناقشه واوی) یا (مهمازالام) ، یعنی دنبوت خخه اخستل شوی ، چی معنا یی د شان عظمت (ستروالی) ، یا نبأ خخه اخستل شوی چی معنایی (اخبار) ده . په قران کی یی استعمال د اخري معنا په اعتبار سره شوی دی . (نبأت ، نباء ، من انباك ، ینبی ، نبی او نور ، په هر ئای کی د اخبار په معنی راغلی ده ، داکه د خیر خبر وی او که د شر خبر .

خو د نبی لفظ او دهغی جمع یواحی د شرعی نبی له پاره په قرانکریم کی مستعمل دی .

شرعی اصطلاحی توپیر :

په دی هکله د علم او دپوهی دخاوندانو له اړخه دری مختلفی ویناوی راغلی دی :

لمرنی وینا: رسول عام دی اونبی خاص ، یعنی د رسول لفظ دبشر ، پیری او ملایکو له پاره استعمالیېری او د نبی لفظ یواحی د بشر لپاره ځانګړی شوی دی .

په قرانکریم کی د رسول اطلاق ملایکو ته دمفرد او جمع د صیغی ، دواړو سره راغلی دی ، لکه چی فرمایی :

قال انما رسول ربک لاهب لک غلاما زکیا (مریم ۱۹)

الله يصطفى من الملائكة رسلا و من الناس (حج ۷۵)

حتى اذا جأتم رسلا يتوفونهم قالوا اين ما كنتم تدعون من دون الله (اعراف ۳۷)

يا معاشر الجن و الانس الم يأتكم رسول منكم (انعام ۱۳۰)

(په دی کی آیتونوکی د یوه تفسیر له مخی د پیریانو رسول داخل دی)

دويمه وينا: رسول ، د هغه شخصيت سره ، خانگري شوي دي ، چاته چي د الله تعالى له لوري كتاب ورکړل شوي وي او باد پخواني نازل شوي كتاب په تبليغ باندي مامور شوي وي . او هغه ته مستقل شريعت (په فروع او اعمالو،دواړو،کې) ورکړل شوي وي .

او نبی عام دي ، هر هغه بشر ، چي د الله تعالى له لوري ورته وحی راغلی وي ، که خه هم هغه د نازل شوي كتاب په تبليغ او د مستقل شريعت په لور په بلني (دعوت) باندي مامور شوي وي او که نه وي مامور شوي .

د یو شمير پوهانو په وړاندی بنځه هم (نبیه) جو پیدا شی لکه مریم عليه السلام چي وه . خکه چي الله تعالى هغه ته خطاب کړي دي .

خو دا قول او وينا صحيح نه د خکه چي الله تعالى ده ګډي د بشري صفاتو په لپکي د هغه لور صفت (صديقه) ذكر کړي دي . دلته ددي خبری تفصیل ته اړتیا نشته .

دریمه وينا: هر نبی رسول دي او هر رسول نبی دي . خکه چي الله تعالى د بني اسرایيلو انبیاً کله د (النبيون) او کله هم د (الرسل) په نامه یادکړي دي . په همدي ترتیب د النساء سوری په (۱۶۳) آیت کي د دولسو انبیاً و عليه السلام ذکر شوي دي . او په هغى کي يي د (والنبيون من بعده) الفاظ راغلی دي . بیا یي په (۱۶۵) آیت کي فرمایلی دي (رسلا مبشرین و منذرین) ، په دی الفاظو کي دا اشاره شوي چي هغوي انبیا هم وول او رسولان هم .

دمريم په سوری کي د موسی عليه السلام او اسماعيل عليه السلام په هکله فرمایي چي:
و کان رسولا نبيا .

زمونې د نبی صلی الله علیه وسلم په اړه د اعراف د سوری په (۱۵۷) آیت کي فرمایي چي: [الرسول النبی]
ددغه دواړو صفاتو د جمعه کولو په وخت کي د دوو حیثیتونو اعتبار موجود وي ، دالله تعالى په نسبت رسول دی (بالنسبة الى الله) او د مخلوق په نسبت نبی دی (بالنسبة الى الخلق) .

توجه: ددغه مبارکو آیتو خخه په ډاګه کېږي چي د وحی په اړوند د الله تعالى د مقربو بندګانو یواځی دوو صفتنه مخته راځي او هغه د (رسول) او (نبی) دي . او په داړو صورتونو کي یي هماګه شرعی معنی معتبره او باوری ده چي مخته ليکل شوي ده . ددي نه علاوه دقرانکاریم په هیڅ نص کي (ظلی بروزی نبی) او یا نور داسی الفاظ او مراتب نه دی راغلی .

دا د مرزا د خپله خانه جو پشوي مراتب او اصطلاحات دی چي د شريعت سره نیغ په نیغه په ټکر کي دي .

بلی! مرزا د بایبل ، تصوف او اشراق خخه دا تر لاسه کړي دي چي یو حقیقی نبی وي او پاڼه نور د هغی پیروان اوتابعدار، لکه ظل (سیوری) چي دکوم شي تابع وي . او هغه ته ضمنی هم ویل کېږي . خو کله چي الله تعالى او

دھنی رسول صلی الله علیه و سلم ددی اجازه نه وی ورکړی او د حقیقی نبی او رسول نه پرته یې بل هیخوک د وحی د نازلیدو وړ نه وی تاکلی ، حکه چې د ختم نبوت سره دا لازم دی چې د خاتم النبیین خڅه وروسته د وحی را کوزیدل بند شوی دی ، نو دھنی وروسته د ظلی بروزی اونورو دروازی بندی شوی.

ددی نه علاوه د حیرانتیا وړ خو داده چې د ظلی په معنی، چې په ټولو اوامر او نواهیو کې به د خاتم النبیین صلی الله علیه و سلم تابعداری کوي او د خپله اړخه به کوم امر او نهی نه صادرولي ، (خو مرزا په دی خای هم نه دی تم شوی) بلکه ددی خای اومقام خڅه نور هم مخته تللى دی اوپه خپله رساله (مبین ۴) کې په (۶-۷ مخونو) کې یې لیکلی چې : (حکه چې زما په وحی کې امر هم شته او نهی هم).

دغه ډول متصاد دعوی به انسأللله په نهم باب کې د ځواباتو سره یوځای راشی.

گته یې: د عربیت له اړخه رسول او نبی دوہ مشابه صفتونه دی ، چې په کې د فاعلیت معنی را نغښتی ۵۵ .
فاعلیت او (مبني للفاعلية) په دوو ډولو دی:

يو هغه ، چې د کوم ذات سره یوځای فعلیت قایم شوی وی ، ددی نه اخوا دبل شی اړتیا ورته نه وی . لکه : آکل ، شارب ، ضارب ، ناصر ، الحی ..... او نور. نو په هغی کې یوځای د آکل او شرب ، ضرب ، نصرت ، حیات موجودیت د یوه ذات سره دی . په دی کې فاعل ته د خپل فعل د انعامولو ددعوی د بنکاره کولو شرط نه شته.

دویم : فاعلیت او (مبني للفاعلية) داسی الفاظ دی چې په هغی کې د یوه ذات سره یوځای د فعل قیام بسنے نه کوي بلکه د فعل دقیام سره یوځای د هغی دعوی کولو ته هم اړتیا شته.

دنمونی په توګه : دمومن او مسلم صفتونه د ایمان او اسلام سره یوځای ، هغه د ایمان او اسلام په بنکاره کولو هم مکلف دی. په دی ترتیب رسول او نبی هم هغه ذات دی چې په کې د نبوت اورسالت صفت الله تعالی اینښودی دی لیکن دھنی سره یوځای پر هغوي فرض دی چې دخپل نبوت اورسالت اعلان وکړي او خلکو ته پر هغی د ایمان را پړلو بلنه ورکړي.

په دی خای کې د عیسی علیه السلام په نزول باندی هیڅ ډول نیوکه نشی کیدای . حکه چې د نزول نه وروسته عیسی علیه السلام د خپل رسالت او نبوت دعوی هم نه کوي او نه هغی لوری ته خوک دعوتوی . (دغه مسله ما په پوره تفصیل سره په خپل کتاب (دحدیشو د انکار خڅه د قران تر انکاره پوري، دا کتاب په پښتو ژبارل شوی دی) د عیسی علیه السلام د نزول په هکله د منکرینو نیوکو ته په ځواب خیږلی ده او دا ډیره مهمه نکته ده.

پنځم باب د عيسى عليه السلام دنزوول په هکله اعتراضات (نيوکي) او دهغى څوابونه:

مرزا غلام احمد په يوه ډول سره د عيسى عليه السلام دنزوول په اړوند احاديث منی ځکه چې (لكه چې په راتلونکی کې به، انشاًللہ ، بیان کړل شی) دهتمدی احاديثو خخه غواړۍ خپل (دواړجن) نبوت ثابت کړي خو پر هغوي کې په باطله توګه تحریف او تأویل کوي، چې دهتمدی له مخی هغه د عيسى عليه السلام د نزول خخه منکر دی : په دی اساس دعیسی عليه السلام د نزول په هکله هغه خه نيوکي لري . او هغه داچې:

لمړي نيوکه (اعتراض):

په قران کريم کې د عيسى عليه السلام د نزول یادونه نه ده شوی!

څواب : قران کريم تل د دوه متضادو شيانو خخه د يوه یادونه کوي او د بل شی په هکله سکوت (چپتیا) خپلوی، چې دی ته د بدیع په علم کې اكتفا(بسوالی) وايی . دنمونی په توګه : الله تعالى فرمایي: [بیدک الخیر] ، دلته د شر لفظ هم ترى مراد دی ، ځکه چې هغه (شر) هم د الله تعالى په لاس کې دی ، خو دلته یې حذف کړي دی.

په همدی توګه الله تعالى فرمایي :

[فإذا أفضتم من عرفات فاذكروا الله عند المشعر الحرام .. (وقال) ثم افيضوا من حيث افاض الناس].

ژباهه : کله چې تاسي د عرفات خخه را وګرځی نو د مشعر حرام سره د الله تعالى ذکر کوي ، ..(اوفرمایي) بیاتاسی دهغى ئای خخه را وګرځی لکه خرنګه چې نور خلک را ګرځی .

دلته په دی آیت کې د عرفات خخه د راستنیدو او بيرته تللو ذکر شوي دی ، خو عرفات ته د تللو حکم په کې نشته ، خو دعقل له مخی را خرګندېږي چې انسان د یوځای خخه بيرته هغه وخت را ستنيېږي چې لمړي هلتنه تللى وی ، او دی ته هم اكتفا وايی.

په همدی توګه ، د قرانکريم پر هغه ئای کې چې د عيسى عليه السلام (رفع) په دوه ئایو کې راغلی لکه:

و رافعك الى (آل عمران ۵۵) [او تازه د خپل خان په لوري پورته کونکي یم]

بل رفعه الله اليه (نسأ ۱۵۸) [بلکه الله تعالى هغه د خپل خان په لوري پورته کړ]

نو لازم خو دادی چې کله چې انسان په يوه لور او پورته ئای و خیژی نو بیا ضرور د هغه ئایه ، یو وخت نه یو وخت را بشکته کېږي.

دویم ٿوایب : یو شمیر حکمونه او حالات په نصوصو کی د نص د عبارت (عبارت النص) په شکل کی وی نو یو شمیر نور یی د (اشاره النص) او چینی نور یی د (دلالة النص) په بنو کی راغلی وی . چی په قرانکریم کی په دی هکله ڏیر مثالونه موجود دی .

دلته که خه هم په (عبارة النص) کی د نزول (رابسته کیدو) یادونه نه ده شوی ، خو په (اشاره النص او دلالة النص) کی یی دوه ٿایه ذکر راغلی دی : لکه :

- ۱- یکلم الناس فی المهد و کھلا (ال عمران ۴۶) [د خلکو سره به په غیر (زانگو) او بوداوالی کی خبری کوی].
- ۲- و یعلمه الكتاب و الحکمة و التوراة و الانجیل (ال عمران) [او هغه ته د کتاب (قران) او حکمت (حدیث) او د تورات او انجلیل تعلیم (پوهه) به ورکړل شی .]

دلته یی په لمړی آیت کی فرمایلی دی چی [خلک به د عیسیٰ علیہ السلام سره په مهد (دمور په غیر) کی خبری کوی اوهم به ورسه د کھولت (بوداوالی) ته د ورسیدو په وخت کی .] ، دلتہ پوښته داده چی د کھولت په زمانه کی خو هر انسان خبری (نطق) کولی شی ، نو بیا په دی کی د عیسیٰ علیہ السلام ھانگریتیا خه ۵۵ ؟

ٿوایب : په دی کی اشاره شوی چی د کھولت نه ترمخه هغه اسمان ته پورته کول کېږي ، او اسمانی عمر د ڄمکی په عمر کی نه شمیرل کېږي . نو خرگنده شو چی د نزول نه وروسته به د کھولت زمانه وی او په هنگی وخت کی به د خلکو سره خبری کوی .

په بل آیت کی یی فرمایلی دی چی : عیسیٰ علیہ السلام ته به د کتاب ، سنتو ، تورات او انجلیل بنوونه (تعلیم) ورکول کېږي ، نو تورات خو دهنجی تر مخه نازل شوی او انجلیل پخپله پر هغه نازل شوی و ، نو دا کتاب او حکمت خه شی دی ؟

بنکاره ده چی دا د تورات او انجلیل خخه علاوه نور علوم دی ، او هغه د قرانکریم او د رسول الله صلی الله علیه وسلم د سنتو خخه عبارت دی .

دقران او حکمت لفظ په زیاتو ٿایو کی د قران او د رسول الله صلی الله علیه وسلم د سنتو له پاره را غلی ، نو په ڏاڳه شو چی د نزول نه وروسته به هغه د قران او سنتو په مطابق پریکری کوی .

دریم ٿوایب : زمونږ د اسلام د دین بنست په جلی (بنکاره) وحی او خفی (پتی) وحی ، دواړو باندی اینښول شوی دی چی دهنجی له پاره دقرانکریم دغه آیت [اطیعوا الله و اطیعوا الرسول] بیا بیا ذکر کیدل ددی خبری ستري گواه (شاهد) دی ..

الله تعالى ، يو شمیر اخبارونه او د قران کریم احکام نازل کړی او يو شمیر نور د رسول الله صلی الله علیه وسلم په احادیثو کی ذکر شوی دی . نو د عیسیٰ علیه السلام د رفع ذکر ، الله تعالیٰ په قرانکریم کی را وړی او د عیسیٰ علیه السلام دنزوول یادونه د په صحیح احادیثو کی موجوده ده . (ددی له پاره مو پخپله پخپله کتاب ۲ انکار حدیث سی انکار قران تک ۲ کی نوی (۹۰) احادیث را یو حکای کړی چې د هغې ډلی خخه يو شمیر صحیح ، يو شمیر احسن ، او يو شمیر کمزوری دی او په هغې کی مونږ دا ثابته کړی ده ، چې د عیسیٰ علیه السلام نزول په پرلپسى (تواتر) توګه ثابت دی .)، د زیاتی خیرنۍ له پاره هماماغه کتاب ته رجوع وکړي .

دویمه نیوکه (اعتراض):

اسمان ته ختل (رفع) او بیا د هغې خخه راښکته کیدل (نزول) دیر ستر عزت او اکرام دی ، نو په کار خودا و چې دا عزت الله تعالیٰ محمد رسول الله صلی الله علیه وسلم ته ور کړی واي، ددی خخه خو زمونږ په نبی محمد صلی الله علیه وسلم باندی د عیسیٰ علیه السلام فضیلت (غوره والی) ثابتیږي ؟

خواب : ۱- الله تعالیٰ په قرانکریم کی د سورة نسا (۱۵۸) آیت کی د رفع د ذکر نه وروسته فرمایلی دی چې : [وکان الله عزیزا حکیما]، په دی جمله کی دوه نیوکو ته خواب ویل شوی دی .

لمړی: دا چې د رفع له پاره کومه ذریعه لکه هوایی جهاز ، سیارة ، اویا نورداسی وسائل نه ، او په ساینسی توګه دا ثابته ده چې پورته خلا هم شته چې حیوان په کی د اکسیجن پرتہ گذاره نشی کولی ، نوبیا د عیسیٰ علیه السلام رفعی خه ډول صورت ونیو؟ نو د (عزیزا) په لفظ کی یې دهغې خواب ووایه . او هغه داچی : الله تعالیٰ چې وغواړی یو کار وکړی هغه کوي ، دهغې مخته کوم خنډ نه شی مانع کیدای ، اونه هغه اسباب او وسائلو ته اړمند دی .

دویمه نیوکه: دا چې ولی الله تعالیٰ دا اعزاز بل کوم نبی او په ځانګړی توګه زمونږ نبی صلی الله علیه وسلم ته نه دی ورکړی ؟ نو د (حکیما) لفظ ددی له پاره (اجمالی) خواب دی ، دا چې په هرکار کی الله تعالیٰ خپل حکمت لري ، که خه هم زمونږ پوهه او علم به تر هغه ځایه پوری ورسیبری او که وبه نه رسیبری .

دویم څوال : دغه ډول فضیلت ته ، جزویه فضیلت ویل کېږي . او د هر رسول له پاره ضرور یو ځانګړی فضیلت موجود وي . دنمونی په توګه آدم علیه السلام ته د ټول انسانی نسل دپلار فضیلت ورکړل شوی دی .. همدا راز نوح علیه السلام ته د اوږد عمر فضیلت ورکړل شوی و ، او ابراهیم علیه السلام ته د اور خخه د خوندی پاته کیدو فضیلت . موسیٰ علیه السلام ته یې د امصال خخه د مار د جوړیدو او د لاس د لمړ په خیر د څلیدو فضیلتونه او عیسیٰ علیه السلام ته پرته د پلار د موجودیت نه د پیدا کیدو فضیلت .

په همدي توګه جزوی او خاص فضیلتونه خو زمونږ نبی صلی الله علیه وسلم ته دیر زیات ورکړل شوی دی ، چې یادونه یې په قران او حدیثو کی هر ځای موجوده ده . خو په مجموعی توګه ټول فضیلت (کلیه) یو ائمې زمونږ نبی

صلی الله علیه وسلم ته ورکړل شوی دی . [ورفعنا بعضهم درجات] کې هم دی لوری ته اشاره شوی ، نو په دی اساس ددغسی نیوکو هیڅ حیثیت نشته.

دریمه نیوکه:

دا چې عیسی علیه السلام به د نزول نه وروسته نبی وی یا امتی ♦ په لمړنی صورت کې د نبوت د ختمیدو د مسلی سره تکر کوي ، هکه چې الله تعالی د انبیاو د راتگ دروازه بنده کړي نو وروسته بیا د عیسی علیه السلام د مبعوث کيدو مطلب خه شو ؟ او که چېږی امتی وی نو بیا یې د نزول ګنه خه ده ؟

خواب : مخکی می ثابتنه کړه چې نبی داسی مشتق اسم دی چې په کې د دوو شیانوته اړتیاده ، اول د نبی د ذات سره د نبوت صفت پیداکول ، او دا همیشنى دی ، یعنی د مرینی وروسته هم نبی ، نبی دی لکه چې الله تعالی فرمایلی دی [فأولك مع الذين انعم الله عليهم من النبيين] یعنی د مرینی نه وروسته د انبیاو ډله به وی ، چې د الله تعالی او رسول الله صلی الله علیه وسلم اطاعت کونکی به دهغوى سره یوځای وی.

دویم : د نبوت د رابسکاره کېدو(اظهارنبوت) او د نبوت په لور دبلنۍ (دعوت الى النبوت) دی ، چې په دنیوی ژوند کې دنې سره تړلی دی ، خو د مرینی وروسته او په قیامت کې ددی صفت اړتیا نه شته . نو د خواب نتيجه دا شوه چې عیسی علیه السلام به د نزول نه وروسته د نبی په صفت موصوف(ستایلی) شوی وی خو د خپل نبوت په لور به بلنه او دعوت نه ور کوي . نو په دی اساس ، په یوه حیثیت سره به هغه نبی وی او په بل حیثیت سره به هغه امتی وی .

ددی خیرنی خخه وروسته نور نو دا پوښتنه نه را پیدا کېږي چې د عیسی علیه السلام د نزول خخه په ختم نبوت کې کوم زیان را پیدا کېږي . هکه چې په خاتم النبیین کې د النبیین خخه مرادکه دنبوت دعوه کونکی او د خپل نبوت په لور بلونکی اوسي ، نو د داسی انبیاو لپی پای ته ورسیده ، نوکه چېږی داسی نبی چې د پخوا خخه نبی وی خو د جناب محمدرسول الله صلی الله علیه وسلم باندی د ختم نبوت نه وروسته دخپل نبوت په لور دعوت او بلنه نه ورکوي ، تشریف راوري نو دهغى په راتللو سره ختم نبوت ته کوم زیان نه ورسیده .

شپږم باب د عیسی علیه السلام دنزوول په اړوند احادیثوکی د مرزايانو تحریف او د توفی معنی.

عن ابو هریرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلي الله عليه وسلم : و الذى نفيسي بيده ليوش肯 ان ينزل فيكم ابن مريم حكما و عدلا فيكسر الصليب ويقتل الخنزير ويضع الجزية ويفض المال حتى لا يقبله احد حتى تكون السجدة الواحدة خيرا من الدنيا وما فيها . ثم يقول ابوهریرة رضي الله عنه ﴿ و ان من اهل الكتاب الا ليوممن به قبل موته ويوم القيمة يكون عليهم شهيدا . (د بخاري او ترمذی دواړو په روایت سره)

ژباره : د ابو هریرة رضي الله عنه خخه روایت دی چې رسول الله صلي الله عليه وسلم و فرمایل : سوګند پر هغه ذات چې زماروح دهغى په لاس کې دی ، چې نژدي ۵۰ چې په تاسی کې به عیسی زوی د مريم پریکړی کونکی اوعدل کونکی ، راښکته شی ، نو هغه به صليب توتی کړی ، خنزير به ووژنی او جزيه به له منځه یوسى ، او مالونه به دومره زييات شی چې هيڅوک به یې اخستونکی (قبلونکی) نه وي ، ان تردي چې یوه سجده به ددنيا او ما فيها خخه بهتره او غوره وي .. بيا ابو هریرة رضي الله عنه وویل ، (دا آیت ولوی)، نه به وي هیڅ دكتاب خاوند ، مگر دا چې په عیسی علیه السلام باندی به دهغه د مرینی دمحه ايمان راړۍ، او دقیامت په ورئ به عیسی علیه السلام پر هغوي ګواهی واي.

دا حدیث د (۲۶) صحابه کرامو رضي الله عنهم خخه روایت شوي دی ، چې مونږي تفصیل په (انکار حدیث سی انکار قران تک) کې په ۳۸۷ مخ کړي دی.

دا حدیث د عیسی علیه السلام د نزول په هکله بلکل صريح او د هردوول تاویل خخه پاک دی . خو کله چې مرزا غلام احمد ته خرگنده شوه چې د محمد رسول الله صلي الله عليه وسلم وروسته بل نبی راتلای نشي او یوائی عیسی علیه السلام به راښکته کېږي نو مرزا د خپلی نبوت (درواغجنی) دعوی د ثبوت له پاره د عیسی علیه السلام سیټ دخپل ځان له پاره خالی کول غواړي ، نو هغه دعوه وکړه چې عیسی علیه السلام وفات شوي دی. او په دی حدیث کې د عیسی علیه السلام خخه مقصد زه (مرزا) یم . دهغى د استدلال کولو لار داده چې د (ينزل) معنی (پیدا کېږي به) دی او په دليل کې یې (انزلنا عليکم لباسا ، او انزلنا الحديد) وړاندی کړي دی . چې دلنې د انزال خخه مراد پیدایښت (خلق) دی په همدی تر تیب یې د ابن مريم سره مشابه ابن مريم مقصد اخستی دی او په دی حدیث کې یې د خپل نبوت د ثابتولو لپاره ناکامه هڅي کړي دی. حال دا چې دغه ډول تاویل بلکل غلط دی.

حال داچی، (ینزل) د (نزل ينزل) مجرد فعل دی. په قرانکریم او یا بل هیچ عربی کتاب کی دخلق (پیدایښت) په معنی نه دی استعمال شوی. بلکه د پاسه د را بسته کيدو په معنی باندی راغلی دی، په قران کریم کی د هغی استعمال په دی توګه شوی دی.

وبالحق نزل . – نزل به الروح الامين — و ماينزل من الحق – وماينزل من السما

په دی ټولو آيتونو کی د (نزل ، ینزل) یواحی د رابسته کيدو او یا را بسته کولو په معنی راغلی دی.

بلی ! په فعل مزید کی ، د افعال په باب کی (انزال) کله کله د خلق (پیدایښت) په معنی هم راغلی لکه (انزلنا الحدید) او (انزلنا عليكم لباسا). خو دلته هم یواحی د خلق پر معنی نه دی بلکه د اسمانی اسبابو او وسایلو او تدبیرونو په ذریعه خلق ته (انزال) اویل شوی دی . حال دا چې په دی حدیث کی د (ینزل) لفظ د مجرد صيغه ۵۵ او دهغی خخه د (پیداکولو) معنی اخستل خالص او سوچه جهالت دی.

په همدی توګه ابن مریم (چې په خرگنده توګه اسم کنيت) دی د عیسیٰ علیه السلام په هیچ نص کی مثیل یا دهغی شبیه نه شته . نوبیا مرزا د کومه ځایه دا لفظ را وویست ؟

بلی ! د شیطانی وسوسو اود ابليس دتلبیس بنکار کيدو سره به یی دا ډول حمامت کړی وی.

توجه: په دی حدیث کی د بخاری په یوه روایت کی (يضع الجزية) په ځای (يضع الحربة) لیکل شوی دی ، چې معنی یې د قتال پای ته رسول (ختمول) دی . او دا خبره مرزا پر خپل ځان تپلي ۵۵ چې زه ددی له پاره مبعوث شوی یم چې قتال منسوخ کړم ، او د حدیث د همدغی لفظ (يضع الحربة) خخه یې استدلال کړی دی.

څوتاب دادی چې دا لفظ دکوم کتاب خخه سهوا لیکل شوی او یا د چا له اړخه تحریف دی .. ځکه د (الجزیه) د لفظ خخه یې د (جیم) او (زا) نقطی لري کړل شوی دی او په همدی توګه یې د (یا) خخه یوه نقطه مسخه کړی او(حرابة) یې تری جوړه کړی ۵۵ . په بخاری کی دا حدیث په دری ځایو کی موجود دی ، چې په دوو ځایو کی د (جزیی) لفظ دی ، او په هیچ کتاب کی د (حرابة) لفظ نه ثابتېږي . د حدیثو شاریحیونو هم دی لوری ته توجه نه ده کړی ، نو ددی نه معلومېږي چې دا د کتابت غلطی ده او یا دمرزاییانو تحریف دی.

د (يضع الجزية) معنی داده چې عیسیٰ علیه السلام (اما الایمان و اما السیف) باندی به عمل کوي ، په داسی حال کی چې رسول الله صلی الله علیه وسلم د عربو د مشریکینو سره دا ډول معامله کړی ۵۵.

په همدی ترتیب مرزا غلام احمد د خپل ځان له پاره د سیت دخالی کولو په خاطر د (متوفیک) په لفظ زور راوضی دی ، او وايی چې ددی معنی د روح قبضول دی ، یعنی په مرگ باندی محاکوم کیدل ، (نو هغه مر شوی دی).

په دی هکله ما په تفصیلی توګه تحقیق او خیرنہ په خپل کتاب (انکار حدیث سی انکار قران تک) کی په ۵۸۲ مخ کی کړی ده . دلته په لنډه توګه لیکم چې : ددی لفظ خخه هیڅکله هم د عیسیٰ علیه السلام وفات نه ثابتېږي . او دهغی څوعلتونه دی:.

لمړی علت یې :لغت پوهانو د توفی دووه معناوی ذکر کړی دی..

(یوشی پوره اخستل ،

(روح قبضول .

خو لمړنۍ معنی حقيقی ده او دویمه معنی مجازی . پرته له ارتیا و (ضرورت) نه د حقيقی معنا پرینبول او د مجازی معنی اخستل د جاهلو خلکو کار دی .

ابن منظور د لسان العرف په ۱۶ م جلد (۳۵۹) م مخ کی لیکی چې :

توفی فلان و توفاه الله اذا قبض نفسه . و توفيت المال منه و استوفيته اذا اخذته كله . توفيت عددالقوم اذا عدتهم كلهم . هكذا في تهذيب اللغة ص ۴۱۹ جلد ۸ - و هكذا في المحيط ص ۴۳۷ جلد ۱۰ و توفى في اللغة اخذ الشى و افياتاما ص ۳۱ جلد ۳ .

ڇباره : توفى دووه معناوی لري ، لمړی ، د نفس قبضول ، او دويم ، يو شی پوره اخستل ، د (استوفيته) معنی يو شی پوره اخستل ، توفيت عددال القوم ، كله چې يو قوم پوره وشميرل شی . په همدي توګه په تهذيب اللغة کي ، په محيط او لسان العرب كتابونو کي هم راغلي دي .

تسهيل اللغة العربية چې دقاديان چاپ دي لیکی چې د توفی حقيقی معنا (ديو چا پوره اخستل دي او مرینه یي مجازی معنی ۵۵)

زه وايم چې پر هغه ئایو کي چې توفى د مریني په معنی راغلي دي نو هلتله ضرور کومه قرینه شته ، د حياة (ژوند) او دهغی د لوازمو په مقابله کي د توفى يادونه به شوي وي . يا د ملايكة الموت يادونه ، يا د (نفس) ذكر ، يا د عاقبت دعا ، يا وصيت او دوفات دعدت يادونه شوي وي او دقریني ضرورت د مجازی معنی د اخستلو سره خاص . ۵۵

د عیسیٰ علیه السلام سره د توفی دلفظ د استعمال سره دقرابينو خخه يو هم نه دي ذکر شوي بلکه هلتله د رفع لفظ استعمال شوي دي . يعني کله چې د توفی لفظ ذکر شوي وي نو دا وهم را پیدا شو چې د (توفی کل) خخه د جسم توفى مراد دي يا صرف د روح ؟ نو د رفعی د لفظ د وريوحائي کولو خخه داسي معلومه شوه چې د تول بدن توفى ترى مراد دي .

بله وجه : دا به ومنو چې توفی د مره کیدو په معنی حقیقت دی ، خو دا هم حقیقت دی چې پوره معنی اخستل هم حقیقی معنی ده . نو داسی معلومه شوه چې دا یو مشترک لفظ دی او په مشترک لفظ کی قانون دادی چې دکومی یوی معنی دا خستلو له پاره د قرینی ضرورت پیښیږي . دلته هم ، توفی ، د پوره اخستلو دمعنی له پاره د (رافعک) قرینه موجوده ده او دلته تری همدا معنی مراد دی .

توجه : مرزا او دعیسی علیه السلام د نزول نور منکرین ، د (رافعک) خڅه د درجاتو رفع مقصد اخلي ، او دقرانکریم د ځینو آیتونو حوالی ورکوي لکه : [رفعناه مکانا عليا] ، [يرفع الله الذين آمنوا والذين اتوالعلم درجات]

زه وايم چې د (ر، ف ، ع) ماده په قرانکریم کی په مختلفو صیغوسره (۲۲) ئایه راغلی ده چې د هغې خڅه (۱۶) ئایه د (دددرجاتو رفع) مراد دی ، ځکه چې هلته د (درجی ، مکان على یا بغیر الى) قرینی موجودی دی ، او په (۱۷) ئا یو کی (رفع) په خپلی حقیقی معنا باندی راغلی ده . لکه (رفع ابویه على العرش، الله الذي رفع السموات بغیر عمد ترونها ، رفع سمکها فسوا ها ....).

او د عیسی علیه السلام په اړوند د رفع د لفظ سره د (الى) ذکر شوی دی چې تری د رفعی د حقیقی معنی د اخستلو له پاره واضح او خرګند دلیل دی .

اووم باب دمرزا غلام احمد دپیداکيدو نيته، مرینه يى، او د ژوندانه حالات يى.

د مرزا غلام احمد قاديانى د ژوند د حالاتو يو خه دلته په دى خاطر ليکو چې هېڅ په حقه نبى د دادسى حالاتو سره نه دى مخ شوي لکه خرنګه چې (دغه درواغزن) (مرزا غلام احمد ورسره مخ شوي دى. او دا دهغى په کذابیت (دردواغزنی)، بلکه دهغى په احمقى، بي وقوفى اوناسنجيدگى باندي ستر دليل دى.

مرزا غلام احمد قاديانى، دېنځاب دایالات د گوردا اسپور په یوه کلى قاديان کي پیدا شوي دى. دا سيمه د امرتسر خڅه تر شمال شرق پوري د ريلوي د لاین تر خنګ نژدی یولس ميله لري پرته ده. دهغه د پیداکيدو به تاريخ کي ډير اختلاف دى. مرزا په خپله ليکي چې زه په ۱۸۴۰ يا ۱۸۳۹ کال د سکهانو په اخري وخت کي پیدا شوي يم. او به ۱۸۵۷ کال کي د شپارسو يا اولسو کالو په عمر کي وم او لاتر اوسه مي بريت او ډيره نه و راوتلى (روحانى خزانى، ۱۳۱۷ مخ، مرزا خپله ليکنه)

بيا دهغى زوي مرزا بشير احمد په خپل کتاب (سيرة المهدى: دريم جلد پنځم مخ) کي ليکي چې د ډېدا کيدو کال ۱۸۳۶ يا ۱۸۳۷ عيسوی کال دى. بيا په دريم جلد، ۷۶ مخ کي ليکي چې دهغى پیداينېست، ۱۳ فرورى، ۱۸۳۵ عيسوی کال کي چې ۱۴ م شوال، ۱۲۵۰ هجرى کېږي د جمعى دورحى تاريخ يى صحيح ګرځول شوي دى.

بيا په همدى دريم جلد، ۲۰۳ مخ کي ليکي چې دهغى د پیدايشت تاريخ، معراج الدین، اولسم د فرورى ۱۸۳۲ تاکلى دى. بيا دهتمى دريم جلد په ۱۹۴ مخ کي ليکي چې: په داسى حال کي چې نورو، ۱۸۳۳، يا ۱۸۳۴ عيسوی کال کي دهغه پیدا یېست بنوولى دى.

د مرزا د ملګرو په حال باندي انسان حیرانيږي چې په داسى حال کي چې مرزا پخپله دخپل پیداينېست وخت ۱۸۳۹ يا ۱۸۴۰ يادوى، نو ملګرى يى ولې دخپل نبى سره مخالفت کوي او دنورو مختلفو تاریخونو يادونه کوي. په داسى خلکو باندي دى تف وي چې دخپل نبى خبره نه منى.

بلى! هغوي دا مخالفت په دى خاطر کړي دى چې هغه د خپل عمر په هکله یوه وړاند وينه کړي وه او دغه خلک په حقیقت کي دهغى د ریښتیا د ثابتولو هڅي کوي. لیکن انشاًللہ تعالیٰ مونږ به يى په ۱۴ م باب کي ثابته کړو چې دهغى دغه وړاندوينه په هرصورت درواغ وو.

دهغى په خپله ژبه دهغه دپیدا کيدو خرنګوالي:

زه توأم (جوره) پیدا شوي وم ، زما سره يوه نجلی وه ، چي نوم يي جنت و . او دغه الهمام چي [يا آدم اسكن انت و زوجک الجنة] چي د نن خخه شل کاله پخوا ، د احمدیه د براھینو به ۴۹۶ مخ کي درج شوي دی په هغى کي د جنت لفظ سره يوه لطيفه غوندي اشاره ده ، چي هغه نجلی چي له ماسره يوئاي پیدا شوي وه دهغى نوم جنت و .

(برiac القلوب) په ۳۵۱ مخ کي پورتني ليکنى ، د روحانی خزاينو به ۱۵ جلد ۴۷۹ مخ کي په همدی صفحه کي ليکى چي : لمپری هغه نجلی د گيدپي خخه راوتلى وه او تر هغى وروسته زه را ووتم . ددى وروسته زما د والدینو په کور کي هلك يا نجلی پیدا نه شوه او زه د هغوي له پاره خاتم الاولاد وم (دلته خاتم د اخر په معنی دی)

په دی الهم او د هغى په مصدق کي دير توپير موجود دی . الهم (د هغى په زعم) کي دادی چي ، ته او ستا بشئه په جنت کي اوسي، جنت د يوه خاص خای نوم دی چي استوگنه په کي كېرى. نود مرزا د خور په دننه کي خرنگه سوکونت کيداي شي؟ په دی اساس دا د کوم عاقل نه بلکه د کوم ليونى وينا او ليکنه ده .

سيرة الهدى لسم جلد ، ۳۶ مخ کي ليکى چي:

ستا(مرزا) خخه د مخه ، دوه کوچنيان (دهغى خور او ورور) مړه شوي و په دی اساس مو ستا په غاره کي بند(هنسلی) واچاوه ، او تاته به سيندهي ويل کيده . دکوم کوچني په غاره کي به چي سيندهي (هنسلی) واچول شو نو د (غیرالله) نذر به پوره کيده او نوم به يى سندھي اينبول کيده .

دمرزا نسب او کورنى:

په نسبی توګه هغه د قراچاربرلاس نومي يو قوم سره تړلی و چي د تصدیق له پاره يى پڅله ، په خپلو ليکنو کي چیره او بدده نسب نامه درج کړي ده (كتاب البريه ۱۶۴ مخ ، او د حقیقة الوحی ضمیمة ۷۱ مخ)

خو د مسيحيت او مهديت د دعوى وروسته مرزا کله خپل خان د فارسي النسل خخه گنې ، کله خانته اسراييلي وايى او کله هم د چيني نسل خخه خان گنې . اوبيا کله هم د فاطمة رضي الله عنها د نسل خخه خان گنې . او د حيرانتياور خبره داده چي په دی خلورو مختلفو نسلونو کي د خپل خان د ويشلو تر خنگ بيا هم په ختيه پوره مغل دی . (دا تفصيل پڅله د مرزا په ليکنو کي ، كتاب البريه ۱۳۶-۱۳۵ مخونو ، د اربعين دويم ، رساله ۱۷ مخ ، د اشتئار د يوي غلطى ازاله تحفه گولپويه ۲۶ او ۴۰ مخونه کي موجود دی .)

دهغه د پلار نوم غلام مرتضي و دنيكه نوم يى عطا محمد او د غورنيکه نوم يى گل محمد و ، همدا گل محمد دهتمدی پنځوسو ګليو ، د جايداد دهقان و چي په ۱۸۰۰ ميلادي کال کي و مړ .

دمرزا دمور نوم چراغ بي بي و چي پڅله د هغى په ژوند کي مړه شوي ۵۵ .

تعلیم یی :

دشپرو کالو په عمر یی دقادیان په کلی کی د مولوی فضل الهی حنفی خخه د قران مجید اوفارسی ژبی بسوونه پیل کړه . او بیا یی نزدی دلسو کالو په عمر کی د ګوجرانواله د فیروز پوردسيمي داوسيدونکي مولوی فضل احمد (اهل حدیث) خخه د صرف نحو درس پیل کړ (كتاب البرية حاشیه ۱۶۸-۱۶۹ مخونه) ، بیا یی د منطق او حکمت او نورو شیانو زده کړه د مشهور شیعه عالم ، مولو ګل علی شاه خخه وکړه اوپه دی ترتیب یی د طبابت علم د خپل پلار خخه یاد کړ .

مرزا غلام احمد قادیانی دسیالکوت د ډپتی کمشنر په کچری کی د ۱۸۶۴ عیسوی کال خخه تر ۱۸۶۸ کاله پوري په ډیره کمه تنخوا ملازم و . په همدی وخت کی یی د پادری (مسیر شفیر ایم ای) سره اړیکی و غزوو . د برطانیي د مرکزی انتلیجنس د راپور په مطابق ، د سیالکوت د څلور وګرو خخه مرزا ډیر د نسه نصیب خاوند و چې د نبوت له پاره منتخب کړل شو .

په ۱۸۸۰ کی یی براھین احمدیه یی و لیکه ، مرزا ته لمړی الہام په ۱۸۸۲ کال کی وشو نو هغه د ملهم من الله اعلان وکړ او بیا یی دخپل ځان له پاره د مجدد اعزاز منتخب کړ .. او (د هغې په خپل عزم ورته په) ۱۸۸۸ کال کی د بیعت اخستلو حکم نازل شو . په ۱۸۹۱ کال کی د مسیح موعد او ظلی نبی په توګه یی خپل ځان معرفی کړ او بیا په ۱۹۰۱ کال کی یی دنبوت دعوی وکړه .

دمرا حیرانونکی حالات

د هغى او دهغى قلم دخاوندانو په قلم

۱- دمرا لټون : هر خوک به چې د مرزا لیدلو ته را ته او دهغى په هکله به یی معلومات تر لاسه کاوه نو ورته به ويل کیده چې د مسجد د سقاوی په کومی نلکی کی یی گوري ، که چیری هلتہ پیدا نشي نو بیا یی د مسجد په کوم کنج کی ولتوي او که چیری هلتہ هم پیدا نشي نو بیا ووینی چې په کوم صف کی را تاواکړل شوی درول شوی نه وي ، ځکه چې هغه په ژوندون مړی دی . (مجدد اعظم ۲۷ مخ ، ډاکټر بشارت احمد قادیانی)

دا د خندا وړ خبری دی، په نلکی کی انسان خه کوي ، او په ژوندانه د مړه کيدو خخه خه مقصد ؟ په ژوندانه کی خو هر سپې یوئل مړ کېږي .

۲- د پلار ناراضایتی یی:

زما پلار د نیکونو او اجدادو د کليو د بيرته اخستلو له پاره په انگريزي عدالتونو کي مقدمات چلول ، هغوي په همدغى مقدماتو کي زه هم را لتار کرم . او تر يوی اوبردي مودي پوري په همدی کارونو کي مشغول وم. زه افسوس کوم چې زما ډير قيمتي وخت په دغسي عبسو کارونو او جګرو کي تير شو . ددي تر خنګ زما پلار د دهقاني په کارونو کي هم مصروف کرم ، زه ددي فطرت او طبيعت انسان نه وم په دی خاطر به زيات وخت د پلار د ناخوبني سره مخ کيدين . (روحاني خزاين ۱۳ جلد ، ۱۸۲ مخ د مرزا غلام احمد ليکنه)

خرگنده شوه چې خپل طبيعت يي د پلار په خوبنيو مقدم گانه ، او دا ډير بد عادت دی ، بلکه ددي خخه د مرزا د کار خخه د ځان د پټولو د عادت په هکله هم پوره پوره معلومات را په ډاګه کېږي

غولونه او دمال راټولول:

مرزا قادياني په لمړيو کي د یوه عالم شکل خپل کړي و او اعلان يي کړي و چې هغه د عيسایت ، هندومت او د (اريه) دټولنو په هکله یو کتاب ليکي . چې په هغې کي د اسلام په حقانيت او ددغه یادو کړل شوو مذهبونو په بطلان به په کي خيرنه شوي وي . او دا کتاب به په پنځسو جلدونو باندي مشتمل وي . مرزا قادياني اعلان وکړ چې ټول مخير خلک دی ددي کتاب په چاپولو او نورو امورو کي خپل کومکونه مخکي تر مخکي را ولېږي . د مرزا د وينا په مطابق ددي پنځسو جلدونو د چاپولو رقم خلکو مخکي ترمخکي را ولېږه ، مرزا د براهين احمدие په نوم دغه کتاب ولیکه او ويی ويلى چې د پنځسو برخو د ليکلو اراده يي درلوده خو اومن يي د پنځسو پر ځاي پر پنځو جلدو بسنې وکړه . ځکه چې د پنځسو او پنځو تر مینځ یواځي د یوي نقطي تفاوت دی . په دی خاطر يي د پنځه برخو په پوره کولو يي دا وعده پوره کړه . (براھين احمدие ، پنځمه برخه ، مندرجه روحاني خزاين ۲۱ جلد ، ۱۹ مخ)

ددی خخه را خرگنده شوه چې د راغونه‌ي کړل شوی چندی په واسطه د کتاب د چاپ او نورو مصارفو یواځي (۵/۱) برخه پيسى و لګيدى او پاته څلور پر پنځه برخى پيسى هغه پتى کړي . په همدی ترتیب په پنځسو او پنځو کي توپیر نه کول هم د ليونو کار دی ، خو ددي ليونتوب شاته یودير ستر غل ، تګ او ډيره ستړه مکاره او مکروه خهړه پتې ۵۵.

توكه:

د متعلمی په زمانه کي زما (دكتاب دليکونکي) یو متعلم ملګري و ، په رستم کي یو پانګه وال و کله به یي چې درجب په مياشت کي د ذکات پيسى ويشلى نو د ځينو په برخه کي به یي خپل خزانچې ته ليکل ، ځکه چې خزانچې یو بل کس و . دغه زکات ورکونکي زما ددي دوست له پاره په رقעה کي پنځه روپې ولیکلې ، خو دغه متعلم ورسره یو صفر زيات کړ او هغه یي پنځسو کړي . د خزانچې لوري ته راغي ، نو دهغې په دغه رسید باندي

شک را پیدا شو او د معلومولو وروسته يی دا متعلم ډير سپک کړ. نو متعلم وویل چې زما څه جرم دی؟ ماخو یواحی یو صفر ورته اینښی و، نو مرزا هم دهمدغی ذهن یوشخص دی.

دزناکارواو ګنجرو سره اړیکی:

ليکي چې یو شمير فاسق، فاجر او زانی او ظالم او غیر متدين ، غل او حرامخور او د الله تعالى د احکامو مخالف تلونکی هم ليدل شوی دی چې په هغوي کی هم کله ریبنتونی خوبونه را پیداکېږي ، او دا زما ذاتی تجربه ده چې ځینې بشئ چې دقوم او ولس پریښول شوی ، چې خوراک یی مردار او کاري د جرايمو مرتكب کيدل و، هغوي زموږ تر مخه ځینې خوبونه بیان کړي چې بلکل ریبنتونی و ختل . ددي نه اخوا نوره حیرانونکي چې یو شمير زنا کاره بشئ او د ولس کنجر وګړي ، چې دنده یې شپه او وړخ زناکاري ده ، ليدل شوی دی چې هنوي هم ځینې خوبونه بیان کړي هغه پوره شوی دی (حقیقة الوحی صفحه ۳، روحانی خزاین ۲۲ جلد، پنځم مخ)

خبره صحیح ده چې کله کله د کافر خوب هم ریبنتیا خیژی ، د هغى مثال د یوسف عليه السلام په واقعه کی د مصر د پادشاه واقعه ده . خو مرزا دلته یواحی د بدکاره او زنا کارو بشؤ مثال بیان کړي ، چې ترى خرگندېږي چې په (دالو) کې خه نا خه (تور والی) هم شته . د تجربې د لفظ خخه خرگندېږي چې دهغسى بشؤ سره اړیکی ساتل د مرزا عادت و.

ډيری زياتی نقدی روپې په خپله لمن کې ليدل:

ليکي چې د ۱۹۰۵ کال دمارچ د میاشتی په پنځمه ما په خوب کې ولیدل چې یو وګړي چې فرشته بنکاریده ما ته مخامنځ راغي او ډيری زياتی روپې یې زما په لمن کې واچولي.(داسي خلکوته یواحی مال په سترګو کېږي .) ماتري د نوم پونتنه وکړه هغه وویل : نوم می نشته ، ما ورته وویل چې اخر کوم نوم خو به لري ♦ هغه راته وویل چې زما نوم تیچۍ، تیچۍ دی. په پنجابی ژبه کې تاکلی وخت ته ویل کېږي ، یعنی د ضرورت په وخت کې راتلونکي . زماسترګي وغوریدي .(حقیقة الوحی صفحه ۳۲۲، روحانی خزاین ۲۲ م جلد، ۳۴۶ مخ)

دا تجربه شوی ده چې که کوم مسلمان وګړي کوم قاديانی ته تیچۍ ، تیچۍ ووايی نو هغه پري په قهرېږي ، نو دهغى نه پوښتنه کېږي چې اخر د فرشتى پر نوم اخستلو باندي ولی دومره قهرېږي ؟

د مرزا دژوند د نورو زیاتو حالاتو د پوهیدو له پاره به انساً الله دولسم باب کې خپنه وکړو

(په مجموعی توګه ترى انبیأ عليه السلام خوندی ساتل کېږي)

اتم باب د مرزا مختلفي ناروغتیاوی او حالات یې:

محققیونو او مفسرینو د ایوب عليه السلام د ناروغتیا په اړه لیکلی دی:

قال اهل التحقیق انه لا یجوز ان یکون بصفة یستقدره الناس علیها لأن فی ذلك تنفیر (ثم قال) یجوز علی الانبیاء کل مرض بشري ليس محربما و لامکروها ولا مباحا مزريا ولا مzmanا ولا ما تعافه الانفس ولا مرض یؤدى الى النفرة (تفسیر روح المعانی ۲۰۸ مخ ، سورۃ ص)

ژیاره : محققینو ویلى دی چې دا روا نه دی چې کوم نبی په داسی صفتونو موصوف وي چې خلک یې گنده وګنۍ او نفرت تری وکړی (بیایی وویلی) پر انبیأو هغه بشري ناروغتیا روا ده چې حرامه او مکروه نه وي او نه داسی مباح وي چې عیب لګونکی زیان رسونکی وي او نه داسی وي چې خلک هغه بدہ وګنۍ او نه داسی ناروغتیا وي چې د نفرت له پاره سبب و ګرځی.

خو د مرزاي جسماني او دماغي ناروغتیاوی (چې شمیره یې د یونیم درجن خخه زیاتی دی) د نبوت شایان شان نه دی بلکه هغه په انسانانو کې معیوب ګنبل کېږي ، بلکه دغه ناروغتیاوی د مرزا د ټهاماټو پر خلاف هم دی.

په (تذکره مجموعه الہامات) کې په ۸۰۳ مخ (دویم چاپ) کې لیکی چې : ماته الہام و شو ، چې مونږ ستاد صحت تیکه اخستی ۵۵ .

په (دریم نمبر اربعین په حاشیه کې په ۳۰ مخ کې لیکی چې هغه ماته په براھین احمدیه کې زیری راکړی چې د یوی خبیثی عارضی خخه دی خوندی ساتمه ..

خو ددي ټولو سره د هغه د ناروغتیاو خخه د یوڅو لست ته حییر شي:

۱- سرگردانی (هستیریا). سیرة المهدی لمړی ټوک ۱۳ مخ کې دهغی ددویم زوی بشیر احمد وینا ده چې:

ماته خپلی مور ویلى دی چې حضرت مسیح موعود (مرزا غلام احمد) ته په لمړی څل دوه څلی د سر ګرځیدلو دوره (هستیریا) د لمړی بشیر د مړینی (۴ نومبر ۱۸۹۹) خخه خو ورځی وروسته را پیدا شوه، او دهغی وروسته هغه ته په پرلپسی توګه دغه دوری را پیداکیدی.

۲- د (تشخید الاذهان) اومن د جون ۱۹۰۶ ، په ۵ مه صفحه کې لیکی چې:

ماته دوه ناروغتیاوی دی ، یو دپاسه ټکان او بل دلاندی ټکان دی یعنی مراق او د متیازو زیاتوالی.

حکیم نورالدین لیکی چې مالیخولیا د لیونتوب یوه خانګه ده او مراق دمالیخولیا یوه خانګه ده (بیاض القلوب نورالدین لمړی جلد ۲۱۱ مخ)

۳- د تریاق القلوب ، ۷۵ مخ ، روحانی خزاين ۱۵ جلد ، ۲۰۳ مخ کې لیکل شوی چې:

زما زړه او دماغ ډیر کمزوری و او زه د ډیرو ناروغیو نښه گرزیدلی و م . او دوه ناروغتیاوی یعنی ذیابطیس (دقندناروغی) او د سر درد د سر د گرزیدو سره یوځای د ډیر پخوا خڅه زما په ژوند کې شامل شوی دی.، کله کله ددی ناروغیو سره د زړه تشنج هم را پیدا کېږي ، په دی خاطر زما د (نارینتوب) حالت دنشت سره برابر دی. (براھین احمدیه ۵ م جلد، ۲۰۱ مخ)

۴- د متیازو ډیرښت او ذیابطیس:

ماته د خوکالو راپه دی خوا د قندناروغتیا را پیښه شوی ۱۵ ، ۱۵ یا ۲۰ ئڅلی د ورځی متیازو ته ځم . (ضمیمه اربعین ۴۱۳ مخ)

۵- نامردی:

تریاق القلوب په ۳۵ او ۷۱ مخونو کې لیکی چې:

د څلويښت کلنۍ په عمر کې می (نارینتوب) له منځه تللی دی ، او د عمرخورليو خلکو په خیر ژوند لرم ، د کمزورتیا په اساس د یوه کوچنۍ په خیر و م.

۶- دق او سل ناروغتیاوی:

د تریاق القلوب په ۷۶ مخ کې لیکی چې:

ماته د (دق) ناروغتیا پیدا شوی ده ، خو دهغه زوی وايی چې مرزا ته د(سل) ناروغتیا پیښه شوی ده . (سیرة المهدی ۴۲۰ مخ)

۷- د دماغ کمزورتیا:

د فتح الاسلام په حاشیه کې په ۲۷ مخ کې لیکی چې:

پر ما د دماغ د کمزورتیا ډیری سختی، سختی دوری راخي. همدا راز د (حقیقة الوحی ۳۰۷ مخ) کې لیکی چې : زه د دماغی کمزورتیا، ذیابطیس (شوګر) او د سر د گرزیدو په اساس بي طاقته شوی یم

۸- د حافظی کمزوري:

د نسيم دعوت په ٧١ مه صفحه کي په حاشيه کي د خپل ئان په هکله ليکي چي: (حافظه مي بنه نه ده، ياد را ته نه پاته کيږي.)

٩- اسهال او بدھضمي:

په منظور الهي ٣٤٩ مخ کي مرزا ليکي چي:

ماته د اسهال (پیچ) نارو غتیاده او هره ورئ خو خو حلہ (دستونه) کوم . په قادياني اخبار ریویوکی په شپرم مخ کي آم داگست ۱۹۲۶ کي ليکي چي: دا واقعيت دی چي حضرت ته د بدھضمي، اسهال او دسر د گرزيدو عمومي شکایت و.

١٠- قولنج :

تریاق القلوب صفحه ١٨٢ او په حقیقة الوحی ٢٢٤ مخ کي ليکي چي :

(ماته یودول سخت قولنج و، اوګړي په ګړي به حاجت کي راخخه وينه تله.)

١١- بيکاره جسم او مسلوب القوي:

بدر ٢٤ می ۱۹٠٦ کي يې ليکلی دي چي :

که چيری یوه لکيره هم ليکم او يا پري فکر کوم نو د سر خطرناک دوران را باندي رائي او زړه مي ډوبېږي ، جسم بلکل بي کاره کيږي او جسماني قوتونه داسي ګرئي چي ګويا خطرناک حالت دي ، ته به وايې چي (مسلوب القوي) دي

١٢- لکنت (د ژبه په خوزیدو کي ستونزی)

په سیرة المهدی دویم جلد ، ٢٥ مخ کي ليکي چي:

قاضی محمد یوسف صاحب ماته د پیښور خخه د پوستي له لاري په یوه خط کي ليکلی دي چي د حضرت مسیح موعود(قاديانی) په ژبه کي خومره لکنت موجود و چي تا پرنالی ته پناله ويلی.

١٣- د پوندو چاوديدل:

سیرة المهدی کي ، دویم جلد ۱۲۵ مخ کي مرزا بشير ليکلی دي چي:

د پير پوندي به ځيني وختونه په ګرميو کي چاوديدل.

۱۴- په سترگو کی (مايی اوپیا)

سیرة المهدی په دریم جلد ۱۱۹ مخ کی لیکی چی:

ډاکټر میر محمد اسماعیل ماته ویلی دی چی د حضرت صیب په سترگو کی (مايی اوپیا) دی نو په دی اساس د لمړی شپی میاشت نه شی لیدلی.

۱۵- په غابنوناو وریو یې بنوره لګیدلی و:

سیرة المهدی دویم جلد ۱۲۵ مخ کی بشیر مرزا لیکلی دی چی:

د هغې په اخری عمر کی دهغی مبارک غابنونه خراب شوی او ئینو غابنونو باندی چینجی لګیدلی و چی ٿینی وختونه به تری تکلیف کیده ، یوو خت د هغه د یوه غابن څوکه دومره تیزه شوی و ۵ ، چی په ڙبه کی یی ورته زخم پیدا کړ ، کله کله به یی هغه د ریگمال په واسطه برابر کړ خو هیڅکله یی هم غابن نه دی ویستلی . ددی نه اخوا دهغه زوی بشیر مرزا په سیرة المهدی کی د نورو ناروغتیاو یادونه هم کړی ۵۵.

: توجہ

مونږ وايو : که څه هم انبيا عليه السلام د ناروغتیاو څخه خوندي نه و مګر :

لمړی دا چی هیڅ نبی د ناروغتیاو په مجموعی کړ نه و لکه (دواړجن) مرزا چی و.

دویم داچی په هغوي کی یو شمير داسي ناروغتنياو ی هم دی چی خلک تری نفرت کوي او انبياً کرام ددادسي ناروغتنياو څخه خوندي و.

دریم داچی : یوڅوک د دومره ناروغتنياټر څنګ د نبوت مسولیتونه څرنګه تر سره کولی شی ؟

څلورم داچی : کله چی حافظه کمزوري وي او بدنه هم سخت کمزوري سره مخ وي ، نوبیا دكتابونو دادومره انبار چا ولیکه اوخرنګه یی را تول کړل ؟ نو خرگنده شوه چی مرزا غلام احمد قادياني دروازه کوم بل چا خوزوله ، اوهغه یوائۍ د یوه مهر په توګه استعمالیده.

د مرزا د حیرانونکو دعوو مختلف منزلونه:

دمرزا دعوی په تدریج سره د پرمختگ منزلونه طی کوي:

۱- دلیکونو لپری يې د ۱۸۷۷ نه پیل شوي ، په هغى کي يواخى د اسلام مبلغ و . په هغه وخت کي دهغى په ليكنو او ويناو کي د اسلام پر خلاف هیچ خبره نه و . بلکه په ۱۸۸۰ کال کي يې د براھين احمدие په دويم جلد ، ۱۵۹ مخ کي يې په رسول الله صلي الله عليه وسلم باندي د نبوت پاي ته رسيدل (ختم نبوت) ، او دهغى وروسته يې چاته الهام کول هم محال او ناشونى گرخولي دي.

۲- ۱۸۸۲ کال کي يې په براھين احمدие په دريم جلد ، ۱۲۷ مخ خخه تر ۲۶۷ مخه پوري ، خپل ئان د الهاماتو او كراماتو خبتن گنلى دي.

۳- ۱۸۸۴ کال کي يې (د براھين احمدие په خلورم جلد ، ۵۰۲ مخ خخه تر ۵۵۸ مخه پوري يې) خپل ئان بزرگ او خدای ته رسيدلى شخصيت او محدث را خرگند كېرى دي . او خپل ئان ته يې د ابراھيم، موسى ، او داود په خير خطاب كېرى او د فاروقى مادى دعوی يې كېرى ۵۵.

۴- په دى جلد کي يې نېرى ته د مسيح عليه السلام دتشريف راولو په هكله اقرار كېرى دي ، خو خپل ئان يې د مسيح سره د مشابه كيدو دعوی كېرىد . يعني د مسيح په هكله په (حديث کي د ذكر شوو) وړاندوينو بنكاره او جسماني مصادق همدا دي . او مرزا په روحانى او معقوله توګه د هغى ئاي او مورد دي او ددى له پاره يې اعلانات هم نشر كېرل .

۵- بيا يو خو کاله وروسته په ۱۸۸۸ کال کي يې د يوه اعلان (اشتهاار) په واسطه د مجدد دعوی وکړه ، او دخلکو خخه يې د بيعت د اخستلو غښتنه وکړه ، او اعلان يې وکړ چې زه الله تعالى د امت د کارونو د اصلاح له پاره مامور کېرى يم . (مجموعه اشتهاارات مسيح موعود ، ۲۹ مخ)

بيا نژدى دری نيمى مياشتى وروسته لدھيانه ته ولار او هلتنه يې په ۲۳ د مارچ (۱۸۸۹) کال د يو شمير پيروانو خخه بيعت واخست او د يوه منظمي دلى بنسيت يې کېښينبود . (سيرة المهدى ۶۳ مخ) او دا لپری د ۱۸۹۰ کال تر پايه پوري روانه وه .

۶- بيا (مرزا) په ۲۲ م د جنورى ۱۸۹۱ کال ، د فتح الاسلام او د مراما د توضیح تر نامه لاندی دوھ مجلی نشورل پيل کېرل او په هغوي کي يې دوھ دعوی وکړي .

لمپری دا چې مسیح عیسی (علیه السلام) په خپل طبیعی مرگ مړ شوی دی ، د هغې دوباره نزول نشه . او په حدیث کې د مسیح عیسی ابن مریم خخه مقصد دهغه شبیه دی . د فتح الاسلام ۱۵۵ می صفحی په حاشیه کې لیکی چې : هغه مسیح چې راتلونکی و نو هغه همدا (مرزا) دی . او د توضیح المرام په لمپری سر کې لیکی چې : د نزول خخه مراد په حقیقت کې د مسیح ابن مریم نزول نه دی بلکه د استعاری په توګه دیوه (مثیل) مشابه مسیح د راتلو خبر دی ، چې مصدقې د اعلان او الہام په مطابق همدا عاجز (مرزا) دی .

د گولپویه دتحفی په ۱۶۵ مخ کې لیکی چې : زما دعوه ده چې هغه موعد (وعده کړل شوی) مسیح زه یم ، د چا په هکله چې د خدای تعالی په پاکو کتابونو کې وړاند وینی (پیشنگویانی) شویدی ، چې هغه (مسیح) به په اخري زمانی کې را خرگندېږي .

۷- ددی وروسته بی حیرانونکی او د عقل نه لیری تغیرات ذکرکړی دی ، (د کشتی نوح) په ۴۶ مخ کې لیکی چې : دوه کاله ما په مریمیت باندی دموصوفی په غیر کې پالنه کړی ده ، او په پردی کې راستر کیدلم . او بیا بی همدا خبره د ازالة الاوهام په ۴۱۸ مخ کې او د حقیقة الوحی په ۷۲ مخ کې هم کړی ۵۵

۸- بیا په دغه نسوانی (دبنهیتوب) حالت کې بی د الله تعالی سره د پتو اړیکو ذکر کړی دی . په براهنی احمدیه ، پنځم جلد ، ۶۳ مخ کې بی لیکلی دی چې : (زما له خدای سره یو (نهايی) پېت تعلق دی ، چې د بیان وړ نه دی) بیا بی په کتاب البریه ، ۷۲ مخ کې لیکلی دی : (ای مرزا ! خدای په تاکی را ننوټی دی !) ؟ العیاذ بالله ◆◆

بیا دهنجی یو خانګړی مرید قاضی یارمحمد راوی (په خپل کتاب (اسلامی قربانی ، چې مرزا د تصویر د ۷۳ صفحی خخه اخستل شوی)) لیکی چې : موعد مسیح یو ئېل خپل حالت داسی بیان کړی دی ، چې پر ما دکشف حالت داسی راغی چې (گویا) زه (مرزا) بسحه یم او الله تعالی د نارینتوب د قوت خرگندونه را سره کړی ده . ((العياذ بالله)) . ((العياذ بالله))

او بیا پر خپل کتاب (اینه کمالات ۹۴ مخ کې او د مکاشفاتو په ۹ م مخی کې بی ، ددی خخه نور هم دېر چتیبات او ارزلی برزلی ویلی دی . (د کفر نقل دی کفر نه وی) د اصولو پر بنست دا لیکل روایت ده او که نه قلم د هغى د لیکلوا خخه شرمیری .

۹- د مرزا حیض په حمل (په گیډی کې په بجی) باندی تبدیل شو :

يعنی ددغو پتو اوپیکو په واسطه حیض بند شو او حمل تری جوړ شو.

د کشتی نوح د کتاب په ۴۵ مخ کی لیکی چې : دغه کوچنی دمور په ګیډه کی (د مرزا په ګیډه کی) تر لسو میاشتو پوری پالل کیده . بیا لیکی چې : (دمريم خخه مراد همدا عاجز (مرزا) خخه دی ، (د کوچنی دپیدا کیدو) درد زه د کجوری دتنی په لور یورم او بیا دغه کوچنی په یوه ټوب وهلو سره د پنځوسو کالو زور انسان (مرزا) و ګرزید . [نعموز بالله من هذه الخرافات و الوهيات اللهم العن من وضعها] (په الله تعالى باندي ددادسي خرافاتو اوواهیاتو خخه (چې دغه درواغجن مرزا یې بیانوی) پناه غواړم او الله تعالى دی پري خپل لعنت وکړي . امين))

۱۰- ازالة الاولهام چې په ۱۸۹۱ کی نشر شوی دی دهغی ۷۹ صفحی په حاشیه کی (المرى چاپ او د پنځم چاپ په ۳۵ مخ کی) لیکی چې : هغه وړاند وینه چې په سنن ابوداود کی شوی دی ، چې دماورا النهر خخه به د حارت ترnamه لاندی یو وګړی رابسکاره کېږي چې د مهدی ملاتړی به وی نو دهغی وړاند وینی مصدق هم زه پخپله یم .
ددی نه وروسته د ۱۷ مارچ (۱۸۹۴) مرزا د معیار الاخبار ترnamه لاندی یو اعلان خپور کړ چې په هغی کی خپل څان په ډاګه مهدی موعود بنوولی دی .

۱۱- د محدث یعنی د جزوی او ناقص نبی کیدو دعوی:

د رساله توضیح المرام په ۱۸ او ۱۹ مخونو کی لیکی چې: په دی کی شک نه شته چې زه عاجز(مرزا) دالله تعالى له اړخه ددی امت له پاره (محدث) پیدا کړل شوی یم . او محدث هم د خپلی یوی معنی له مخی نبی وی که خه هم هغه سره نبی نامه نه وی خو په جزوی توګه هغه نبی وی . بیا لیکی چې زه وايم چې : نه خو د ټولو وجوهاتو په بنست د نبوت دروازه بنده ده او نه د هریوه خخه په وحی مهر (تاپه) لګول شوی ده . بلکه په جزوی توګه د وحی اونبوت دروازه ددی مرحوم ملت له پاره د تل له پاره پرانستی ده . خو دا نبوت ، نبوت تامه (مکمل) نه دی بلکه یواحی جزوی نبوت دی .

۱۲- د مجازی نبوت دعوی:

د سراج منیر په دریم مخ کی او د قول فیصل په ۴ او ۵ مخونو کی لیکی چې: د نبوت د حقيقی معنی له مخی د انحضرت صلی الله عليه وسلم خخه وروسته نه کوم نوی نبی را تلای شی او نه پخوانی ، قران ددادسی معنی د رابسکاره کیده مانع دی . خو د مجازی معنی له مخی ، د الله تعال اختيار دی چې کوم ملهم دنبی په لفظ یا د

مرسل په لفظ سره يادکړي . بیا بیا وايم چې دا د رسول او نبی الفاظ زما د الهم په اساس د الله تعالی سره بی له شکه زما نسبت په ډاګه کوي خود خپلو حقیقی معناو له مخی نه شي محمول کیدای.

دانجام اتهم په ۱۶ او ۲۷ مخونو کې هم نژدی همداسی ليکي .

کله د هغى نوم لغوی نبی ډدی ، (ددویم اربعین په ۱۸ مخ کې ليکي چې) دا د استعاری الفاظ دی ، بنکاره ۵۵ چې هر هغه خوک چې الله یې را استوی نو هماغه دهغى استازى به وي او ليپونکى ته په عربی کې رسول ويل کېږي . او د د الله تعالی خحه د غېب د خبرو د ترلاسه کولو (ديوی) ته به عربی کې نبی وايي . د اسلام اصطلاحی معنی یې بیله ده ، دلته یواځي لغوی معنی ترى مراد دی .

۱۳- ظلی (د سیوری) نبوت:

مرزا په خپلو کتابونو ، دین حق ۶۷ مخ کې او قول فیصل ۴ مخ کې ليکي چې : کوم کمالات چې الله تعالی د نبوت پر لړي کې اينې دی نو په مجموعی توګه هغه په کامل هادی باندی پايی ته رسیدلی دی ، خواوس په ظلی توګه ، دتل له پاره د دین د مجدد په واسطه به نړيوالو ته خپل اغیز خرگندوی .

تر ۱۹۰۰ کاله پوري که خه هم هغه مختلفی دعوی کولی خوده ټه سره سره یې د نبوت دختم (ختم نبوت) اقرار په خرگنده توګه هم کاوه . په ازالله الاوهام لمړی چاپ کې په ۵۷۷ مخ کې د ۵۵۷ مخ په ۲۳۹ مخ کې او د جماعة البشری په ۴۹ مخ کې ليکي چې [مونږ ته د محمد صلی الله علیه وسلم خخه وروسته دکوم نبی ضرورت نشته].

او بیا د همدى کتاب په ۹۶ مخ کې ليکي چې : ایا دا سی شخص چې په قران باندی ایمان و لری او دا آیت (ولکن رسول الله و خاتم النبیین) د الله تعالی کلام باندی یقین ولری ويلاي شی چې زه د محمد صلی الله علیه وسلم نه وروسته رسول او نبی یم؟ په نورو کتابونو کې یې هم همداسی ليکلی دی .

۱۶- دغیر تشریعی بروزی نبوت دعوی:

دمرزا خاص خطیب مولوی عبدالکریم سیالکوتی په ۱۷ د اگست ۱۹۰۰ کال د خپلی جمعی دلمانځه په خطبه کې مرزا ، الهی مرسل ثابت کړ او د (لانفرق بین احد من رسلاه) آیت یې پري ورسليېښت کړ . هغى دا خطبه ډيره غوره کړ او وروسته یې د هغى په تایید کې وویل چې زموږه هم همدا مذهب او دعوی ۵۵ .

د حقیقه النبوة په لمړی برخه کې (چې دضیالاسلام قادیانی په چاپ ځای کې په ۵ م دمارچ ۱۹۱۵ کې دلمړی ضمیمی په شکل ، ۵۲۶۱ مخ نه تر ۱۶۹ مخ پوری ، نشر شوی دی) په دی کې یې بیا بیا دا دعوه کړي ۵۵ چې زه ، پرته دکوم نوی شریعت خخه ، رسول او نبی یم . ماته ددادسی نبی د ویلو خخه ما هیڅکله هم انکار نه دی کړي . بلکه په همدى معناو باندی الله تعالی ما ته د نبی او رسول او اواز کړي دی . نو اوس هم زه په هماغه معنو

سره نبی او رسول کيدو خخه منگرنه يم .. مخته ليکي چي: د (محمد رسول الله والذين معه) آيت په وحي کي يي زما نوم محمد اينسودي دي او رسول هم.

په همدي اقتباساتو کي هغه د بروزى نبی لفظ هم لگولی دي . او دهغى مطلب بي داسی لکيلی دي :: په داسی حال کي چي زه په بروزى توگه (انحضرت صلی الله عليه وسلم) يم او په بروزى رنگ کي تول محمدی کمالات د دمحمدی نبوت سره يوځای زما د ظليت په آينه کي منعکس کيرې، نو بيا خرنګه انسان به وي چي په علیحده توگه يي د نبوت دعوي کړي وي . لکه چي په ۱۹۰۲ کال کي يي په خپل تصنیف دافع البلا په ۱۱ م مخ کي لکيلی دی چي : ريبتوني الله هغه دی چي فاديانيانو ته يي خپل رسول (استازی) را ولېره . او په خلرم اربعين کي يي په ۶ م مخ کي لکيلی دي : دهغه نه پرته ، په دی هم پوه شی چي شريعت خه شی دي ، چا چي دخپلی وحي په واسېه خواړو نهی بيان کړي دي او خپل امت ته يي قانون ټاکلی دي . هماګه دشريعت خاوند ګرځيدلی دي . نو دهمندي تعريف له مخي زمونږ مخالفین ملزم دي ، څکه چي زما په وحي که امر هم شته اوښه هم.

په حقیقة النبوة کي میامحمدود ليکي چي : کله چي د اسلام شريعت د نبی کومه معنی کوي دهمني معنی له مخي حضرت (مرزا) هيڅکله هم مجازي نبی نه دي بلکه حقیقی نبی دي (۱۷۶ م مخ)

او بيا په ۱۲۱ م مخ کي لکي چي : دا خبره ثابتنه ده چي ۱۹۰۱ خخه دمخه په هغه حوالو کي چي هغه د نبی کيدو خخه انکار کړي دي ، او س منسوخ شوي دي او دهغى خخه حجت کول غلط دي.

درنو لوستونکو ! ایا کوم نبی داسی ګډي وډي ، بستکته پورته خبرو کولو سره داسی حیرانونکی سرکوندالی خوړي شي؟ او ایا د داسی مجمع الھفوټ والخرافات ويونکی الله تعالی نبی ګرځوی او د خپلو بندګانو د لارښونکی له پاره يي ټاکي ؟ ابدا، هيڅکله هم نه !

تبصره:

د مرزايانو د دلي خخه خو پونښنی ؟

۱- دغه پورته په تدریج سره د پرمختګ پنځلس دعواوی ، دبل هیڅ یوه نبی اور رسول خخه ثابتی نه دي . هیڅ رسول د خپل رسالت نه تر مخه د دغه دول دعواوو خخه یوه هم نه ده کړي . داخو دمرزا دیر حیرانونکی او عجیب او غریب نبوت دی ، چي دټولو مرسلینو دستنو خخه یې طریقه او لاره بلکل جدا او سرچپه روانه ۵۵.

الله تعالی فرمایي چي : [سنة الله في الدين خلوا من قبل وكان امر الله قدرا مقدورا (احزاب (۱۳۸)]

۲- کله چي هغه تشریعی نبی و ګرزید نو ایا دهغى شرعی احکام د هغى په کوم کتاب کي په تفصیل سره شته ؟

حقیقت دادی چې دهغى هر کتاب کي اوډ هغى اصرار، يواحى دهغى په دعووو باندي دی ، دهغه سره هیڅ دول شرعى حکم نشته .

۳- هر نبى او رسول تر هر خه لمپى د توحید په لور بلنه ورکوي . الله تعالى فرمایي :

و ما ارسلنا من قبلك من رسول الا نوحى اليه انه لا الله الاانا فاعبدون . (انبیاً ۲۵)

ولقد بعثنا في كل امة رسولا ان اعبدوا الله و اجتنبوا الطاغوت . (النحل ۳۶)

د مرزا په زمانه کي په هندوستان کي هندوان ، سکهان ، نصارا او.....دنورومشرکو عقیدو خاوندان موجود و ، نو مرزا ، کله او په کوم بیان کی هغوي ته د توحید په لور بلنه ورکړي ده ؟

۴- هر یونبی په خپل وخت کي دخپل وخت د طاغوت په مقابله کي جهاد کړي دی ، د مرزا به زمانه کي د تر ټولو دستر طاغوت، برطانيه (انگليس) حکومت و ، خو مرزا د هغوي پر خلاف د حق یوه کلیمه هم ونه ويله، بلکه برعكس د هغوي حکومت یې دخپل خان له پاره درحمت سیوری و ګانه، لکه چې وروسته به یې مونږ، انشالله، ثابتنه کړو .

۵- ایا دنبوت ترمخه چې خومره دعواوی هغى کړي ، په هغوي کي دمرزا له پاره شرعى دليل (وحى) وه او که نه ؟ که چيرى شرعى دليل یې وحى نه وه ، نوبیاخو دهغى دعواوی بلکل باطله دی . ټکه چې يواحى کشف ، الہام او کرامت په شريعت کي دليل نه دی او که چيرى دهغى سره د وحى دليل وی نو بیا خو دهماغه وخت خخه مرزا باید نبی گرزیدلای واي ، نو په هغه وخت کي یې د حقیقی نبوت دعوا ولی ونه کړه ؟

خرګنده شوه چې دا ټوله خبره د شیطانی څواکونو پر مت جوړه شوی وه .

دنبوت د مدارجو د دعواو خخه پرته نوري حیرانونکی دعوى:

۱- دسلمان کيدو دعوا:

د ۱۹۰۶م کال داپريل د مياشتی په (اويويواف ريقنز) کي مرزا ليکي چي : خدای ماته وویل چي (انت سلمان ومنی يازا البرکات !) يعني ای د برکتونو خاوند مرزا ! ته سلمان يی او زما خخه يی .

د سلمان رضی الله عنہ خخه یو شمیر صحابه په مرتبه کي پورته و ، دنمونی په توگه ، راشدين خلفاً رضی الله عنهم خو دمرزا له پاره په سلمان کي کومه ځانګړتیا تر لاسه شوي ۵۵ ؟

۲- د علی ، حسن او حسین رضی الله عنهم ، کيدو دعوا.

په (الحکم قادیان ۱۹۰۵ نومبر) کي ليکي چي :

زه ژوندي علی یم ، او په فتح الاسلام کي په ۵۷ مخ کي ليکي چي ، زه ددى زمانی حسن او حسین یم .
په دی ترتیب د علی ، حسن ، او حسین سره د برابری ددعوی په کولو سره ، هغه دچاد ملاتر ټر لاسه کولو مقصد درلوو ؟

۳- د ذوالقرنین کيدو دعوا:

دبراھين احمديه په پنھم جلد، ۱۰۱م مخ کي ليکي چي ، خدای تعالی زما نوم ذوالقرنین هم اينبودي دی ، زه ددى امت له پاره ذوالقرنین هم یم . په قران شريف کي ، په مثالی توگه زما په نسبت وړاند وينه شته ، مگر دهغی خلکو له پاره چي فراست ولري .

حال داچي ذوالقرنین ، د نړۍ دری واړو اړخونو ته د الهی ددين د غلبې له پاره جهاد کړي او ملکونه یي فتح کړي دی ، خو ددى برعکس مرزا ټول عمر مسلمانان دبرتانوی حکومت د غلامولو په لار کي خپلی ناروا هڅي کړي دی !

۴- د آريو د بادشاه کرشن کيدو دعوا:

په خپل کتاب (تممه حقیقته الوحی کي په ۸۵ مخ کي ليکي چي:

خدای بیا بیا پر ما خرگنده کړی چې هغه کرشن چې په اخري وختونو کی را پیدا کېږي، نو هغه خو همدا پخپله د آريو بادشاه دی ، اووايې چې ددي خڅه مراد اسماني بادشاهت دی

دا د مرزا ډيره ستره عجوبه ده چې د آريو بادشاه او د مسلمانانو نبی (ظلی بروزی مجاز لغوی) ، دا خود متضاد و شيانو یو بدبوی لرونکی خادر دی.

۵- د حجر اسود کيدو دعوا:

په خلورم اربعين کې په ۱۵ م مخ کې ليکي چې (يکي پاي من بوسيد ---- من ګفتمن که حجر اسود منم) يعني یوه سپړی زما پښی ماچ کړي نو ما وویل چې حجر اسود همدا زه یم .

نبی اکرم صلی الله علیه وسلم د خپل خان تر مخه د انحنا او سجدی کولو نه منه راوړي. خو مرزا هیڅ هم ونه ویل او نه یې هغه منه کړ .

۶- د بيت الله کيدو دعوا:

د خلورم اربعين په همدي ۱۵ م مخ کې مرزا ليکي چې:

خدای په خپل الهايم کې زما نوم بيت الله هم اينسي دی.

يعني مرزا خپل خان د کعبې د طواف کولو او قبله جوړيدو له پاره هم جواز ګرزولي دی.

۷- د کوثر حوض د ور عطا کولو دعوا:

په انجام آتهم کې په ۵۸ م مخ او حقیقة الوحی په ۱۰۲ م مخ کې مرزا دعوا کړي چې هغه ته د کوثر حوض ور کړل شوي دی . الهايم الفاظ دادی (انا اعطيينا ک الكوثر) او په دی ترتیب یې خپل خان د محمد رسول الله صلی الله علیه وسلم سره برابر کړي دی (والعياذ بالله)

۸- د کایناتو د پیدایښت د عملتونو دعوا:

په حقیقة الوحی کی مرزا ویلی دی چې خدای تعالی ماته وویل (لولک لاما خلقت الا فلا ک.). په دی خای کی یې هم زموږ د نبی صلی الله علیه وسلم سره د خان دبرا بر والی دعوا کړی ده، خو دنابوھی او جهل نه پک (مرزا) په دی هم نه پوهیږی چې د (حدیث) دا روایت هم ثابت نه دی بلکه موضوعی دی

۹- د الله تعالی له اړخه د مرزا احمد کیدل او دهغی په لور د راتګ بلنه:

په انجام آتهم ، ۵۵ م مخ کی مرزا د یوه الہام یادونه کوي . (یحمدک الله من عرشه و یمشی الیک) یعنی ای مرزا الله تعالی د عرش خخه ستا ستاینه کوي او ستا په لوری را روان دی (نعوذ بالله من ذلک)

په یوه بل الہام کی (بشری لمپی ج ، ۵۶ مخ) کی لیکی چې : (خدای به په قادیان کی را نازلیږی.

۱۰- د الله تعالی سره د ملګرتیا دعوا:

په (انجام آتهم ضمیمه کی په ۱۷ مخ کی لیکی چې : خدای ماته وویل (ان الله معک ، ان الله یقوم این مقامت) یعنی ای مرزا خدای له تا سره دی او الله تعالی په هغه خای کی دربیږی چیری چې ته دربیږی . او په یوه بل الہام کی لیکی چې : تا له ماسره یې او زه له تاسره یم ، ستا راز زما راز دی .(انجام آتهم ۵۹ م مخ)

۱۱- د آدم ، یعنی د الله د خای ناستی کیدو دعوا:

ددريم اربعين په ۳۲ م مخ کی لیکی چې : ماته خدای تعالی وویل (یا آدم اسکن انت و زوجک الجنۃ) ، او په بل خای کی په خپل کتاب البديه کی په ۷۶ م مخ کی لیکی چې : ماته خدای وویل : ما اراده کړی چې خپل خای ناستی جور کرم نوما آدم (ای مرزا ته) پیدا کړي.

۱۲- د تولو انبیاو د مظہر کیدو دعوا:

د حقیقة الوحی ۷۲۵ م مخ په حاشیه کی لیکی چې: خدای تعالی زه د تولو انبیاؤ مظہر گرزولی یم ، او د تولو انبیاو نوم یې زما لوری ته منسوب کړی دی ، زه آدم یم ، زه شیث یم ، زه نوح یم ، زه ابراهیم یم ، زه اسحاق یم ، زه اسماعیل یم ، زه یعقوب یم ، زه یوسف یم ، زه موسی یم ، زه داود یم ، زه عیسی یم او د محمد رسول الله صلی الله علیه وسلم د اتم مظہر یم یعنی په ظلی توګه محمد او احمد یم.

۱۳- تر ټولو انبیاو د افضل کيدو دعوا:

دغه دعوا يې په اجمالي توګه د حقیقة الوحی په ۱۰۷ م مخ کي ليکلی دي. (آتاني مالم یؤت احدا من العالمين) او بيا يې په خطبه الهايمه کي په ۳۵ م مخ کي يې ليکلی دي چې (ان قدمی هذه على منارة ختم عليها كل رفعه) او بيا يې د همدي خطبې په ۱۹ م مخ کي ليکلی دي چې (لا تقیمونی با حد و لا احدابی).، په همدي ترتیب سره يې نوری ليکنۍ په اردو شعر اونثر کي راغلي دي.

تفصيلي دعوا:

يعنى په هر نبی باندی په جلا ، جلا توګه د فضیلت دعوا:

د آدم عليه السلام څخه د افضل کيدو دعوا:

په خطبه الهايمه کي د حاشيې پر حاشيې کي يې ليکلی دي چې:

آدم عليه السلام د شیطان له لاسه دماتي په خورو سره په ذلت اورسوایی کړر شو او زه شیطان ته دماتي ورکولو له پاره په اخري زمانه کي دمسيح موعد په شکل کي را پيدا شوي يم.

خو زه وايم چې دغې بې وقوفه مرزا خود تر ټولو لوی شیطاني نظام (انگلیس) سره موافقه او جوړ جاړي وکړ.

د نوح عليه السلام ډڅخه د افضل کيدو دعوي:

د حقیقة الوحی په تتمه کي په ۱۳۷ مخ کي ليکي چې:

خدای تعالی ماته دومره زیاتی نښی نښانی را خرگندوی چې که چیری دنوح په زمانه کي هغې نښی را خرگندی شوی وايې نو هغه خلک به نه و غرق شوي.

دمरزا دا وينا په حقیقت کي په الله تعالی باندی اعتراض اونیوکه ده او دمرزا د دیری زیاتی بې حیاې دلیل دی

دموسى عليه السلام خخه د افضلیت دعوا:

دهمدى کتاب په ۸۳ م مخ کي ليکي چي : هغه نبني چي زما د تصدق له پاره په راتلونکي کي رائي ، هغه به دموسى نبي دنبنو نبنيانو خخه زياتي وي.

حال داچي ، لاتر او سه ورته دا نبني وركول شوي هم نه دی خو ورته معلومه شوه چي هغه ديرى سترى دى ، دا خو د مرزا د پاگلى ، او دهغى د خيال پلوى خرگنده نبې ۵۵.

دي يوسف عليه السلام خخه د افضل کيدو دعوا:

په براھين احمدىه کي په ۵۵ م جلد ۷۶ او ۸۲ مخونو کي ليکي چي : نوبیا ددى امت یوسف يعني دا عاجز (مرزا) د اسرايلی یوسف خخه پورته دى.

په انصاف سره دهغى شكل ته وگوي چي هغه د یوسف عليه السلام سره خه مناسبت لرى ؟ لكه يوه زنگ وهلى او تور شى ته چي دکافورو نوم ورکپى.

د نبى صلی الله عليه وسلم خخه د افضل کيدو دعوا:

په تحفه گولپويه کي په ۴۰ م مخ کي ليکي چي : زمونبر نبى کريم صلی الله عليه وسلم ته درى زره معجزات بىكاره شوي دى.

بيا دخپل خان په هکله ليکي چي : هغى (الله) زما د تصدق له پاره سترى نبني را خرگند كپى چي تر درى لکو پوري رسيري . (تممه حقيقة الوحي ۶۸ م مخ ، اوبيا د حقيقة الوحي په ۶۷ م مخ کي ددرى لکو خخه ديرى بياونوی .

په اصل کي دغه دواړه دعوي بلکل د حقيقت نه مخالف دی ، او که نه مونبر چلينج ورکوو چي یوڅوک دی مونبر ته د درى لکو خخه یواحى لس هم په صحيح توګه را وشماري ، نومونبر به ورته تسلیم شو . بلکه دا به هم ثابتی نه کړاي شي ! البتنه د مرزا د حماقتو نبني نبنيانی شايد د درى لکو خخه هم زياتي وي .

اوسم نو ددى ټولو خخه د ديرى بي حيابي خرگندونى واوري:

قاديانی اخبار ريويو دجون ۱۹۲۹ کال کي ليکي چي:

حضرت مسيح موعود (مرزا) ذهنی ارتقاد انحضرت صلی الله عليه وسلم خخه زياته و ۵ ، د نبى کريم صلی الله عليه وسلم ذهنی و پتیا د تمدن د نشتولالي په اساس و نشوه او نه ورته قابلیت تر لاسه شو . (نعموز بالله)

او اخبار الفضل کي مرزا محمود د دايرى الفاظ یوچل دا ډول خپاره شول .

دا بلکل صحیح خبره ده چې هر خوک پرمختګ کولی شي او ستری ستری درجی تر لاسه کولی شي . ان تردی چې
د محمد صلی الله علیه وسلم خخه هم مخته تلای شي .(الفضل قادیانی ۱۷ جولای ۱۹۲۲)

دغه ډول لیکنی او دعوای صریحا کفر دی او درسول الله ء صلی الله علیه وسلم استهزا او توهین دی .

تبصره:

ددی ټولو دعواو په هکله مرزايی ډلی نه غوبښته کوو چې ووايی چې ددي دعواوو د اثبات له پاره له دوي سره
کوم دليل شته ؟ او د دليل پرته دعوا منل د احمقانو او ناپوهه خلکو کار دی .

نو که چيری دوي وايی چې مرزا نبی دی او دهغی خبره ددلیل پرته منل کېږي نو ځواب دادی چې د مناظر په
قانون کې دی ته (مصادره علی المطلوب) ويل کېږي . دليل پر مدعی باندی موقوف او مدعی پر دليل باندی
موقوف کېږي ، یعنی مرزايان دغه دعواوی د مرزا غلام احمد په نبوت باندی دليل گرزوي او دهغی په ګمان او
جعلی درواغجن نبوت د حقانيت له پاره دلایل جوړوی . حال داچې ددي لوبي او تماشي په واسطه د چا دنبوت
اثبات نشي کیدايو .

لسم باب د قرآنی مبارکو آیاتو خخه دمرزا د کفر استدلال:

۱- په لمړی باب کې (۳۰) مبارک آیتونه صريحا او د غوڅ دليل په توکه د نبوت د ختمیدو له پاره ذکر شوي دي مرزا ددي اياتونو خخه منکر دي او دهغى په معناو کي تحريف کوي . او د الهی د آیاتونو خخه منکر کافر او جهنمي دي.

الله تعالى فرمایی [و الذين كفروا و كذبوا با يا تينا اولـك اصحاب النار هم فيها خالدون .(بقره ۳۹)]
ڇباده: هغوي چي زمونږ د آیاتونو خخه انکار وکړ او هغه یې درواغ و ګنل ، نو همدا خلک په اور(جهنم) کي دي او تل به په هغى کي وي.

همدا راز فرمایی : [ان الذين كذبوا با يا تنا و استكبروا عنها لا تفتح لهم ابواب السماء و لا يدخلون الجنة حتى يلج الجمل في سم الخياط . (اعراف ۴۰)]

ڇباده : هغه خلکو چي زمونږ ایتونه درواغ و ګنل او تکبرې پرى وکړ ، هغوي ته به د اسمان دروازی خلاصی نه شي ، تر هغى چي اوښ د ستني په سورى کي نه وي ننوتي .

همدا راز فرمایی : [ان الذين يلحدون في آياتينا لا يخفون علينا فمن يلقى في النار خير ام من يأتي امنا يوم القيمة . (حم سجده ۴۰)]

ڇباده : بي له شکه هغه خلک چي زمونږ په آیتونو کي کوروالۍ وکړي هغوي زمونږ خخه پت نه دي ، ايا هغوي ، کوم چي په اورکي واچول شي ، غوره دي ، يا هغوي چي په امن و امان سره دقیامت په ورځ راشي.

۲- عيسى عليه السلام د الله تعالى حق بنه، او دهغى رسول (استازى) دي . دهغى په هکله زيات شمير قرآنی آیتونه راغلى دي.

و يعلم الكتاب و الحكمة و التوراة و الانجيل و رسولا الىبني اسراييل . (آل عمران ۴۸-۴۹)

ڇيابه : بنوونه به ورکړل شي هغى ته دكتاب او حکمت او تورات او انجليل ، او د بنى اسرايلو لوري ته به رسول (ليېل شوي استازى) وي.

انما المسيح عيسى بن مریم رسول الله و کلمته القاها الى مریم وروح منه . (ansa ١٧١)

ڇيابه : بيشهکه چي مسيح عيسى بن مریم د الله تعالي رسول دی او دهه گلمه ٥٥ چي مریم (عليها السلام) ته القا شوي وه ، او دهه گلمه له اړخه روح دي.

ليکن مرزا خو عيسى عليه السلام ته بد رد ويلى دی او دهه گلمه د رسالت څخه یي انکار کړي دی او دکوم یو نبی د نبوت څخه انکار کول هم کفر دي.

د عيسى عليه السلام په هکله د مرزا بيانونه:

انجام آتهم د خلورمي صفحى په حاشيه کي او د خزاين په یولسم جلد ٢٨٨ يمي صفحى کي ليکي چي : بيانو دغه ناپوهه اسرايلی داسی معمولی خبرو ته ولی د وراند وينی نوم ورکړ ؟

بيا ليکي چي: بلی ! هغه ته د سکنخلو کولو او د زبی دبدی خورولو ډير عادت و ، په وړی ، وړی خبره باندي به په غصه کيده ، خپل نفس یي د جذباتو تو څخه نشو قابو کولای . زما په وراندی دهه گلمه حرکات دافسو س وړ نه دی ، ځکه چي هغه به شکنخلى کولي او یهوديانو به هم خپل کسر نه پريښوده . (ضميمه انجام آتهم ٥ مخ)

په همدي صفحه کي رائي چي: دا هم باید په ياد وي چي هغه ته د درواغو ويлю خومره عادت و ..

په همدي صفحه کي بيا ليکي چي : په تورات کي بي چي دخپل ذات په هکله کومي ، کومي وراند ويني موندل غوبستل ، پخپله یي ويلى دی چي په هنغو كتابونو کي دهه گلمه نوم اونشنان هم نه پيدا کيده (پورتنۍ حواله)

بيايو ليکلی دی چي : او ديره د شرم خبره داده چي هغى غرنى تعليم چي د انجليل مغز ورته ويل کېږي د یهوديانو دكتاب طالمود څخه پټ کړي او ليکلی یي دی. او بيا یي داسی وبنوول چي ګویا دا زما تعليم او بنوونه ده . (ضميمه انجام آتهم ٦ مخ).

مخته ليکي چي : چي دهه گلمه د همدغې حرکاتو په واسطه دهه گلمه خپل حقيقي ورور تل دهه گلمه څخه سخت ناخونه و او هغه متيقين و چي د هغه (عيسى عليه السلام) په دماغ کي خامخا خه خلل شته دي . (پورتنۍ حواله)

مرزا ددي مضمون وضاحت په دي توګه کړي دي:

دغه غوبښنه هم په خرگنده توګه په دی خبره باندی دلیل دی چې په حقیقت کی یسوع د مرگی د ناروغتیا له امله لیونی شوی و . (سنت بچن ۱۷۶ مخ)

مرزا نور مخته لیکی چې : د اروپا خلکو ته چې خومره زیان شراب چببلو ور رسولی دی دهغی علت داوه چې پخپله عیسیٰ علیه السلام شرا پ چښل . کیدای شی د کومی ناروغتیا په اساس وی او یا یې پخوانی عادت وی . مگر ای مسلمانانو ! ستاسو نبی علیه السلام خو دهر یو نشی خخه پاک او معصوم و ، لکه چې هغه په حقیقت کی معصوم دی (کشتی نوح ۲۶ مخ) . او د مسیح د نزول په ۳۶ مخ کی یې هغه علیه السلام ته (غل) لیکلی دی (نعمذبالله من ذلک)

بیا په ضمیمه انجام آتهم کی په ۷ مخ کی لیکی چې :

بیا نو افسوس دی چې نالایق عیسایان د داسی یوه شخص خخه خدای جوروی ! د هغه کورنی هم دیره پاکه او مطهره و ھ، دهغی دری نیاگانی او ادی گانی زناکاری او کسبی بنجئی او چې دهغوي دوینی خخه دهغی وجود را پیدا شو ، مگر شاید دا هم د خدایی کيدو له پاره شرط وی ، د کنجرو بنجئو سره دهغی صحبت هم شاید په همدی خاطر ، چې د نیکونو مناسبت یې ورسه درلود ، و . او که نه هیڅ پرهیزگار انسان یوه ځوانه کنجری بنجئی ته دا موقع اوفرصت نه ورکوی چې دهغی په سر دی ناپاکه لاس را کش کړي او د زنا په پیسو اخستل شوی عطر دی دهغی په سر باندی ووھی ، او خپل ویښتان دی دهغی پر پنبو باندی و مبنی . د پوهی خاوندان باید پوه شی چې دا ډول انسان به دکوم ډول انسانانو خخه وی.

مرزا یان د مرزا ددی کفریاتو او چتیاتو ځواب کی وايی چې په مسیح او یسوع کی فرق موجود دی ، یعنی هغه چې د الله تعالیٰ رسول و دهغی نوم یسوع و چې هغی ته مرزا بنکنځلی نه دی کړی ؟؟؟

ځواب:

د مرزا په وړاندی یسوع او مسیح دواړه یودی ، دوہ نه دی .

په توضیح المرام کی په دریم مخ کی لیکی چې : اوس موږ د خپلی لمړنی صفائی له پاره دا لیکل غواړو چې د بايبل او زمونږ د احادیثو او اخبارونو دکتابونو له مخی ، دکومو انبیاو چې دعنصري وجود سره یو ځای یې اسمان ته تلل تصور کېږي . هغه نبیان دوہ کسه دی ، یو دهغوي خخه یو حنا دی چې نوم یې (ایلیا) او (ادریس) هم دی . اوبل کس یې مسیح بن مریم ، چې عیسیٰ او یسوع هم ورته ویل کېږي

نتیجه دا شوه چې عیسیٰ بن مریم چې په مسیح او یسوع هم مشهور دی د الله تعالیٰ حق رسولان دی ، خود مرزا پورتنی ذکر شوی عبارت کی هغه ته دومره ژوری بنکنځلی شوی دی ، چې یو فاسق او فاجر یې خپل مخالف

بدمعاش او فاجر ته هم نه کوي. نو دا خرگند دليل دی چي ددي حق نبي خخه د انکار او سپکاوي په وجهه مرزا تر تولو لوی کافر دي.

۲- د عيسى عليه السلام د معجزاتو خخه انکار کونکي کافر دي .

الله تعالى دهغى د معجزاتو د ذكر کولو نه وروسته فرمایلی دي ؟

اذ جْتَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ أَنَّ هَذَا إِلَّا سُحْرٌ مُّبِينٌ (المائدہ ۱۱۰)

يعنى کومو خلکو چي دعيسى عليه السلام معجزاتو ته سحر ووايه هغه صريح کافر دي.

اوں نو د مرزا له اړخه د هغى د معجزاتو تکذیب واوری:

ضمیمه انجام آتهم کی د اومنی صفحی په حاشیه کی ، خزاین یولسم جلد ۲۹۱ و مخ کی لیکی چي :

ممکن ده چي هغى د معمولی تدبیر سره یوځای کوم (شب کور) په شپې کی نه کتونکي ، جوړ کړي وي او یا یې د کومی بلی داسی ناروغتیا علاج کړي وي مګر دهغى د بدقتی خخه په هغه زمانه کی داسی د اوږدو یو ډنډ هم موجود و چي ستري نښي ترى را ولاړیدي . نو کيداۍ شې چي دهغى ډنډ ختي هغى هم استعمال کړي وي ، ددی ډنډ(تالاب) خخه دهغى د معجزاتو تول حقیقت را په ډاګه کېږي . او هم دی تالاب (ډنډ) پریکړه کړي وه چي که چيری له تاخخه کومه معجزه را بنکاره شوه نو هغه به ستا معجزه نه وي بلکه هغه به ددی تالاب معجزه وي او ستا په لاسو کی د مکرو فریب پرته نورخه نه و .

په اعجاز احمدی کی یې په ۱۴ مخ کی لیکلی دی چي:

های ، د چامخی ته دا غم یوسی چي د عيسى عليه السلام دری وړاند وینی درواغ و ختلی ، اونن به کومه زمکه وي چي دا عقده حل کړي ؟

په ازالله الاوهام لمړي چاپ په ۳۰۵ او ۳۰۹ مخونو کی لیکی چي: د مسیح معجزات (کل الترب) یعنی (مسمریزم) په توګه وي او د داسی عملونو خخه کاملین پرهیز کوي.

د عيسى عليه السلام معجزات په قرانکریم کی په پوره صراحت سره موجود دي . (سوره ال عمران ، سوره مايدہ)

خو مرزا په ډاګیزه توګه ددی معجزو خخه انکار کوي او دهغى صلی الله عليه وسلم معجزات یوه تالاب (ډنډ) ته منسوبوي . نو د مبارک آیت د غوبښتنی په اساس (فقال الذین کفروا مِنْهُمْ) هغه صريحا کافر او مرتد دي.

۴- الله تعالى فرمایلی دی چي:

و من يقل منهم انى الله من دونه فذلك نجزيه جهنم كذلك نجزى الظالمين . (الانبياء ٢٩)

ژباهه : او دهغوي خخه چي خوك ووايي چي زه دهغى پرته معبدويم نومونې هغه ته د جهنم سزا وركوو او مونې ظالمانو ته همداسى سزا ورکونکي يو.

ددي آيت خخه په خرگنده توګه ثابته ده چي هر خوک چي دخپل خان له پاره د الوهیت د يوه صفت او يا دهغى خخه د ډير و دعوا وکړي نو هغه ظالم ، کافر او جهنمي دي.

اوسمونې د مرزا حیني دعواوي وړاندی کوو چي په هغوي کي يي خانته د الوهیت صفتونه ثابت کړي.

الف : مکاشفات مرتبه منظور الهي ٩ مخ کي ليکي چي :

ما په يوه کشف کي ولیدل چي زه خدای يم اویقین می وکړي چي زه هماغه يم.

ب : په خطبه الہامیہ کی په ۱۲۹ مخ کی ليکي چي :

اعطیت صفة الافناً والاحیاً من رب الفعال . (ماته د مرو ژوندی کول اوډ ژوندود مړه کولو قدرت راکول شوی د ی).

په داسی حال کی چي الله تعالی فرمایي [ولايشرک في حکمه احدا . (کهف ۲۶)]. په دی اساس مرزا تر تولو ستر مشرک دی.

ج؛ په حقیقة الوحی کی په ۱۰۵ مخ کی ليکي چي خدای ماته وویل : (انما امرک اذا اردت شيئاً ان تقول له کن فيكون) او په تریاق القلوب کی په ۳۳ مخ کی ليکي چي : ماته په کشفي توګه وښوول شو چي ما د فضا او قدر په ډیرو احکامو کی د دنيا د نیکيو او بديو په هکله ، هم خپل خانته او هم ډیرو خپل دوستانو ته ليکل کړي دی .

هـ: آينه کمالات اسلام په ۵۶۴ مخ کی ليکي چي : (و رايتنى فى المنام عين الله و تيقنت اننى هو). ماخپل خان په خوب کي ولید چي زه الله يم ، ما یقین وکړي چي زه همھغه يم.

و - دریم اربعین د ۲۵ صفحی په حاشیه کی يي د يوه اوږده عبارت په اخر کي ليکلی دی چي:

(او داییل ، دانیال ♦ نبی په خبل کتاب کی زما نوم میکاییل ایښی دی او په عبرانی لفظی معنی ، میکاییل دخدای په خیر دی).

ز - آينه کمالات اسلام په ۵۶۴ او ۵۶۵ مخونو کی ليکي چي :

او په دغه حالت کی ، یعنی کله چي زه (مرزا) خدای وگرزیدم ، زه دا وايم چي مونې یو نوی نظام ، یو نوی اسمان او نوی زمکه غواړو . نو بیا ما اسمان او زمکه په لمړی کی په اجمالي شکل سره پیدا کړه چي هیڅ ډول ترتیب اوتفريق

په کی نه و . بیا ما د حق د ارادی په موافق هنجه تر تیب اوتفريق کړه او زه وینم چې زه په دی خلق (پیدا یښت) باندی قادر یم . اوبيا می د دنیا اسمان پیدا کړ . (انا زينا السما الدینا بمصابیح) بیا ما وویل چې (اوسمان د ختنی نه پیدا کوم) . دا تول خالصه کفريات ، لغويات ، چتيات او هرزلی برزلی دی (چې د یوه ليونی ، پاګل او احمق انسان پرته هيڅکله هم د یوه سالم انسان په ژبه نه رائی (ژبارن)).

ح - د انجام آتهم په ۱۷۶ مخ کی لیکی چې : (اعلموا ان فضل الله معی و ان روح الله ينطق فی نفسی) پوه شی چې د الله فضل له ماسره دی او د الله تعالى روح زما په نفس کی خبری کوي.

ط - د تصوير مرزا په ۶۹ مخ کی لیکی چې : (اسمع و لدی (واوره ای زما زویه !))

تاسي وکتل چې مرزا د خپل خان له پاره د الوهیت خومره صفتونه ثابت کړی دی ، خدايی اختيار ، فنا وبقا ، تصرف کن فيکون ، د خدايی په خير کيده ، آسمان ، زمکه ، او د انسانانو پیدا کول ..... او نور . نو د قرانکريم له مخی به د مرزا په کفر کی خوک شک وکړی؟

۵ - [و نفح فی الصور فاذا هم من الاجداد الی ربهم ینسلون (یس ۵۱)]

ژباره : او په شپيلی کی به پوه کړل شی ، نو هغوي به د خپلو قبرونو خخه د خپل رب په لوري ورځلی.

[و نفح فی الصور فجمعنا هم جمعا (کهف ۹۹)]

ژباره : او په شپيلی کی به پوه کړل شی ، نو تول به په را یوځای کولو سره را تول کړو.

په دی آيتونو کی د (نفح فی الصور) ذکر شوی دی ، چې لمړی به د (نفح) په واسطه تول مخلوق فنا شی او په دوهم حل به مخلوق د قبرونو خخه ژوندي را ووځی.

خو مرزا په شهادة القرآن کی په ۶۴ مخ کی او د خزاین په ۶م جلد ، ۳۶۰ مخ کی لیکلی دی چې : لکه خرنګه چې د قران (نفح صور) خخه د کوم مجدد رالیبول مراد دی ، تر خود عيسایی مذهب غلبه ماته کړی. او دفتني د امواجو خخه (چې په حدیث کی راغلی) دجالیت مراد دی.

(د نفح فی الصور) خخه دا ډول مراد اخستل د قران د قطعی آیت خخه انکار دی او صريح کفر دی.

۶ - په لمړی باب کی مو د ختم نبوت د اثبات له پاره (۳۰) مبارک آيتونه ذکر کړی دی چې دهغی له جملی خخه دا آیت:

[ما كان محمد ابا احد من رجالكم و لكن رسول الله و خاتم النبئين]

هم دی.

په دی مسله کی دا قطعی اوصریح آیت دی ، او د ټولو پوهانو په دی مسله باندی اتفاق دی چې د قرانکریم د یوه آیت بلکه د یوی کلیمی خخه انکار کول هم خرگند کفر دی.

په دی اساس مرزا (که خه هم چې په لمړيو کی یې په ختم نبوت باندی اقرار کړي و خو وروسته یې هغه منسوخ کړ) د ختم نبوت خخه انکار وکړ او د (خاتم النبیین) د لفظ غلط تاویلات (مهر ، تصدیق کونکی ....) وکړل . نو ده‌همدی تاویلاتو په اساس هغه د کفر خخه نشی په خنګ کیدای . ددی خبری تفصیل په لمړی باب کی تیر شوی دی.

۷- د الله تعالی په شان کی مرزا ډیری زیاتی بی ادبی او گستاخی کړي دی چې د لیکلو خخه یې قلم هم شرمیږي : الله تعالی فرمایی چې:

ولَنْ سالَتْهُمْ لِيَقُولُنَّ إِنَّمَا كَنَّا نَخْوَضُ وَ نَلْعَبُ قَلْ أَبَاللَّهِ وَ آيَاتِهِ وَرَسُلَهُ كَنْتُمْ تَسْتَهْزُؤُنَ - لَا تَعْتَذِرُوا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانَكُمْ (توبه ۶۵-۶۶)

ژباره : که چېږی ته ده ګنوی نه و پوښتی نو په ډاګه به ووایی چې موږ خو هسی په خپلو مینځو کی مشغول و، اولویې مو کولی ، ورته ووایه چې ایا الله ، ده ګنۍ آیتونه او ده ګنۍ استازی (رسول) ستاسی د توکو او مسخره له پاره پاڼه شوی دی ؟ عذر ونه مه کوي . په یقین سره چې تاسی دایمان راواړو نه وروسته کافر شوی یاست.

ددی آیت خخه په خرگنده توګه را په ډاګه شوه چې د الله تعالی د ذات سره توکی او مسخری کول (پېچله) کفر دی ، نو مرزا په دی توګه هم (سوچه) کافر دی : هغه په لاندی لیکونو کی د الله تعالی د ذات په هکله گستاخی کړي دی :

۱- د براھین احمدیه د خلرم جلد په ۵۵۵ م مخ کی لیکی چې (خدای د فیل غابن دی ؟ ربنا عاج).

۲- په البشري دویم جلد په ۷۶ و م مخ کی لیکی چې (خدای برق (بجلی) ده ؟ انى انالصاعقة).

۳- ده‌همدی کتاب په ۷۹ و م مخ کی (الحكم قادیان دریم فروری ۱۹۰۳) کی لیکی چې: (الله تعالی الہام کړي - اصلی واصوم ، اسهر وانام و اجعل لک اووار القدوم و اعطیناک مايدوم) (يعني زه (خدای) لمونځ کوم، روژه نیسم ، بیداریبوم او بیده کېرم او ستا له پاره دخپلو راتلو نور دربیشم ، او هغه خه به تاته درکوم چې له تاسره به تل موجود وي .

۴- ده‌همدی کتاب په ۷۹ و م مخ کی (البدر قادیان : ۹ فروری ۱۹۰۳) کی ، لیکی چې: د مرزا الہام دی : (انى معر الاسباب یأٰتِكَ بِعَتَةً اَنِّي مَعَ الرَّسُولِ اَجِيبُ اَخْطَى وَ اَصِيبُ .) (يعني ای مرزا ! زه د اسبابو سره یو خای ناخاپی تاته درحُم ، زه د رسول سره حُواب ورکوم ، غلطی هم کوم او صحیح هم کوم .)

۵- په دريم اربعين کي په ۶ م مخ کي ليکي چي : (يا احمد يتم اسمك ولا يتم اسمى) (يعنى اي احمده ! ستانوم به پوره شی او زما نوم به پوره نشي .)

۶- په حقیقة الوحی کي په ۳۵۶ م مخ کي ليکي چي: د حیرانتیا وړ ده چی الله تعالی په خومره ادب سره زه بلی یم ، او مرزا یی را ته نه دی ویلی، بلکه مرزا صاحب یی راته ویلی دی ، خدای ته زما دنوم په اخستلو شرم پیدا کیږی او د همدی شرم د غلبی په اساس ، زما نوم په ژبه نه اخلي . [العياذ بالله من جميع خباتات مرزا !!!]

۷- په قرانکريم کي د مریم عليه السلام ډير ستر شان ، عظمت او عصمت ذکر شوي دی (والله اعلم بما وضعت) [او الله ته نبہ معلومه ده چی کوم کوچنی به زیروی]

(ولیس الذکر کالا نثی) [او ؟ عام ؟ هلك د (هغی) نجلی په خیر نه وي)

(وانی سمیتها مریم (ماد هغی نوم مریم کښینوو))

(وانی اعیذها بک و ذریتها من الشیطان الرجیم) (او زه هغه او دهغی اولاد ، د مردود شیطان خه ، ستا په پناه کی درکوم).

(فتقبلها ربها بقبول حسن) (نو هغه خپل رب په ډیره نبہ توګه قبوله کړه)

(و انبتها نباتا حسنا) (او د هغی یی ډیره نبہ پالنه وکړه)

(او کفلها زکریا (او زکریا عليه السلام د هغی پالنه وکړه))

(کلمدا دخل عليها زکریا المحراب وجد عندها رزقا .) (کله چی زکریا عليه السلام دهغی حجری ته ورته ، د هغی سره یی روزی موجوده ، موندله) . (آل عمراء ۳۶-۳۷)

په دی سوره کي د مریم عليه السلام د عظمت په اړوند اته جملی (اته ټکی) ذکر شوي دی . اوبيا یی فرمایلی دی :

[و اذ قالـت الـملـكـة يا مـرـیـم ان اللـه اـصـطـفـاـك و طـهـرـك و اـصـطـفـاـك عـلـى نـسـأـالـعـالـمـيـن ؟ يا مـرـیـم اـقـنـتـی لـرـبـكـ کـو استـجـدـی و اـرـکـعـی مـعـ الـرـاـکـعـین (آـلـعـمـرـاءـ ۴۲-۴۳)]

ڇيابه : او کله چی ملايكو ورته وویل : ای مریم ! الله تعالی ته منتخب کړی یی ، او ته یی پاکه او سپیخلی کړی یی او د تولی نړی په بنخو کی یی ته ټاکلی یی . ای مریمی ! دخپل رب اطاعت وکړه ، او سجده وکړه ، او د رکوع کونکو سره رکوع وکړه .

په دی آیت کي هم ، په لمري آيت کي خلور نكتي د هندي د فضيلت په هکله ذكر شوي دي . او په بل آيت کي هم
دملايكو په ذريعه ورته خطاب کي د عبادت کولو امر کړل شوي دي ..

بيايني فرمالي دی : [قالت : انی یکون لی ولد و لم یمسىنى بشر قال کذلك الله یخلق مايشاً . (آل عمراء ٤٧)]

ڇيابره : ويي ويل چي اي رب ! زما به خرنگه زوي پيدا شی ؟ حال داچي ماته کوم انسان لاس هم نه دي راوري ؟
ملائيکو ورته وویل : په هماغه توګه چي الله تعالى و غواړي هماغسي يې پيدا کوي .

په دی آيت کي يې د (لم یمسىنى) لفظ دهني د عفت د خرگندونی له پاره دليل دی . يعني په کوم حالت کي
چي هغه وھ ، يعني پرته د نارينه د لمس کيدو خخه يې زوي پيدا شو . بيا فرماني :

[والتي احسنت فرجها فنفخنا فيها من روحنا و جعلناها و ابنها آية للعالمين (أنبياء ٩١)]

ڇيابره : او هغه پاک لمني بي بي، چي دڅل عصمت ساننه يې کړي وھ ، موږ په هغه کي خپل روح پوه کړ ، او
هغه مو او دهني زوي مو دټولی نړۍ له پاره نښه وګرځوله .

په دی آيت کي د مریم عليه السلام صريح عفت مذکور دي او په دی هکله تصریح شوي ده چي دهني زوي د
نارينه د لمس پرته پيدا شوي دي . په دی آيتونو کي د مریم عليه السلام عصمت او عفت په پوره توګه ډاګيزيه دي

خو مرزا په چشمہ مسيحي کي په ۴۰ مخ کي ليکي چي :

کله چي د اوه مياشتو حمل را په ډاګه شو ، نو دحمل په حالت کي د هغه دقوم مشرانو دهني نکاح د یوسف نومي
ترکان سره وکړه ، هغه به دهني کور ته ورته، او دوھ مياشتی وروسته د مریم زوي پيدا شو او د عيسی يا یسوع په
نوم باندی ونومول شو .

موږ وايو چي د حمل د پيدا کيدو وروسته د مریم دنکاح کولو ګته خه وھ ؟ او خه اړتیا يې ورته لیدله ؟ مګر ددي
مطلوب خو دادي چي خلکو ته دا معلومه شی چي حمل د یوسف نجار خخه دي ، لکه چي په اوسنی وخت کي
ددی له پاره چي دکومي ناواده شوي بشئي حمل په ځای پاته شی نو د زانی سره نکاح کوي تر خود بدنومي او
بدلمني نه خوندي پاته شی . مرزا په خپل دغه بکواس او ازارزو برزلو سره دهنه قرانی آيتونو ، چي دعيسی عليه
السلام پیدانښت په کي ، د الله تعالى له اړخه (یوه نښه) بیان کړل شوي ده ، انکار کړي او دا صريح او خرگند کفر
دي .

۸- د قرانکريم په هکله الله تعالى د تحدي په توګه فرمالي دی چي :

[قل ان كنتم في ريب مما نزلنا على عبدنا فاتوا بسوة من مثله ....الآية]

لیکن په حقیقة الوحی کی په ۳۱۱ م مخ کی مرزا لیکی چی:

زه په الله تعالی باندی په سوگند یادولو سره وايم چی زه په دغه الهاماتو باندی هماغسی ایمان راویم لکه خنگه چی په قرانکریم باندی، او د خدای په نورو کتابونو باندی . او لکه خنگه چی زه قرانکریم د الله کلام او دهغی قطعی کتاب پیژنم په همدی توګه په هغه کلام هم چی پر ما باندی نازلیبری او د خدای دکلام یقین پری کوم.

بیا په کتاب النبوة والا الہام کی په ۴۳ م مخ کی قاضی محمد یوسف قادریانی لیکی چی) (خدای د حضرت احمد علیه السلام مجموعی الهاماتو ته کتاب المبین ویلی دی او جدا، جدا الهامات یی په آیتونو نومولی دی . نو دهغی وحی ته هم جدا جدا آیت ویل کیدای شی . کله چی خدای تعالی هغه ته دغسی نوم ورکړی نو د الهاماتو مجموعی ته یی الکتاب المبین ویل کیدای شی.

و وینی چی مرزا او د هغی پسی تلونکی د مرزا الهاماتو ته هغه نوم ورکړی چی د قرانکریم نوم دی (الکتاب المبین)، او لکه خنگه چی قرانکریم ، صادق او دالله له اړخه نازل شوی کتاب دی نو د مرزا الهامات(بکواسات) یی هم صادق او منزل من الله ګنلی دی . (ځکه چی هغوي په ؟ فاتوا بمثله ؟ باندی عمل کړی دی) ، چی تول کفر اوشرک تری عاجز دی خو یوائی مرزا ورته خپله سینه نیولی ۵۵.

د مرزا دا دعوه یقینا کفر دی او په دی کی شک کول هم کفر دی.

۹- الله تعالی په قرانکریم کی حج کول د بیت الله سره خاص کړی دی.

قال الله تعالی:

[وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حُجَّ الْبَيْتِ مِنْ أَسْتِطَاعُوا وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ (آل عمراء)]

خو مرزا یانو د قادریان په غونډه کی ګډون کولو ته د حج نوم ورکړی دی. لکه چی مرزا بشیر الدین وای:

؟ن د غونډی لمړی ورڅه ده ، او زموږ غونډه هم د حج په توګه ده ، ځکه چی د حج مقام د دا سی خلکو په ولکه کی دی چی د احمدیانو وژل هم روا ګنی . په دی خاطر خدای تعالی قادریان ددی کار له پاره تاکلی دی ، لکه خنگه چی په حج کی رفت، فسوق او جدال منع دی نو په داسی غونډه کی هم منعه دی◆ . (برکات خلافت مجموعه تقاریر ګلنی غونډه ۱۹۱۴)

د پورتنی مبارک آیت په اخري جمله کی ویل شوی دی چی : هر هغه خوک چی د بیت الله نه انکار کوي او دتل لپاره بی پریوردی نو هغه کافر دی ، نو د حج له پاره بل خای تاکل خو تر ټولو ستر کفر دی.

۱۰- قرانکريم کي فرمایلی دی:

[سبحن الذی اسری بعده لیلا من المسجد الحرام الى المسجد الاقصی الذی بارکنا حوله (اسرا ۱)]

په دی آیت کی د مفسرینو په اتفاق سره تری د مکی مسجد حرام او د شام د اقصی مسجد مراد دی . او په آیت کی یې د نبی صلی الله علیه و سلم د (اسرا) د معجزی یادونه کړی ۵۵.

خو مرزايانو په کي صريح تحریف کړي او د اقصی د مسجد خخه یې دقادیان مسجد مراد اخستی دی..

(الأخبار الفضل ۱۲۱ ۱۹۳۳ کی لیکی چې :

په دی مبارک آیت کی د اقصی د مسجد خخه مراد دقادیان مسجد دی . لکه چې فرمایلی یې دی چې انحضرت صلی الله علیه و سلم د حرام د مسجد خخه د اقصی تر مسجده پوري سير وکړ، نو هنځه د اقصی مسجد همدغه دی چې په قادیان کی په شرقی برخه کی پروت دی چې د موعود مسیح د برکاتو او کمالاتو تصویر دی او د انحضرت صلی الله علیه و سلم په لور یې نسبت د موهبت په توګه شوی دی.(دا تحریفات یقینا ډیر ستر کفر دی)

تر دی څایه د قرانکريم د لسو ایتونو په رنا کی مو د مرزا غلام احمد د کفر د اثبات له پاره لس دلیلونه یادکړل ، خو ددی نه علاوه زیات شمیر نور هم شته نو له دی وروسته دهغې په کفر کی د شک او شبی له پاره هیڅ ئای نه پاته کېږي.

يولسم باب د جهاد خخه انکار ، د برتانوی حکومت سره دوستی ،

او دمسلمانانو سره اړیکې پریکول (بایکات).

په حقیقت کې دا کار هم د مرزا دکافر کیدو د علتوونو خخه یو دي ، ئکه چې جهاد په قرانکریم کې د یوی همیشنى فريضي په توګه یاد کړل شوي دي.

قال الله تعالى:

[أو قاتلوهם حتى لا تكون فتنة و يكون الدين كله لله (انفال٤٠)]

ڇيارة: او تاسى د هغوي سره ترهغى حده پوري و جنگيږي چې په هغوي کې فساد، او شرك پاته نشي او يواخي د الله تعالى دين (قایم) شي.

يعنى تر خو پوري چې په دنيا کې کفر او شرك جاري وي نو دهنجي په مقابله کې به قتال في سبيل الله هم جاري وي . به همدي توګه نور قطعى او غوش نصوص هم شته چې ددى قراني فريضي خخه انکار کول د علم دخاوندانو په اتفاق سره کفر دي.

په همدي ترتيب الله تعالى په ډير شمير آيتونو کې د کفارو او مشرکينو سره د مواليتو (دوستيو) د غوڅولو حکم کړي دي لکه چې فرمائي: [لا يتخذ المؤمنون الكافرين أوليما من دون المؤمنين . (آل عمران ۲۸)]

مومنانو ته په کار دي چې دايمان د خاوندانو په پريښولو سره کافران دڅلپو ځانو دوستان و نه ګرزوي ،

[يا ايها الذين امنوا لا تتخذوا اليهود و النصارى بعضهم اولياً بعض .(مايده ۵۱)]

ای د ايمان خاوندانو تاسيو یهود اونصارۍ خپل دوستان مه نيسې . دوى خو په خپلو مينځو کې یو دبل دوستان دي.

[لا تجد قوماً يؤمنون بالله واليوم لا يردون من حاد الله ورسوله ولو كانوا أباءهم أو أبناءهم أو إخوانهم أو عشيرتهم . (مجادله ۲۲)]

ته به هيکله بيانه مومني داسي قوم ، چې په الله او اخرت باندی ايمان ولري ، چې دوستي وکړي ددادسي خلکو سره چې دالله او دهنجي د رسول مخالفت کوي ، که خه هم هغه دهغوي پلار یا دهغوي زوي یا دهغوي ورور او یا دهغوي کورني (څلپوان) وي.

خو مرزا ددى دواړو نصوصو خڅه نه یوازی خلاف بلکه دهغوي خڅه یې انکار هم کړي دی

د جهاد خڅه انکار:

د تحفه قصریه په اتم مخ کی لیکی چې:

او دویم اصول چې زه یې پري قايم کړي يم هغه د جهاد دهغى غلطی مسلی اصلاح کول دي چې په ځینو مسلمانانو کی مشهوره دی . نوخدای تعالي زه په دی پوهه کړم چې کومی طریقی چې تراوسه پوري جهاد ګنل کیدی هغه د قران دتعلیماتو خڅه بلکل مخالفی دی . (بیالیکی چې) : دا دواړه مسلی په مسلمانانو کی ډیری خطرناکی او له یوه سره غلطی دی چې ددين له پاره د توری(په واسطه) جهاد د خپل مذهب یو رکن گنی، او دهمدی ليونتوب په واسطه دیوه بل بې ګناه په وژلو سره فکر کوي چې ګویا هغه د ثواب یو ډير ستر کار تر سره کړي دی.

بيا په نهمه صفحه کی لیکی چې (دمسلمانو د جهاد عقیده د مخلوق په حق کی ډير بد نيت دی .)

بيا په اتمو اونهمو مخونو کی لیکی چې : زمونږ په مسلمانانو کی بل عیب داهم دي چې هغوي د یوه داسي وينه تویونکی مسیح او وينه تویونکی مهدی منظر دی چې دهغوي په ګمان به دنیا د وينی خڅه ډکه کړي . حال دا چې دا فکر له یوه سره غلط دی . زمونږ په باوری کتابونو کی لیکل شوی دي چې موعد مسیح به هیڅ دول جنګ جګړه نه کوي او نه به توره پورته کړي . زه خداي ددى له پاره را استولی يم چې همدا غلطی لري کړم.

پونستنه داده چې دا باوری کتابونه کوم او چیری دي چې مرزا یې حواله ورکړي ده؟؟

د (تبليغ رسالت په لسم جلد ، ۲۶ م مخ کی لیکی چې:

ما د شلو کالو را په دیخوا پر خپل څان دا مسولیت فرض کړي دي چې داسي کتابونه چې دجهاد مخالفت په کې وی اسلامی هیوادونو ته ضرور ور لیږم

دجهاد د فريضي د پريښولو د ترغیب په لړ کې د مرزا یو خو شعروونه ملاحظه کړي.

اب چهور دو جهاد کا ای دوستو خیال

دین کی لیے حرام ہی اب جنگ اور قتال

اب آگیا مسیح جو دین کا امام ہی

دین کی تمام جنگو کا اب اختتام ہی

اب اسمان سی نورخدا کانزول ہی

اب جنگ وجدل کافتوی فضول ہی

دشمن ہی وہ خدا کا جو کرتا ہی جہاد

منکر نبی کا ہی جو رکھتا ہی یہ اعتقاد

ژبڑہ؛ (ای دوستانو د جہاد کولو خیال اوس پریپری دی۔ اوس د دین لہ پارہ جنگ او قتال حرام دی۔ اوس مسیح چی د دین امام دی راغی، او د دین د تولو جنگونو اختتام یی وکر۔ اوس د اسمان خخہ د خدائی نور نازلیپری، او د جنگ او جدال فتوی اوس فضول ده۔ هغه خلک دخدائی دبسمنان دی چی جہاد کوی، او خوک چی دا ڈول عقیدہ ولری هغه د نبی نہ منکر دی)

ددی نہ علاوه، د جہاد په هکله د هغی دیر (ھفوات) چرنديات شته او د تولو خخہ یی مقصد د جہاد فی سبیل الله خخہ انکار کول دی۔ خرنگہ چی دا یوہ قرانی فریضہ ده او د قرانی فریضی خخہ انکار کول سوچہ کفر دی۔

د کافر حکومت سره یی نزدی اپیکی:

په دی هکله خو هغی دیری او بردی مقالی او د برتانوی حکومت تر مخ د اطاعت او تواضع الفاظ و راندی کپری دی۔ د هغی عباراتو خخہ یو شمیر کلیمات دنمونی په توگہ و راندی کوم:

د برتانوی حکومت پر خلاف چی کومو علماء په هغه وخت کی جدو جهد او مجاهدی کری دی او د (انگلیسی) حکومت پر خلاف یی فتوی ورکپری دی، مرزا دھغوی په هکله لیکی چی:

دی خلکو د غلو، لار و هونکو او حرامیانو په خیر د خپل محسن حکومت (دمرزا محسن) باندی حملہ پیل کپری ده او هغی ته یی د جہاد نوم ورکر، بی لہ شکه چی مونبر دغه داغ د مسلمانانو او په ځانګړی توګه د خپلو مولویانو د تندي خخہ نشو پریمنځلی (مرزا په دی مکلف نه دی) چی هغه د ۱۸۵۷ کال د مذہب په پرده کی د داسی ستري

گناه مرتكب و گرزي چي مونږي نمونه او مثال دهیخ قوم په تاريخ کي نه شو موندلای (ازالة الاولاهام دېنځم چاپ د ۲۹۵ او ۲۹۶ مخونو حاشیي).)

بيا ليکي چي : زما د عمر ډيره برخه د انگريزانو د سلطنت په تاييد او ملاتړ کي تيره شوه او ما د جهاد ممانعت او د انگريزانو د اطاعت په هکله دومره كتابونه ولیکل او دومره اشتهارات می خپاره کړل چي که چيری هغه رسالی او كتابونه راتول کړل شي نو پنځوس الماري به ترى ډکي شي (تر تولو ستر درواغ) . ما داسي كتابونه تولو عربو ملکونو ، مصر ، شام ، او کابل او روم ته رسولی دي .) (ترياق القلوب ۵ م مخ)

د همداسي يوه اوږده بيان په اخر کي ليکي چي:

دا زمونږ فرض دي چي ددي حکومت (انگريزانو د حکومت) د دنيا او اختر له پاره دعا وکړو . (تحقہ قیصریه ۱۱۰ مخ)

دمرا ددي دعا نه وروسته خو په نړۍ کي د برتانیي د (استعماری) نظام زوال پیل شو . اودا چي دهني کفارو له پاره به په اختر کي خه ډول سزا وي ؟ هغه الله تعالى ته بنه معلومه دي.

بيا ليکي چي : ما خپل لمړني عمر کي (دا د ۱۸۹۳ کال خبره ۵)، يعني تر دی وخته چي نژدی شپیته کلنی ته رسیدلی یم د خپلی ژبی او فلم له لاري په دی کار کي مشغول وم چي د مسلمانانو زړونه د انگليسي حکومت سره د ریښتنی محبت او خيرغونښتني او دهغوي دملاتړ په لور و ګرځوم او ديو شمير ناپوهه خلکو د زړونو خخه د جهاد غلط خیال او فکر لري کرم . (ضميمة شهادت القرآن ۱۰ مخ)

د خپلی تولي کورني په هکله ليکي چي : زه د یوی داسي کورني خخه یم چي هغه ددي (انگريزی) حکومت پوره پوره خير غونښتونکي دي . زما پلار غلام مرتضی (انگريزی) حکومت له اړخه د هغوي خير غونښتونکي شخصيت دی . ۱۸۵۷ کال کي هغه د خپل توان خخه پورته د انگريزانو بسپنه او کومک کړي دي . ان د (پاخون) غدر په وخت کي یي هغوي ته پنځوس سپاره او آسپونه یي (انگريزی حکومتی عسکرو) ته ور رسولی و . بيا زما د والد د مړيني نه وروسته زما مشر ورور غلام قادر په دغه سرکاري (دولتي) خدمتونو کي مصروف شو . او کله چي د تمو په ګذر باندي د مفسدو او انگريزی فوخونو تر مینځ نښته وشهو نه هغه د انگريزی فوخونو له اړخه په جنګ کي شريک شو، بيا د خپل پلار او ورور دمړيني وروسته هغه یو کونج ناستي انسان شو . مګر د ۱۷ کالو (د کتاب البريه تر ليکلو پوري ۱۸۹۸) می د انگريز دسرکار په کومک او تاييد باندي د خپل قلم خخه کارواخست په دی اولس کاله موده کي چي ټومره كتابونه ما تاليف کړي دي په هغه تولو کي د انگريز اطاعت او د هغوي سره د ملاتر له پاره

می خلکو ته ترغیب ورکړی ، او دجهاد ممانعت په هکله می ډیری اغیزمنی لیکنی او ویناوی کړی دی.(كتاب البریه ۳ او ۷ م مخونه)

بیشکه چې دا زمونږ فرض دی چې مونږ خپل دغه محسن حکومت ته په ریښتونی زړه خیر غوبښتونکی او د ضرورت په وخت کې خان ځارونکو په خیر تیار و اوسو . خو په دی توګه هم په بیرونی هیوادونو او نورو اقامو کې د خپل دغه محسن حکومت د نیک نامی خپروول غواړم.(البلاغ ۳۲ او ۳۳ مخونه)

هر نیک بخته مسلمان باید دعا وکړی چې په دی وخت کې انگریزان سوبه مند وګرځی . هکه چې دا خلک زمونږ محسن دی او د برطانيي دسلطنت پر مونږ باندي ډير زيات احسان دی . (ازالة الاوهام ، پنځم چاپ ، ۲۱۱ مخ) خپلی ډلي ته هم وصیت کوي او لیکي چې :

خدای تعالی زه په همدى اصولو باندي قايم کړي یم چې د محسن حکومت ، لکه خرنګه چې د برطانيي حکومت دی، په ریښتونی توګه اطاعت و کرم او په ریښتونی توګه د هغې شکر ادا کړم ، نو زه او زما ډله په دی اصولو باندي پابند یو. (تحقه قیصریه ۹ مخ) .

برتانوی حکومت ته په دارالحرب ویلو باندي خفه کیدل:

دمصلحت خبره ده چې د انگریزانو د حکومت د خیر غوبښتنی په خاطر د هغه شمیر ناپوهه مسلمانانو نومونه هم په نقشو کې (لستونو کې) درج کړل شی چې په پته دغه برتانوی هند ته دارا لحرب وايی . (تبليغ رسالت : ۵ جلد، ۱۱ مخ)

د برتانویانو د حکومت تر سیوری لاندی د مرزا د برياوو په هکله لیکي چې:

زما ستری موبنۍ د هند دقیصر د حکومت تر سیوری لاندی په بري سره تر لاسه کېږي ، ددی پرته دا هيڅکله هم ممکن نه و چې د اموبندی دبل کوم حکومت تر سیوری لاندی تر لاسه شوی واي..، که خه هم هغه اسلامی حکومت وايی . (تحقه قیصریه ۲۵ او ۲۹ مخونه)

بيا لیکي چې : ما خپل کارونه نه په مکه کې پر مخ بوتلای شول او نه په مدینه کې او نه په روم ، شام ، ایران ، او کابل کې (مې په دی توګه بري تر لاسه کولي شو) بلکه دا دانگریزانو حکومت و چې د هسک کيدو او بريا له پاره يې دعاکو م . (تبليغ رسالت اتم جلد ۶۹. مخ)

پخپله خپل خان د برتانوی حکومت له اړخه را توکیدلی بوټي ګنې او لیکي چې:

◆ عاجزانه غوبشننه ده چې سرکار (انگریزان) د یوی داسی کورنۍ په اړوند چې د پنځوسو کالو د پرلپسى ازمهښتونو له مخی وفادار او ځان څارونکي ثابت شوی دي ، د یوه د خپله ځانه راتوکیدلى بوټي په هکله د ډير احتیاط او تحقیق خخه کار واخلي ، او لاندی حکامو ته اشاره (حکم) وکړي چې هغوي هم ددي کورنۍ د ثابتی شوی وفاداري او اخلاص لحاظ وساتی او ماته او زما ډلی ته د مهربانی او عنایت په خاص نظر وګوري . زما کورنۍ د انگریزانو ته د خدمت په لار کي دخپلو وینو د ورکولو او ځان څارونکي خخه دریغ نه دي کړي او اوس به یې هم و نکړي ◆.

(د پنجاب ګورنر لفتيښت بهادر ته د مرزا غوبشنليک ، چې د تبلیغ رسالت په اوم جلد کي په ۱۲۰ م مخ کي خپور شوی دي)

تبصره :

د مرزا د پورتنیو لیکنو خخه خو شيان را خرگندېږي.

- ۱- دا چې برتانوی حکومت د هغى محسن دي.
- ۲- دا چې د هغوي داطاعت او ملاتر په خاطريې ترغيب ورکړي
- ۳- دا چې د هغوي پر خلاف یې دجهاد خخه خلک منه کړي.
- ۴- دا چې دهغى پر خلاف یې جهاد کونکي علماء ته بد رد ويلى .
- ۵- دا چې دهغى حکومت دتايد او ملاتر په خاطريې ډير عمر تير کړي دي.
- ۶- دا چې دهغى له پاره یې د دنیا او اختر دعاوی کړي دي.
- ۷- دا چې په ژبه او قلم یې د هغوي ډير ستر خدمتونه کړي دي.
- ۸- دا چې د هغى کورنۍ دهغى حکومت خير غوبشنونکي وه.
- ۹- دا چې د ضرورت په وخت کې به ورنه د ځان د څارولو وعده کوي.
- ۱۰- دا چې خپله ټوله ډله یې ددي پابند ګرځولي ۵۵.
- ۱۱- دا چې د هغوي حکومت ته یې دارالحرب نه دي ويلى .

۱۲- داچی مرزا خپل کار ، دانگریزانو د حکومت نه پرته ، په بل هیخ کوم اسلامی حکومت کی په پوره بریالیتوب سره نشوای ترسره کولای . دا په نسکاره په دی دلالت کوی چی دمرزا اسلام دمکی ، مدینی او نورو اسلامی هیوادونو د اسلام خخه جلا دی او داسی اسلام به ضرور کفر وي.

۱۳- داچی خپل ځانته يې د برتانوی حکومت د خپله ځانه را ټوکیدلی بوتي ووايه .
دادی ټولو خبرو خخه او په ځانګړي توګه ددي اخري خبری خخه يې په ډاګه کېږي چی انگریزانو د مرزايت بنسته په دی خاطر اينسودی و تر خو دجهاد نظریه له منځه یوسى او په هندوستان کی دتل لپاره برتانوی حکومت سلطه ولري .

خرنګه چی مرزا په یوه څل جهاد نشو ختمولاي نو دهغى له پاره يې دختم نبوت خخه انکار وکړ او عيسى مسيح يې مړ اعلان کړ او د خپل ځان له پاره يې نبوت اعلان کړ . تر خو ددي لاري جهاد منسوخ کړي . او همدا علت دی چی تر نن ورځي پوری د انگریزانو حکومتونه ، او یهود انصارا د مرزايت پوره پوره ملاتړ کوي . او په انگریزی (اروپايی) هیوادونو کی مرزايت پرمختګ کوي .

په دی اساس د مرزا له اړخه د برتانوی حکومت له پاره داسی ليکنی او عبارتونه ، خدمتونو او اطاعتونو باندی اعتراف کول او دهغوي همدردي تر لاسه کول ، او د برتانوی حکومت د اطاعت لوري ته بلنه ورکول ... او داسی نور کارونه يې د پورته ذکر شوو مبارکو آیتونو خخه نسکاره، خرګنده او په ډاګه سرغونه ده ، په کومو کي چی د (یهودو نصاری) سره د موالاتو (دوستیو) دپری کولو حکم شوي دي ، نوداددي خبری ستر دليل دي چی مرزا تر ټولو ستراکافر (عظمیم کافر) دي .

دولسم باب دمرزا فسق و فجور او ناوره کارونه

د اهل سنت و الجماعت دټولو په دی اتفاق دی چې انبیا عليه السلام د نبوت په حال کی دهر دول ګنا خخه معصوم دی ، البتہ دنبوت تر مخه حالت کی بی اختلاف شته . او په دی هکله صحيح قول دادی چې د نبوت تر مخه هم هغوي د ناوره کارونو ، بدوعاداتو ، او د سترو (کبیره) گناهونو خخه پا ک ساتلی شوي دی.

خو مرزا غلام احمد قاديانی د خپلو کړنو او اخلاقو له اړخه د نبوت ددعوي د مخه او دهغى وروسته هم دير چېل او ګنده و. زمونږ دغه وينا دهغى د کتابونو خخه پوره په ډاګه کېږي او هغه داچي:

دهغى د اخلاقو خونموني وړاندی کېږي:

۱- د مرزا شراب څکل او داعلی درجی انگلیسي (ولادتی) شرابو سره دهغى محبت:

هغه خپل یوه مرید ته په خط کی لیکي چې (اوسم درته میا یارمحمد درلیږم ، ته به د خوراک خښاک شیان پخپله واخلي او یو بوتل (تاڭك واين) د (پلومر) ددکان خخه واخله ، خو د (تاڭك واين) (یوپول قوى شراب) غواړم ، اودا باید په خاطر کی وساتی) . مرزا غلام احمد ، (د غلام په نوم خطوط ۵ مخ).

۲- د افيون سره مينه:

حضرت مسيح موعود (مرزا صاحب) الهی ترياق ، د الله تعالي هدایت په واسطه ترڅل ګنټرول لاندی کړي دی چې دهغى لویه برخه افيون دی . او دغه دوايی یوڅه اندازه د افيون د زیادښت نه وروسته حضرت خلیفه اول (حکيم نورالدين) دشپړو میاشتو د زیاتی مودی راهیسي ورکوله . او پخپله یې هم د مختلفو ناروغتیاوه په خاطر کله ناکله استعمالوله . (أخبار الفضل قاديان ۱۹ جولائي ، ۱۹۲۹)

۳- غولول او دوکه ورکول:

دمرزا جي عمر ۲۴ يا ۲۵ کاله و نو د ځوانۍ په دغه وخت کي ددادا صاحب تقاووت (پنشن) دا خستلو له پاره لار . (تفصيل یې داسي دی) : ماته خپلی مور وویل چې یوڅل د ځوانۍ په زمانه کي حضرت صاحب د خپل پلار د تقاعد (کلدارو) دا خستلو له پاره ولار نو دهغى پسی مرزا امام الدين هم پې پې ولار . کله چې هغى پيسی واختی ۷۰۰ . نو هغه په دوکۍ او فریب او غولولو سره هغه د قاديان خخه بیرون یوړي . او هلتله دلتنه یې ، چېږي پرینبودی او

ولار . حضرت صاحب د شرم او خجالت له مخی کور ته رانغي بلکه سیالکوټ ته ولار . او هلته د ډپتی کمشنر په کچھريو کي په ډيره لړه تنخوا (15 کالداري) باندي نوکر شو . (سیرة المهدی ۴۹ مخ)

په همدي توګه یو ئل هغې په دری سوه دلایلو باندی مشتمل د پنځوسو جلدونو د احمدیه د براهينو د لیکلو اعلان وکړ : چې مسوده يې تيارة ده او د همدي په واسطه يې دخلکو خڅه ستري ستري چندۍ او د پنځوسو جلدون قيمت ترلاسه کړ .

د هغې وروسته يې یواحی ۴ جلدونه چاپ کړل او نور يې لاس و نيوه او په دی تر تیب يې دخلکو رقم هضم کړ .

دمريني خڅه يې لېر د مخه پنځم جلد ولیکه خو هغې د موضوع سره هیڅ دول اړیکې نه درلودل . او هغه مخته اخستي رقم يې خلکو ته بيرته ورنکړ . (براہين احمدیه ۹۳ مخ) . په همدي توګه د سراج المنیر د اخبار معامله هم ده . (اشتهاهار ۲۰ فروری ۱۸۸۶ کال) په همدي توګه يې دمناره المسيح جوړولو په اعلان باندی دخلکو خڅه چنده را توله کړه خو هغه کاري په نيمائي کي پاته شو او مرزا له نړۍ خڅه و لار .

۴- دستورو د اغيز منونکي نبي:

واقعی او صحیح حبره داده چې په ستورو کي اغيز او تاثيرا ت شته دي ، چې په زمکه باندی اثر لري . نو په دی خاطر دهنه انسان خڅه به ډير بل ناپوهه او جاهل نه وی چې د بنفشی او نورو (بوټو او جړو) قايل وي خو د ستورو د اغيز او تاثيراتونه منکر وي . په دی شيانيو کي هغومره اثرات دی چې په انسانی ژوند او انسانی تمدن باندی اغيز شيندلی شي . لکه چې پخوانيو علاماو ليکلی دي (حاشیه گولريه ۱۸۲ مخ ۱۹۹۱)

حال داچې په صحیح احاديثو کي دغه دول عقیدی ته مشرکانه او کفر با الله ويل شوي دي چې دباران نسبت (د کوم ستوري) په لور وکړل شي .

۵- د مرزا په خدمت کي نامحرمه بشئي:

المنبر لайл پور ۹ د شوال ۱۸۱۷ کال قاديان : د ذرایعو په بنسته ليکي چې :

مرزا صاحب به د نامحرمه بشئو په واسطه خپلی پښی زور کولی . چې په دی نامحرمه بشئو کي به ټوانی هم وي اوزری هم .

په سیره المهدی کي ليکي چي : مگر دهنه جمالیاتی حس دومره تيز ، او د حسن مشاهده يي دومره ژوره او پخه وه چي د بنخو د خهرى د یوخل ليدلو څخه به يي دا اندازه معلوموله چي دا حسن به ډيره موده وي يا ژر به له منځه ولاړ شي.

فرياض او سنتونه يي نه ادا کول:

ډاکټر سيد محمد اسماعيل صاحب ماته وویل چي حضرت مسيح موعود (مرزا) حج نه دي کړي ، اعتکاف يي نه دي کړي ، زکا نه ورکوي ، تسبیح نه کوي ، زکوة په دي خاطر نه ورکوي چي هغه کله هم د نصاب خاوند شوي نه دي . البتہ حضرت والدہ صاحبہ په زیوراتو باندی ذکوة ورکوي . هنجه د تسبیح او نورور رسمي وظایفو قایل نه د ی. (سیرة المهدی دریم جلد، ۱۱۹ مخ)

تولو مسلمانانو ته بشکنځلی کول:

زما څخه منکر مسلمانان حرامزادگان دی (آينه کمالات الاسلام ۵۴۸ مخ)
خوک چي زمونږ د بریالیتوب قایل نوی نو په دي په پوره توګه پوه شی چي هغه ته د (ولدالحرام) کيدو شوق
دي او حللا زاده نه دي. (انوار الاسلام ۱۳۰ مخ)
کل مسلم يقبلني و يصدق دعوتی الا ذرية البغایا (تول مسلمانان ما منی او زما دعوت قبلوی ، مگر بدکاره ، د وینځو
اولاد، يعني حرام زادگان ما نه منی . (آينه کمالات ۵۴۷ مخ)

بيا په شعر کي ليکي چي :

ان العدى صاروا خنازير القلا نسأهم من دونهن الا كلب.

زما مخالفین او دشمنان د ځنګلونو خنزیران دی او دهغوي بشئی داسی دی چي سپې هم دهغوي تر مخه هیڅ نه
دي.

په همدی توګه د علماء او مشایخو هر یوه پر خلاف يي همدادسي ګنده اوچتل بکواس کړي دی.

شيخ سيد نذير حسين محدث دهلوی (رحمه الله) ته يې د (ظالم طبع او مات ضالا هایما) په خير الفاظ ليکلی
دي. (مواهب الرحمن ۱۲۷ مخ)

مولانا محمد حسین بتالوی ، مولانا احمد الله امرتسری ، مولانا ثنا الله امرتسری (رحمهم الله) ، هریو ته یې په نوم اخستلو سره ليکلی چې : ((دا درواجن دی او د سپیو په خیر مرداری خوری .) (ضميمه انجام آتهم ۲۵ مخ)

حال دا چې د مرزا خڅه پخپله سپی جوړ شوی او د دغې علمای کرام پر خلاف ئکه غپېږي چې هغې ټولو کرامو علماء د مرازایت د فتنې پوره پوره مقابله کړي ۵۵.

د اسلام عام علماء یې مخاطب کړي اولیکلی یې دی چې :

(ای ژر خفه کیدونکو، بد اخلاقو او په بد ګمانیو کې ډوب (غرق) شويو!) (ایام الصلح ۸۴ مخ)

ای بد قسمته بد ګمانو ڏليلو ملاينو ، پليدو ملاينو ، د ناپاک طبیعت لرونکو مولويانو ، پليدو الطبع مولويانو ، دخدای غصب دی په دی مولويانو وی ، مولوی د انسان خڅه ډير پلید او جاهل دی (ایام الصلح ۱۱۵ مخ)

ددی نه علاوه یې دومره دبداخلاقی او ناوړۍ ژبې استعمال د دشمن پر خلاف هم چانه دی کړي پرته له دی کذاب (درواجن) نبی خڅه . (لعنه الله تعالى و اتباعه اجمعین) امين.

هیڅکله یې هم استغفار نه دی کړي :

د مولوی شیر علی مرزا ی وينا ده چې ما هیڅکله هم مرزا په استغفار کولو او ويلو نه دی ليدلی. (سيرة المهدى لمړۍ ټوک ، ۲ مخ)

شايد چې مرزا په دروغو دا بهانه وکړي چې معصوم دی نو په دی خاطر د استغفار له پاره اړتیا نلري . خو دا بهانه غلطه ده . حق او معصوم نبی صلی الله عليه وسلم ته الله تعالى حکم کړي چې (و استغفر لذنبك) (محمد)

که خه هم جناب محمد رسول الله صلی الله عليه وسلم د گناه ارتکاب هم نه و کړي خو د الله تر مخه ټول کرام انبيا د خپل نفس دماتولو (کسرنفس) په خاطر استغفار او توبه کوله ، لکه چې نبی اکرم صلی الله عليه وسلم به د ورځی اویا ځلی او په یوه روایت کې دی چې سل ځلی به یې استغفار او توبه کوله .

د تحریک چلولو پر وخت کې د سودی او حرام لاسته راوضنی خرڅول :

د مرزا بشیر په الفاظو کې د قادرانيت د جواز فتوی هم مرزا جي ورکړي ۵۵ . په هغه زمانه کې د اسلام د خدمت له پاره د ځینو شرایطو د لاندی د سودی روپیو خرڅولو فتوی هم حضرت صاحب د همدغې اصولو په بنست ورکړي ده (سيرة المهدى لمړۍ ټوک ، ۲۶۱ مخ)

د مرزا په وړاندی د یوی کنچنی (دزنا له لاري لاسته راوضي رقم) د اسلام د خدمت له پاره خرڅول جايیزدي:

ماته عبدالله صاحب سفوری ويلى دى چى يوئل د انباله يوي كنچنى ديرى زياتى پيسى گتلى وي بيا هغه مړه شوه او ماته د هغى ترکه تر لاسه شوه . خو وروسته ما ته الله تعالى د توبى کولو او اصلاح توفيق را په برخه کړ . اوس نو زه په دغه مال باندي څه وکړم ؟

حضرت صاحب څواب راکړ چى زما په فکر په هغه زمانه کي دا ډول مال د اسلام پر خدمت کي مصروفیدا شو .
({كنچنى : کسبی فاحشی سخنی ته ویل کېږي}) (سیرة المهدی لمړی توک ، ۲۶۱ او ۲۶۲ مخونه)

کله کله زنا کول:

حضرت مسيح موعود (مرزا قادياني) ولی الله او ولی الله هم کله کله زنا کوي .
که چيرى هغى کله ناکله زنا کوله نو په هغى کي خه ستونزه ۵۵ ؟

بيا ليکي چى : موږ ته په حضرت مسيح موعود (مرزا قادياني) باندي نيوکه نشته ، ځکه چى هغه به کله کله زنا کوله ، خومونږ په اوسنی خليفه باندي نيوکه لرو ځکه چى نوموري هر وخت زنا کوي . (روزنامه الفضل قاديان دارالامان ۳۱ اگست، ۱۹۳۸)

تبصره:

په پورتنيو ليکنو کي دداسي گناهونو د ارتکاب يادونه شوي ده چى د هر (حق)نبي په شريعت کي هغه ستره گناه او منوع ده . خو دا ټوله گناه د مرزا قادياني څخه د پيښيدو سره هغه نبی هم دی . کلا و حاشا!!!
اتا مرون الناس بالبر و تنسون انفسكم.

دیارلسم باب د مرزا معتوهی (دلیونتوب) حالت

معتهو (پاگل) هیخکله هم نبی کیدای نشی ، ئىكەنچى هغە به نوروتە ، پە داسى حال کى چى پخپلە پاگل او ليونى و ، خە لارسونە و كېرى. رائى چى دلتە دمرزاغلام احمد د پاگل كيدو او ليونتوب د خۇ نمونو پە لوستلو سره پر ھەمغە باندى لعنت ھم ولېرى.

۱- مرزا جى غونبتل چى چورگۈپى حلال كېرى نود ھەنگى پە غاپە يى د چېرى د راپىكلو پر ئاي پە خپلە گوتە را بىكىلە او پە توبى توبى ويلو سره د چورگۈپى د حلاللۇ خىخە پور تە شو (سیرە المهدى دويم جلد ۴ مخ)

۲- كله بە يى چى چۈچى خورلە نو ھەنگە بە يى پە وپو وپو توبى باندى ويشلە بىبا بە يى كومە توتە ترى و خورە اوپاتە بە يى پە دىستر خوان پېرىپەندە . (الفضل قاديانى دريم مارچ ۱۹۳۵)

۳- د نوو چىلىپىوندنى بە يى ترى غوھولى نو بىبا بە يى چى پوندى اينپەندە نو د تللو پر وخت كى بە گىرد را الوت او پە بىنپەي باندى بە يى كېنىناسىتە ، اوكلە بە يى چى تىل پە خان لگۈل نو پە قىمتى كوت بە يى داغونە جورپول . (الحڪم قاديانى ۲۱ فرورى ۱۹۳۵)

۴- كله بە چى مرزا جى بوتان پە پېنۋە كول نو د بىسى او چې تمىز بە پە كى نشوكولاي ، بلاخرە ددى غلطى خىخە د پە خىنگ كيدو پە خاطر يى د يوي پېنى پە بوبت باندى تورە نسبە و لگۈلە . (منكرين خلافت كا انجام د جلال الدین قاديانى ليكىنە ۹۶ مخ)

۵- د واسكت صدفونە بە يى تىل د سوريو خىخە جدا ساتىل نو ئىكە بە دىر ژر ماتىدل . (الحڪم قاديانى ۲۱ فرورى ۱۹۳۵)

۶- وخت بە يى د ساعت د هندسو د شمير لو پە واسطە معلوماوه او پە گوتە بە يى د ساعت هندسى شميرلى او پە خولە بە يى ھم دغە شمار كاوه (سیرە المهدى ۱۸۰ مخ)

۷- مرازاجى د خورپى (شىرنى) سره دىرىه مىنە وە ، او د متيازو پە ناروغتىيا ھم كىڭ و پە دى خاطر بە يى د خاورى پىنچە لوتى لە خانە سره پە جىب كى اينپەندە او پە ھەمىي جىب كى بە يى د گۈرى غونپارى ھم اينپەندە ، كله بە داسى ھم كيدل چى د گۈرى د غونپارى پر ئاي لوپە پە خول كى واچوی . (حالات مرازاجى مرتبە معراج الدین)

۸- دنفترت د ئاي كيدو دعوა:

د مرزا شعر:

كرم خاكى هو ميرى پيارى نه آدم زاد هون -- هون بشركى جاي نفترت او انسانون كى عار.

(درثمين اردو ۱۱۶ م مخ زمرزا قادياني)

يعنى مرزا وايى چى زه ادم زاد نه يم بلکه د خاورى چينجى يم (وايى چى ترقى مى كېرى) بلکه د بشر (بنخه يانز دنفرت ئاي (د شرم ئاي، شرمگاه) او د انسانانو عار يم.

مرزايان وايى چى دا دھغى د عاجزى او انكسار بىكاروندوی دى .

په داسى عقل دى تف وشى چى دغسى د ليونى خبرو ته عجز او انكسار وايى!!!

مونږ په اتم باب کي د مرزا دناروغتياو يادونه كېرى و ھىچ په هغى کي هغه د مراق، مالخوليا، حافظى د كمزورتيا او د دماغ د ضعف تر خنگ، د سر دوران، د سر درد، كم خوبى، تشنج او .....نوري زييات شمير ناروغتياوي مووگنلى.

زمما په واپاندى صحيح خبره داده چى د مرزا دغه تير شوي حال د هغى د سادگى او هيرونى په اساس نه دى، بلکه د هنرى د ناروغتياو حقيقى اغيز دى چى د مع فهو (پاگل كيدواو ليونتوب) ناروغى ترى جوره شوي ۵۵. نو دdasى شخص الهاام او وسوسه، ريبنتونولى او دروغ، حق او باطل، كى خه ډول تميز او بيلتون كيداى شي؟ خومره صادقين انبئا چى د الله تعالى له لوري مبعوث شوي دى نو هغوى د ليونتوب او د ليونتوب د هرډول فروعاتو خخه خوندى اومامون ول.

خورلسم باب دمرزا ټولی وړاند وینی (پیشنگویانی) غلطی شوی:

د کلام د علم مسله د چې د مخلوق د علم له پاره دری اسبابه دی :

۱- ظاهري حواس چې دهغى په واسطه د محسوساتو علم او پوهه تر لاسه کولى شي.

۲- عقل ، چې دهغى په واسطه د معقولاتو علم او پوهه تر لاسه کولى شي.

۳ (وحى ، چې دهغى په ذريعه د حس او عقل نه د پورته شيانو علم او پوهه تر لاسه کولاي شي.

خو په وحى کي اختيار نه وي ، هر وخت او د هر خيز علم چې الله تعالى وغواړي نوخپل بنده ته يې د وحى په ذريعه را ليږي .

په قرانی اصطلاح کي ددي له پاره د ، دخبرونو بشکاره کول (انبأ، اظهار)، په غيبو باندی د اطلاع په ورکولو اطلاق کيږي . او د وحى په اساس چې د غيبو کوم علم تر لاسه کيږي نو پر هغى غيب باندی علم ته اضافي غيب ويل کيږي .

بلی ! کوم حسى علم ، چې د عقل او وحى د ذريعي سره جور نه خوري او دهغه شيانو محتاج نه اوسي نو هنې ته حقيقى غيب ويل کيږي . او دا یواحى د الله تعالى ځانګړي او خاص صفت دی . لکه چې الله تعالى فرمائي:

[قل لا يعلم من في السموات والارض الغيب الا الله (النمل)] (وواياست ! چې د اسمان او زمکي د خاوندانو خڅه هيڅوک په غيبو نه پوهيرې ، پرته له الله تعالى خڅه .)

نو هر نبی ته د وحى په ذريعي سره علم او پوهه ورکول کيږي ، خو الهايم او کشف هيڅکله هم د علم د اسبابو خڅه نه ګڼل کيږي ، انسان ته ددي لاري یواحى تسلی او زيری ورکول کيږي .

(دمراز لمړي غلطی داده چې هغه د خپل ځان له پاره په دير زيادښت سره د الهايم لفظ استعمال کړي چې هغه دليل کيدای نشي).

بيا د همدي وحى په واسطه کله کله د راتلونکو شيانو په هکله علم ورکول کيږي ، چې دهغى نوم وړاند وينه (پیشنگویي) ده ، نودا هم د الله تعالى له اړخه وي او په هغى کي درواغ، غلطی ، تردد(شك) ، ان تر دي چې د نسخ امکان هم نه وي . که چيرى د فرضي په توګه د کوم نبی وړاند وينه غلطه او درواغ و خيژي نو خرګنده شوه چې هغه پر حق نبی نه دي ، بلکه کاهن او جادو ګر(سحر کونکي) او یا نجومي (دستورو په هکله د پوهه خاوند) دي .

زمونبر د نبی صلی الله علیه وسلم خخه چی خومره ورلاندوینی مخته راغلی هنگه تولی (نکته په نکته) صحیح ثابتی شوی دی . او صحیح ثابتیدونکی دی . په دی کی شک کول کفر دی.

خو قادیانی چی خومره ورلاند وینی کړی دی هنگه تولی يا له یوه سره درواغ ثابت شویدی ، او که کومه یوه یې رینښتیا هم ثابته شوی وی نو هنگه هم په دی خاطر چی هنگه د نجومو د علم استعمال کاوه ، لکه خرنګه چی دهغی د حالت خخه را په ډاګه کېږي . چی هغی د نجومو علم هم درلووده . (لکه چی دهغی په کتاب د خوارلسما پېړی مسیح ۱۱ م مخ کې درج دی).

بلی ! ورلاند وینی د نبوت د دعوی د صداقت له پاره دلیل دی لکه چی پخپله مرزا لیکلی دی : (زما د رینښتونولی او یاد درواځجنۍ د معلومولو له پاره ، زما د ورلاند وینو خخه پورته بل هیڅ امتحان نه شی پیداکیدای .) (آينه کمالات الاسلام ۲۸۸ م مخ)

په دی خاطر مونږ د لوستونکو تر مخ دهغی د ډیرو مشهورو ورلاند وینو حقیقت تر مخ ردو تر خو د هنگی درواځجن کیده پخپله د هنگی د خولی خخه ثابت شی . که خه هم هنگی د ورلاند وینی په هکله لیکلی دی چی زما د رینښتونولی له پاره چی کومی نبئی ماته راکړل شوی دی هنگه یو کروپ (سل لکو) ته رسیږی او که ډیر یې را لنډی کړو نو د لسو لکو خخه خوکمی نه دی . (براھین احمدیه پنځم توک ۵۸ مخ)

دا ډول دعوا کول د عقل له مخی هم د محالاتو خخه دی او په خپله مرزا ته هم په دی هکله یقینی پوهه نشته ، په دی خاطر د یوکروپ خخه یې یو دم تر لسو لکو پوری تنزل وکړ .

۱- د مسیحیت د دعوی کولو وروسته د ډپټی آتهم په اړوند ورلاند وینه او نتیجه یې درواغ :

دهغی علت دا چی د مسیحیت د دعوا کولو نه نزدی دو هنگه د مرزا او یوه عیسایی پادری ، ډپټی عبدالله آتهم ، په مینځ کې په امرتسر کې یوه منا ظره وشهو . چی پنځلس ورڅي روانه وه . د مباحثې په اخري ورڅ (۵ جون ۱۸۹۳) مرزا د مستقر آتهم په اړوند یو ډیره کلکه ورلاند وینه وکړه چی خپل الفاظ یې په لاندی توګه راغلی دی:

نن شپه چی ماته رابسول شوی هنگه دادی چی : کله چی ما په ډیر تضرع او (ابتهاال) سره جناب الهی ته دعا وکړه چی ته په دی امر کې پریکړه وکړه او مونږ عاجز بندګان یو ستا د پریکړی پرته هیڅ نشو کولای ، نوهنګه ماته دغه نښه د زیری د په توګه را کړه . چی په دی بحث کې د دواړو ډلو خخه هر یو قصدا درواغ (ووايی) او عاجز انسان خخه خدای جوړوی نو هنگه دی د همدي ورڅو د بحثونو په لحاظ ، یعنی (یوه ورڅ د یوی میاشتی په اندازه واختستل

شی او تر پنځلسو میاشتو پوری به په (هاویه) کی اچول کېږي . او هغه ته به سخت ذلت ور ورسیبری . تر هغو چې د حق په لوری رجوع ونکړي . او هغه چې په ریشنټونی دی او ریشنټونی خدای ، خدای ګنۍ نو هغه ته به د هغى خخه عزت په لاس ور ځی او تر هنې وخته پوری چې دغه وړاند وینه راښکاره کېږي نو یو شمیر ړاندہ به لیدونکی (بنا) شی ، او یو شمیر گودان به (په لاره) روان شی او یوشمیر کانه به (اوریدل) شروع کړي ، (جنګ مقدس روداد مناظره آتهم و مرزا ۱۸۸ مخ)

ددی خخه وروسته وضاحت کوي اولیکی چې :

زه اوس اقرار کوم چې که دغه وړاند وینه درواغ وختله یعنی هغه دله چې د الله تعالى په وړاندی درواغجه وی ، د پنځلس میاشتو په دوران کې ، یعنی د نن ورځی د تاریخ خخه اخوا د هاویه په سزا کی ونه لويدل ، نو زه دهغوي دهريوه سزا تیرولو ته تیارييم . ما ذليله کړي . زما په غاړه کې رسی واچوی ، او ما غرغره (پهانسی) کړي . دهري خبری له پاره تیار يم او زه د الله تعالى سوګند یادوم . چې هغه به ضرور همداسی وکړي . زمکه او اسمان به ودرېږي خو دهغى خبره به ونه درېږي (ایضا)

دا وړاند وینه غلطه و ختله ، هیڅ را سکاره نه شول ، او نه هغه لوازمات را خرګند شول ، بلکه آتهم د تاکل شوی وخت نه وروسته هم نژدي دوه کاله ژوندي و . (په ۵ م د ستمبر ۱۸۹۴ کال دا وخت پایي ته ورسید او په ۶ م د ستمبر د هری لوری خخه د مرزا پر خلاف په اشتھاراتو کې طعن او خوبنې لمانځل کیدي.

په خپله د مرزا خبره واوري : هغوي (مخالفينو) د پیښور خخه نیولی تر اله اباد پوری او بمبي او ګلکتۍ او نورو بنارونو پوری ددېږي شوخي خخه نڅا پیل کړي وه او د اسلام ددين ، دمرزا مسيحيت ، باندی یې زړونه يخ کړل او تول یهودی صفته ، او د اخبارونو خاوندان دهغوي سره په خوشحالی کې یوځای او دهغوي سره لاس په لاس وول .
(سراج منیر ۴۴ مخ)

کله چې د آتهم په هکله د وړاند وینی اخري ورڅه نو په ډېره عاجزی او تضرع سره یې د هغى د مرینې له پاره دعاوی وشوي ، په دی هکله دمرزا دخاص مرید عبدالله سنوري وینا ده:

کله چې د آتهم د تاکلی وخت له پاره یواځی یوه ورڅه باته شوه نو هغه (مرزا) ماته بلنه راکړه ، ماته یې وویل چې عبدالله (دومره اندازه ، ماته یاد نه دی) چنې راوړه او په هری داني یې د فیل سوره ولوله (چې ددبمن دهلاکیدو وظيفه د ۵)، کله چې پوره شوی نو هعه له ما سره یوځای یو ناباډه کوهی ته ولار او هغه چنې یې پر هغى کې ور وا چولی او وتنښتید.(سیرة المهدی لمري توک ۱۷۸ مخ)

دادمرزا د عملیاتو وظیفه وه ، ددی عمل خخه یی مقصد داو چی آتهم به ومری ، خو هغه ته هیچ هم پیش نه شول . ددی نه وروسته خو په کار داو چی مرزا ته د هغی له اړخه تاکل شوی سزاګانو خخه یوه سزا ورکړل شوی واي . خو خرنګه چی مرزا د انګریز انو د حکومت پوره وفاداره و نوبایا بل چا خه کولای شول ؟

۲- دویمه وړاند وینه یی د احمد بیگ د لور محمدی بیگم د نکاح په اړوند وه خو هغه وړاند وینه د عاشقانه ارزوګانو تر مینځ له منځ ولاړه:

تفصیل یی داسی دی چی په پنجاب کی د مرزا صاحب د کاکا دلور میره احمد بیگ اوسيده . د احمد بیگ یوه لور محمدی بیگ نومیده . مرزا د کوچنی والی خخه تر هوانی پوری د هغی د وجود د ټول خط و خال په کتلوا سره ، خو ئلی د هغی سره د خپل واده په هکله اجمالي اشتہارونه خپله کړی و . خو وروسته هغه پخپله په ډاګه کړه چی هغه ته په الہاماتو کی د محمدی بیگم سره د نکاح کولو اشاره شوی وه ..

د احمد بیگ د زمکی په اړوند یوه معامله د مرزا د تصدیق او د سخط پوری موقوف وه ، مرزا همدا مسله غنیمت و ګنله د هغی معامله یی د استخاری پوری موقوف کړه ، کله چی مرزا د بیگ اصرار وکوت نو مرزا هغه ته یو خط و لیکه چی لنډیز یی په دی توګه دی:

که چیری ته د محمدی بیگم نکاح له ماسره وکړی نو په (هېږي نامی) باندی به دی دستخط وکړم او که نه هیڅ مروت او سلوک به درسره ونه کړل شي.

احمد بیگ او د هغی کاکازی ورور په دغی د شرم نه ډکی سودا باندی ډیر په غصه شول او هغوي د مرزا دا خط خپور کړ او مرزا یی لوح لغړ کړ . خو مرزا پر ی چوپه خوله پاته شو.

بیایی په ۱۵ م د جولای ۱۸۸۸ د یوه اشتہار په واسطه د خپلی پاکی او روحانی تقدس د ئای پخای ساتلو په خاطر ، ویره ونکی وړاند وینی یادی کړی چی د خپلی استخاری تفصیلات یی په کی بیان کړی دی:

◆ هغه قادر او حکیم خدای ماته وویل چی د دغه سپری (احمد بیگ) مشره لور محمدی بیگم د نکاح کولو له پاره تګ راتګ وکړه او دوی ته ووایه چی ټول سلوک او مروت به ددی شرط سره مشروط وي ، او دا نکاح به ستا له پاره دبرکت او رحمت نښه وي ، او د ټولو رحمتونو او برکتونو خخه به برخمن شي . هغه اشتہار چی په ۲۰ م د فروری ۱۸۸۷ کي خپور شوي دي ، خو که د نکاح خخه انحراف وشي نو ددی نجلی انجام به ډیر بد وي ، او بل هر چاته چی واده کړل شي نو د نکاح د هغی ورئی خخه به تر یونیم کاله پوری ، او په همدي ترتیب به د نجلی پلار تر دری کالو و مری . او د هغوي په کور کي به اختلافات را پیدا شي او تنګي به پري راشي . او ددی وخت په مینځ مینځ کي به ددی نجلی له پاره به سختي او غمونه مخته راشي . (مجموعه اشتہارات مسیح موعود لمړی ټوک ۱۲ مخ)

بیاپی لیکلی دی چی الله تعالی ماته دا مقرره کړی وه چې د خط دخاوند مشره لور ، چاپه هکله چې یې د نکاح غوښتنه کړی ۵۵ ، د هر خنډ دلري کولو وروسته ددی عاجز سره نکاح وکړي . او دابی دینه (د نجلی خپلوان) به مسلمانان کړي . او په ګمراهانو کې به هدایت خپور کړي او ان تر دی چې په دیسمبر (۱۸۹۱) کې یې دعوا وکړه چې الله تعالی د محمدی بیگ نکاح زماسره پخپله لوستی ۵۵ .

الفاظ یې دادی:

په خدای سوګند ! دا ریښتنا دی اوته ددی خبری شون (کیدل) نشی خنډولای ، ما (خدای) پخپله دهغی(مرزا) سره ستا نکاح لوستی ۵۵ . زما خبری هیڅوک نشی بدلوالی . (فیصله اسماںی ۴۰ م مخ) او په همدی توګه یې یوبیان په حقیقة الوحی کې ۱۳۲ م مخ کې درج کړي دی .

خواحمد بیگ او دهغی خپلوانو د مرزا په خبرو (اوتو بوتو) باندی هیڅ باور و نه کړي ، خو ورځی وروسته د محمدی بیگ نکاح د لاهور دپټی او سیدونکی ٿوان سلطان محمد سره وشهو .

ددی کار سره یوځای مرزا مختلفو حيلو ، فشارونو ، د خدای او د رسول واسطی ، ټول هر څه ته لاس واچاوه ترڅو دا نکاح بيرته واخلي او منسوخ یې کړي ، ليکن یوی خبری یې هم اغيز ونکړ .

په اوم د اګست ۱۸۹۲ کال کې د مرزا صاحب اسماںی منکوحه د سلطان محمد سره یوځای واده شوه او هغه له ځانه سره یوړه . دا خبر په مرزا باندی د اسماںی تندر په خير را پريوت.....

دمرا د وړاند وينی دری برخی وي:

۱- خدای تعالی به هر خنډ لري کړي او محمد بیگ به د مرزا په نکاح کې ورکړي . (د وړاند وينی بنستیز لفظ همدا دی)

۲- د نکاح کونکی ، سلطان محمد ، مرگ به دوه نیم کا له وروسته را پیښیږي .

۳- او احمد بیگ به په دری ڪالو کې مری

اما احمد بیگ د محمدی بیگ د نکاح خخه یوځای شپږ میاشتی وروسته (۳۰ ستمبر ۱۸۹۲) وړ . او سلطان محمد ژوند و ، خو د وړاند وينی په مطابق د سلطان محمد مړینه د احمد بیگ نه نژدي شپږ میاشتی مخته په کاروه (خو دهغی پرخلاف کار وشهو) .

بیا لیکی چی سلطان محمد د خپل خسر احمد بیگ د مرینی خخه په ویره کی و په دی خاطر دهگی مرینه د خو ورخو له پاره و حنديده . خو په هر حال هغه به زما په ژوند کی ومری او نجلی به په هرصورت زما په نکاح کی رائی .

اوبيا لیکی چی : پخپله وراندوينه (د احمدبیگ او سلطان محمد مرینه) نسکاره تقدير دی او دهگی انتظار کوه که چيری زه درواغجن ونم نو دغه وراند وينی به پوره نشی او ماته به مرینه راشی . (ضميمه انجام آتهم ۳۱ مخ)

او ددی پسی نور زيات لیکی چی : حکه چی دهگی له پاره د الهم فقره موجوده ده چی (لا تبدیل لکلمات الله) يعني زما په خبرو کی به هيچکله هم بدلون را نشی . نو که چيری تبدیلی راشی نود خدای کلام باطلیبوی (اشتهار ۶م اكتوبر ۱۸۹۴، مندرجه تبلیغ رسالت دریم توک ، ۱۱۵ مخ، اشتهرات دویم توک ۴۳ مخ)

زه تاسی ته دانه وايم چی دا کار (يعني محمدي بیگم سره د مرزا نکاح) شوي ده ، دا کار تراوسه پوري په خپل حکای پاته دی . او هيچوک يي هم د هيچ حيلی په واسطه مخنيوي نه شی کولای . او دا خرگند تقدير دی دهگی وخت به راشی ، په خدای سوگند چی محمد رسول الله صلی الله علیه وسلم یی را استولی دی دا بلکل رینبتا دی ، تاسی به يي وويني او زه دغه خبره د خپلی ريشتونولي او يا درواغجنی له پاره معیار نیسم او ما چی خه ويلی دی هغه می دخدای خخه په خبر اخستلو سره ويلی دی . (انجام آتهم ۲۲۳ مخ)

بیا يی په ۱۹۰۱ عيسوی کال کی په محکمه کی په سووگند خورلو سره يو بيان ورکړ چی په هغه کی مرزا وویل :

هغه بنځه ما له واده شوي نه ده خو زما به له هغه سره نکاح ضرور کېږي ، لکه خرنګه چی په وراند وينه کی درج دی . دا بنځه تر اوسه پوري ژوندي ده ، زما نکاح کی به ضرور رائی ، خه ډول اميد؟ په کامل یقین سره ، دا خدای خبری دی ، معطل کېږي نه . او ضرور به کېږي . (الحكم قاديان ۱۰ اگست ، ۱۹۰۱ کال ۱۴ مخ ، دریم کالم .)

ددی نه وروسته يی په ۱۹۰۵ کال کی د یوه سوال په ټواب کی ولیکل چی : دا دالهه د الهم الفاظ دادی :

(سيکفيکهم الله ويردها الیک) يعني خدای به ستا د مخالفينو مقابله وکړي او هغه (محمدي بیگم) به ستا لوري ته را وګرزوي . او وعده داده چی هغه به دنکاح په اړوند را ئی او همدا سی به کېږي . (الحكم قاديان ۳۰ جون ۱۹۰۵ کال دویم مخ دویم کالم)

خو هغه د عشق او ليونتوب په جوش کی راغي او خپلی لمړنی بنځی ته يی طلاق ورکړ او دهگی د ګيدې خخه يی پیدا شوي زوي دېټي سلطان محمد عاق کړ او خپل بل زوي فضل احمد خخه يی دهگی د بنځی (چی

د احمد بیگ د خپلوانو خخه وه) طلاق و اخستل یعنی هغه یی په طلاقولو مجبور کړ ، او بیا یی همدا فضل احمد هم عاق کړ . (سیرة المهدی ۲۳-۲۲ مخونه)

خو نتیجه یی دا شوه چې مرزا دمی دمیاشتی په ۱۹۰۸ مه ۳۶ کال په ډیر و ارمانونو سره ددی دنیا خخه ولار . او دهغی پر خلاف سلطان محمد او محمدی بیگم د مرزا دټولو بد دعاو خخه ، د ټولو نعمتونو او بنې صحتونو سره ، او په ټولنه کې د ډیر نیک شهرت سره تردییری مودی پوري ژوندی پاته شول ، چې په دغه موده کې د مرزا نه وروسته او دهغی د ډلی ټول یو نسل له منځه ولار .

پخپله سلطان محمد د خپل رزق د پرخوالی په هکله لیکی چې زما شپږ زامن دی چې دهغوي خخه یی یو په لاهور کې درس وايی . د حکومت له اړخه هغه ته ۲۵ کلداری میاشتنی وظیفه ورکول کېږي ، بل زوی می په انټرنیس کې تعلیم تر لاسه کوي . زه دالله تعالی پر فضل سره دا هل سنت و الجماعت له ډلی خخه یم . زه احمدی (قادیانی) مذهب ډیر بد (او درواغ) ګیم ، او دهغی پیرو نه یم ، د هغه دین د دروااغو دین دی . (دا لیک په همدي ورځو کې د اهل حدیث امرتسر (۱۹۳۰، نومبر ۱۴) کې خپور شوی دی)

او پخپله محمدی بیگم دنوی کالو په عمر په ۱۹۶۶ نومبر د ۱۹ کال کې د هفتی به ورځ په لاهور کې وفات شوه . او دخپله ځانه وروسته یې ، زامن ، لونی ، لمسيان ، او لمسيانی ، او کړوسيو (زامن او لونو) یوه ستړه ډله پري ایښی ده . او دوفات پر وخت کې یې وصیت کړی و چې د مرزايانو خخه څوک یې جنازی ته را پري نبدي . (محمدیه پاکت بک ۳۶ مخ ، دویم چاپ .)

دا د یوه نامراد عاشق (دواوجن نبی) وړاند وینی وي، چې د هغى د درواوجن کيدو له پاره څرګند دليل دی .

۳- د مرزا وړاند وینی ، پخپله دهغی د خپل عمر په هکله هم غلطی و ختلی :

مرزا د جولای (۱۸۸۷) کال کې لیکلی و : چې ماته الله تعالی خطاب کړی دی چې :

ياتی عليک زمان مختلف بارواح مختلفه و ترى نسلا بعيدا لنحينك حياة طيبة ثمانين حولا اوقيبا من ذلك .

(ازالۃ الاوهام دویمه برخه ۳۱۸ مخ .)

يعنى پر تاباندي به د مختلفو هواو له لوري ، مختلف وختونه راشي ، او ته به ستړ نسل وويني ، او مونږ تاته د (۸۰) کالو اويا هغى ته نزدي پا ک ژوند درکوو .

بیا ورپسی لیکی چی : دا خو ما د نمونی په توګه خو وراندو ینی بیان کړی چې په حقیقت کې زما د درواغجن کیدو او یا ریښتونولی له پاره بسنې کوي . بیا په دی الہام کې (قریبا من ذلک) مطلب مرزا په خپله واضح کوي او لیکی ی چی : اطال الله بقا یک ؟ اتیا (۸۰) او یا په (۸۰) کالو باندی پنځه یا خلور کم اویا پنځه یا خلور زیات .
حقیقتة الوحی ۱۰۰ م (مخ)

بیا ددی نه هم په دیره خرگنده او ډاګیزه توګه لیکی چې: خدای تعالی ماته په واضحه توګه اطلاع راکړی ده چې ستا عمر به اتیا کاله وی او یا داچې پنځه شپږ کاله به کم او یا پنځه شپږ کاله به زیاد وی ، او د وحی په هکله چې کوم ظاهري الفاظ راغلي دی نو هغه د (۷۶) او (۸۶) تر مینځ د عمر تعین کوي . (براھین احمدیه پنځم جلد ، ۹۷ م (مخ)

تبصره:

- ۱- د مرزا د وراند وینو په الفاظو کې پخپله ده مغی د شرک او تردد الفاظ لکه (یا ، قریبا من ذالک) موجود دی . او دا خو داسی دی لکه یوه سپړی چې ویلی وی زه په غیبو پوهیږم ، حکه چې سبا به یا اسمان پاک وی او یا به په کې وریځ وی . نودی خبری ته خو وراند وینه نه ویل کیږي .
- ۲- دا چې ددی خرگندونو خڅه د مرزا عمر لې تر لې (۷۴ کاله) او یا دیر تر دیره (۸۴) کله یا (۸۶) کاله با ید واي . بلکه دا هر خه دیر غلط راوختل حکه چې هغی دخپل عمر په (۶۶) کا لنی کې وړ .

د مرزا په عمر باندی استدلال :

۱- هغه ویلی و چې کله چې زما عمر خلویښت کلنی ته ورسییده نو زه خدای تعالی په الہام او کلام باندی مشرف کرم . او دا حیرانونکی پیښه و چې زما د خلویښت کلنی ته د رسیدو سره سه د پیړی سر هم را ورسید . نو بیا الله تعالی د الہام په ذریعه ماته دا راوشووله چې ته ددی پیړی مجدد او د صلیبی فتنو چاره کونکی به یې . (تریاق القلوب دویمه ضمیمه ۶۸ م (مخ لمړی چاپ)

استدلال : مرزا د خپل نوم د حروفو او عددونو خڅه اشاره کوي یعنی د (۱۳۰۰) عدد چې ده ګی د نوم خڅه راوځی هغه نبی چې د دیارلسما پیړی دیاپی ته رسیدو په وخت کې همدغه مجدد را پیدا شو چې نوم یې (۱۳۰۰) عدد پوره کوي . (تریاق القلوب لمړی چاپ ۱۶ م (مخ) ددی دواړو حوالو خڅه دو ه خبری مخ ته رائځی

لمړی داچې : مرزا د دیارلسما پیړی پر پایی ته رسیدو سره مبعوث شوی دی .

دویم دا چې : هغه وخت د مرزا عمر خلویښت کاله و .

خو مرزا په اتفاق سره په ۱۳۲۶ هجري کي مر شوي دي ، نو د خوالسمى پيرې شپږويشت کاله د خلوېښتو سره جمع کړي نو تول عمر يې ۶۶ کاله کېږي . نوبیا خود (۷۶) یا (۸۶) او (۶۶) تر مینځ توپير پخپله د خندا وړ دي.

بلی ! د مرزا باوری شخص او دهغی لمړی خلیفه حکیم نورالدین په خپلی رساله (نورالدین) کي په ۱۷۰ مخ کي د مرزا د پیدا کيدو یوه نقشه جوړه کړي ده : هغه ليکي چې : مرزا په ۱۸۴۰ کال کي پیدا شوي دي (مرزا په ۱۹۰۸ کال کي مړشوي دي نو په دي حساب سره دهغه عمر (۶۸) کاله کېږي .) بیا هم د ۷۴، ۸۶، او ۶۸ تر مینځ ډير زيات توپير موجود دي.

ددی خخه بلکل په ډاګه کېږي چې دا د مرزا درواجنۍ وړاندويني وي او هغه پخپله دخپلی دغې وينا مصادق گرځۍ چې ويلی يې دي : په خپلو وړاند وينو کي د یوه انسان درواجحن کيدل ، د تولو شرمنو خخه ستر شرم او رسوایي ده . (نزلو مسیح ۱۸۶ مخ)

بیا ليکي چې : زماد رینښتونو او دروغجن کيدو له پاره زما د وړاند وينو خخه بل باوری ازمینښت نه شته . (تبليغ رسالت لمړي توك ۱۱۸ مخ)

د مرزا د همدی وينا وو خخه ثابتېږي چې هغه د زمانی تر تولو ستر درواجن دی او د ازمینښتونو به محکمه کي هغه صريح او خرګند درواجحن را وښوت او درواجحن انسان هيڅکله هم نېټي ګرزیدا.

۴- د طاعون د ناروغتیا خخه د قادیان دخوندي پاته کيدو په هکله يې وړاند وينه کړي وه چې بلکل غلطه راووته:

په ۱۹۰۲ کال کي مرزا خپل يو الهام خپور کړ (انه اوی القرية) او ويلی يې و چې ددی په مطلب لا تراوسه پوري نه یم پوه شوي . (دا هم یوه دهوكه او فريپ و) ، خکه په همدی وړخو کي دهندوستان په یو شمير ولايتونو کي د طاعون وبا خپره شوي وه . خلکو دا ناروغتیا الله له اړخه عذاب و ګانه او الله ته يې دعاګانی او استغفار شروع کړ . خو بیا هم یوشمير سیمي ترى (تر یوه وخته پوري) خوندی پاته شوي . الله تعالى د ازمینښت په توګه ترى قادیان د هم تريوه وخته پوري خوندی وسائل . نو مرزا ددی حال خخه ګټه واحسته او وې ويل چې خرنګه چې قادیان د مرزا د اوسيدو ځای دی په دی خاطر هلته عذاب رانګي . او نورو خلکو چې د مرزا تکذيب يې کاوه د وبا په ناروغتیا باندی کړ شول . او دا يې هم وویل چې هر هغه خوک چې قادیان ته راشی ، نو ددی وبا خخه به خوندی پاته شی . او وې ويل چې د (انه اوی القرية مطلب همدا دادی) یعنی هغوي چې خوندی شول ، د هغى علت دا و چې هغوي د قادیان په سيمه کي پناه اخستي وه .

بیا مرزا وايی چې په هغه بناړونو او کليو کي چې دمرزا مریدا ن شته دي هغه به هم د طاعون د وبا خخه خوندی پاته وي .

ددی پروپاگنده خخه یو شمیر ساده زپی اغیزمن شول ، او په همدی وخت کی مرزا خپل کتاب (د نوح کشتی) ترnamه لاندی ولیکه ؛ یعنی قادیان ددی وبا په وخت کی د نوح د کشتی په توگه و .

دغه مهلت او استدراج تر یوه وخته پوری جاری و او قادیانیانو هم دهمدی خوندیتوب په اساس په پوره غرور او لویی سره خپل سرونه هسک ورل . په هغه وخت کی دهغوى د خطیب مولوی عبدالکریم یوه مقاله خپره شوه چې په چې د دیری دعوی سره یې په کی لیکلی و چې :

(په دی توگه موعود مسیح د خپلی لاری او ستر شفاعت ثبوت وراندی کړ ، او دغه معامله د قادیان او نوروښارونو تر مینځ یو تمیز (بیلتون) وګرزید . چې هر چیری چې یو قادیانی و نوهغه ئای الله تعالی د غصب خخه په خنګ کړ . نو ای مخالفینو ! تاسی هم همداراز وراند وینی وکړی چې په هغى کی د مرزا د پیغمبری دعوا باطله کړل شی او قادیان په طاعون باندی کړېشی . (خلاصه الہامات مرزا ۱۰۹، ۱۱۲، ۱۱۳ مخونه)

ددی خخه دری خبری ثابتیږی :

۱- دا چې قادیان به د طاعون خخه بلکل خوندی پاڼه شی . ان تر دی چې دهغى ئای کافر ، مشرك او د مرزا مخالف به هم په دی وبا باندی کړ نشي .

۲- دا چې ، هر چیری چې یو قادیانی هم وي نو هلنې د طاعون د ناروغتیا خپریدل د مرزا د نبوت په درواغزنی باندی دلیل دي .

۳- دا چې قادیان ته د طاعون د ناروغتیا ور رسیدل به دمرزا د درواغزنی له پاره دلیل وي .

کله چې د قادیانیانو غرور تر اخري پولی پوری ورسید نو د الله تعالی عذاب پری رابستکته شو ، او په قادیانیانو باندی د طاعون د ناروغتیا دیر ستر اغیز و شو ، هغوي دا نشوای پټولای ، ان تر دی چې هغوي خپلی تاکل شوی غونډی هم منسوخ کړي . او بالاخره په ۱۹۰۲ کال کی مرزا په دی اعلان کولو مجبور شوچی :

؟ د دسمبر د میاشتی په رخصتیو کی به پخوا زیات ملګری را تولیدل . خو اوس دغه تولنه د پورتنی یاد کړل شوی ضرورت له مخی (یعنی په قادیان کی د وبا د خپریدو په اساس) موقوف شوه . (الہامات مرزا ۱۱۳ مخ)

او بیا یې د مرزایی آرګن البدر (داپریل ۱۹۰۴ مه ۱۶ کال) په خپرونه کی پخپله و لیکل چې :

په قادیان کی طاعون صفائی (د خلکو په مکمله توګه له منځه ورل) پیل کړی دی . (الہامات مرزا ۱۱۳ مخ)

او په همدی الہام کی یې لیکلی دی چې : بیا یوه میاشت وروسته د می په میاشت (۱۹۰۴) کی مرزا د خپل قادیان مکتب د طاعون دخپریدو له امله و تاره . د طاعون د ناروغتیا د تیزی سره دخپرولو حال دا و چې ټول خلک هغه او

دغه لوري ته و تبتيديل او دقاديان ټوله سيمه د يوي دشتی په خير (بي خوکه) په نظر راتله . حقيقه الوحي مخ) او بيا ليکي چي : هغه وخت چي طاعون په پوره زور سره خپريده، نو زما زوي شريف هم ناروغه شو.

نو د مرزا دا وړاند وينه وچي قاديان به د طاعون خخه خوندي پاته شی غلطه او درواغ و ختله . او دنبوت دعوا يى بي دليله پاته شوه . دغه دول نبوت جعلی نبوت وي چي مسلمانانو ته ترى انكار کول فرض دي.

ددی نه علاوه نوري وړاندويني يى هم شته ، خو په هغى يوه کي يى هم درينښينولی هیڅ څرک په نظر نه راخى ، بلکه دهوكه ، فريې او غولونه ده.

پنځلسمند باب د مرزا درواغ (اكاذيب)

ددی خخه مخته چي خه ياد کړل شو هغه هم د مرزا د کاذبيو او درواغويوه نمونه وه . خو هغه یوائې د وړاند وينو په اړه و . اوس مونږ په دغه باب کي دهغى نه علاوه د مرزا غلام نور اکاذيب او درواغ را نقلوو:

دا خو شرعاً اوعقلا معلومه ده چي درواغ ويل سخته او قبيحه گناه ده . د محدثینو د اصولو په اساس چي که ديوه انسان خخه یوچل درواغ ثابته شول نو بيا دهغى خخه روایت کړل شوي احاديث دليل او حجت نشي ګرزيداي.

په داسۍ حال کي چي مرزا ليکلی دی چي درواغ ويل د مرتد کيدو خخه کم نه دي . (حاشيه ضميمه تحفه ګولپويه تحتی کلان ۱۳ مخ) خو ددي هر خه سره يى خه درواغ ، دلته دنموني په توګه ولولي :

۱- د عيسى عليه السلام په هکله ليکي چي:

قران په ډاګه وايې چي عيسى دمريمى زوي (رسول الله) په زمکه کي دفن (بغ) کړل شوي دي . (تحفه ګولپويه ۴۶ مخ)

مونږ پوښته کوو چي په قرانکريم کي مونږ ته داسۍ يو آيت را وښائي ؟ دا خو په الله تعالى باندي درواغ او افترا ده چي دهر دول درواغو خخه زيات جرم دي .

۲- ليکي چي د امام بغوي د معالم التزيل په تفسير کي په ۱۶۳ مخ کي ليکل شوي دي چي : د حضرت عباس رضي الله عنه عقيده هم همداسي و هم مسيح مړ شوي دي (ازالة الاوهام ۱۶۹ مخ)

مونږ وايو چي : په همدي تفسير کي مونږ ته دا ډول خبره را په ګوته کړي ! دا خو په ابن عباس رضي الله عنه او په بغوي مفسر رحمه الله عليه باندي افترا ده .

۳- ليکي چي : خلور واره امامان د مسيح په مرینه باند متفق دي : (تحفه ګولپويه ۴ مخ)

مونږ وايو چې : په دی هکله مونږ ته د یوه امام وينا او قول دهغوي په یوه کتاب کي هم را په گوته کړي ! دا خو په امامانو باندی خرګنده افترا او دروغ تپل دي .

۴- د عيسى عليه السلام په هکله ليکي چې :

عيسى عليه السلام ته نسکنځل اوبد رد ويل او دهغى په هکله خرابه ژبه خوزول دهغى (دمرز) ستر عادت او خوى و. دا باید هم په ياد وي چې هغه ته د لبى اندازى درواغو ويلو عادت هم و . (ضميمه انجام آتهم ۵)

پدی وينا او ليکنه کي د الله تعالى يو حقنبي (عيسى على عليه السلام) باندی افترا تپل او دهغى د نبوت خخه انکار کول ، پخپله صريح ، خرګند او په ډاګه کفر دي .

۵- ليکي چې عيسايانو ستا ډيری معجزي ليکلى دی خو حقه خبره داده چې له تا خخه هیڅ معجزه نه ده صادر شوی . ستا په لاسو کي د مکر او فريپ نه پرته نور خه نه وو . (پورتنۍ حواله)

په دی خبرو کي يې د عيسى عليه السلام د معجزاتو خخه په صريحة توګه انکار کړي دی او دا ليکنه او وينا يې د قران ددي لاندی آيت په مقتضا خرګند او صريح کفر دي : چې وايې [فَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ أَنَّ هَذَا الْأَسْحَرُ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ] (۱۱۰)

د عيسى عليه السلام د یوی بلی معجزی چې د مرغانو د جوړولو په هکله ده ليکي چې : دا د جادو او منتر یو عمل و . (ازالة الاوهام تحتى کلان ۱۳۲ م مخ)

د وهم دفع : د برтанوی عيسایي حکومت د ویری په اسا س مرزا وویل چې د عيسى او یسیسونه تر مینځ توپیر شته .

خواب : (که خه هم ددي خخه مخته مو په لنډه توګه بيان کړي دی) خود مرزا په وراندی عيسى او یسیسونه دواړه د یوه ذات دوه نومونه دی . لکه چې په نور القرآن کي يې په ۲۰ م مخ کي او په توضیح المرام کي يې په دریم مخ کي او په براہین احمدیه کي يې په ۱۸۰ مخ (پنځم توك) تصريحات موجود دي .

۶- د بخاري د راټولونکي (امام بخاري رحمه الله عليه) په هکله ليکي چې : په هغى کي یو حدیث راغلی چې (هذا خليفة الله المهدى) (شهادة القرآن ۳۲ م مخ) . خو ایا مونږ ته د امام بخاري رحمه الله په راټوله کي داسی کومه کلیمه بنو ولاي شي ؟

په همدي تر تیب مرزا نور هم زیات درواغ لري چې پرى د لعنت کولو له پاره بسنې کوي .

د اهل حدیثو د عالم او مرزا تر مینځ مباھله

د مرزا او د شیخ ثناالله امرتسری د حمہ الله علیه تر مینځ مباھله

په قرانکریم کی د رسوله الله صلی الله علیه وسلم ، یهودو ته د مباھلی بلنه د بقری او د جمعی په سورتونو کی او د نصاراو سره د آل عمرا په سورة کی یاده کړل شوی ده . او په دی د امت اتفاق دی چې ددی نه وروسته هره مسله په قطعیت سره تبلیغ او د حسنې موعظی او دلایلو سره وړاندی کول او د مخالفینو شکوک او شبها تو ته د خواب ورکولو نه وروسته مباھله روا بلکه ضروری ده . او دا ترتیب د آل عمران د سوری خڅه را خرګند دی .

بلی ! په مباھله کی ، په یوی غونډه کی د اهل و عیال موجودیت ضروری نه دی ، ان تردی چې د مباھله کونکو مخ تر مخ دریدل هم شرط نه دی . مګر د آل عمران په سورة کی د نصاراو سره د مباھلی په وخت کی د دلی موجودیت یو ځانګړی امر و .

نو په همدي توګه د اهل حدیثو مشهور دینی عالم ، شیخ ثنا الله امرتسری رحمة الله او د مرزا غلام احمد قادیانی تر مینځ په غایبانه توګه مباھله وشوه . بلکه مرزا په خپله د شر(دغونښتو) له پاره دعا وکړه او ویې ویل چې :

ای الله ! هغه چې ستا له نظره په رینښتونی توګه مفسد او دروغجن وي نو هغه د صادق په ژوند کی له نږي خڅه پورته کړي . (دمرزا اشتہار ۱۵ م /پریل ، ۱۹۰۷ کال ، مندرجه تبلیغ رسالت ، دویم جلد ۱۲۰ م مخ)

بیا یوه هفته ، لس ورځی وروسته ، (۲۵ م د اپریل ۱۹۰۷ کال) د قادیان په اخبار کی راغل چې دا د شر د غونښتو دعا د خدای له اړخه الهام و .

ددی وروسته په ۲۶ م د می ۱۹۰۸ کال په لس نیمي بجو د سهار مرزا د اسهال د ناروغتیا د زیادښت له امله و مړ .
(ضمیمه اخبار الحکم قادیان غیر معمولی مورخه ۲۸ می ۱۹۰۸ عیسوی کال)

او شیخ ثناالله امرتسری رحمة الله علیه تر (۱۹۳۴) کله پوري ژوندی و .

رینښتیا یې ویلی دی چې :

لکھا تھا کاذب مریګا پیشتر کذب می سچانها پهلي مرګیا
(لیکلی یې و چې دروغن به مخته مړی ، په دروغو کی رینښتونی و نو لوړۍ وړ)

د محکمی پریکړه د اسلامی عدالت قانون

د ولسي جرګي (قومي اسمبلی) د مرزا یت په اړه د کفر پریکړه :

د ۱۹۷۴ عیسوی کال د سپتامبر د میاشتی په ۱۷ مه د پاکستان تاکل شوی ولسي جرگي ، نزدي د خوارلسو ورخو علمي بحث او خيرنۍ وروسته په متفقهه توګه ، قاديانيان د هغوي د کفری عقایدو په بنسته نامسلمانه (غیرمسلم) اعلان کړل . په ولسي جرگه کې د قاديانيانو مشر ، مرزا ناصر احمد ته د دلایلو د ويلو له پاره پوره وخت ورکړل شوي و.

په هغه وخت کې ذوالفقار علی بوتو د پاکستاو صدراعظم و ، دهغى وروسته د پاکستان جمهور ريس (جنرال محمد ضياالحق) په ۲۶ م د اپريل (۱۹۸۴) عیسوی کال دقاديانت د منوع کيدو حکم جاري کړ ، چې په هغى کې قاديانيانو ته داسلامی شعایرو استعمالول او خپل ځان مسلمان خرګندولو باندی بندیز و لګول شو.

قاديانيانو ددى حکم خخه خرګندی خلاف ورزی وکړه او د قانون د تر پښو لاندی کولو هڅه او هاندې وکړ . ددوى پرخلاف مقدمات د لمړنيو (ابتدائي) محکمو خخه نیولی تر ستری محکمی پوري ورسیدل ، د خلورو واړو ایالتونو (صوبو) عالي محکمو هم د قاديانيانو د کفری عقایدو په درلودلو سره په هغوي د کفر مهر و لګاوه . قاديانيانو دههای کورتیس (عالی محکمو) پر خلاف تر ټولو ستری محکمی (سپریم کورت اف پاکستان) ته عريضه وړاندی کړه . په ۱۹۹۲ کال پوري ددوى دعرايضو شميره تر انو پوري ورسیده ،

د ۱۹۹۳ کال د جولائي په میاشت کې دسپریم کورت (ستري محکمی) ستري قاضي ، قاضي محمدافضل ظله ددى عرايضو په اوريدو او تحقیق پیل وکړ او دهغى د حل له پاره یې يوه پنځه کسيزه کميته جوړه کړه چې په قاضي شفيع الرحمن ، قاضي عبدالقدیر ، قاضي محمد افضل لون ، قاضي ولی محمد خان او قاضي وسیم اختر باندی مشتمله و.⁵

د ستري محکمی دغه کمیسیون په متفقهه توګه قاديانيان ، دکفری عقایدو په درلودلو سره ، دهغوي پر خلاف يوه تاریخ جوړونکی پریکړه وکړه چې د لوستلو وړ ۵۵.

ددی پریکړی تر ټوله لویه بشیگنه داده چې پر هغى کې د قاديانيانو دکفری عقایدو په هکله پوره بحث او خيرنې شوي ۵۵ ، او په اخر کې درانه قاضيان دی نتيجې ته ورسیدل چې دا قاديانيان د خپلو کفری عقایدو له ارخه د (ملعون سلمان رشدی) په خير دی.

آخری غوبښنه

دقادیانیانو کفريات ، تلبیسات او تحریفات ددی پورته ياد کړل شوی ليکنی خخه نور هم ډير زیات دی ، مونږ په ډيره لنډتو ګه (دمشت نمونه خروار) په خیر دهغى خو نمونې ستاسي تر مخ وړاندی کړي.

قران او حدیث ، د اسلام تول علما، د پاکستان ولسي جرگي (قومی اسمبلی) ، د پاکستان سپریم کورت (ستري محکمی) چې کوم شخص کافر او نامسلمانه ګرزولی دی ، نوبیا خو دهغى نه وروسته دهغى په کفر کې به خرنګه شک وکړل شي ؟

مونږ په غوڅه توګه وايو چې :قادانيان کافر دی اوڅوک چې دهغوي په کفر کې شک وکړي هغوي هم کافر دی.

دټولو مسلمانانو خخه غوبښنه کوو چې ددی فتنی خخه هم خپل ځانونه وساتي اوهر ډول اړیکی ورسره و شکوی اوبرأت ترى وکړي . او دكتابونو د لوست او مطالعې خخه یې ځان وژغوری ، (او د نورو په ژغورلو کې هم خپله ايماني دنده ترسره کړي (ڏٻاپن .)

دالله تعالى خخه دعا کوم چې تول مسلمانان د ګمراهی ددی ستري فتنی خخه محفوظ اوخوند وساتي .

اللهُمَّ آمِينَ

عبدالسلام رستمی

۱۳ جولائي ، ۲۰۰۵ م کال ، ۶ م د جمادی الثاني ۱۴۲۶ هجري ق کال

الحمد لله رب العالمين ، اللهم تقبل مني انك انت السميع العليم

نوټ:

د استاد ، شیخ الاسلام ، شیخ القرآن عبدالسلام رستمی حفظه الله ، دغه ستره او علمی خیرنہ چی په هغی کی دقادیانیت پر خلاف ډیره په زړه پوري علمی ، تحقیقی او خیرنیز بحث شوی دي ، د الله تعالی جل جلاله په مرحمت ، تعاون او توفیق چی زما لاسو ، گوتو ، فکر ، وجود او کورنی ته یې ور بینلی و دغه ڇباره په ۲۸ د جولای پیل او په ۴ م د اگست ، می په مکمله توګه ، ڇبارے سره سم د کمپیوټر په مغز کی هم خوندی کړه . دععت مند استاد دا لیکنه دومره په زړه پوري وه چی ما یې د ڇبارې له پاره خپل ټول نورمصروفیات شاته پریښوں ، او ټول فکر می همدی لوری ته راواړاوه ، ترڅو همدي خدمت په خاطر ، په هغه قلمی جهاد کی ورگه شم چی دروند استاد یې یادونه کړي . د الله جل جلا له څخه غواړم چی هغه مسلمانانوته چی د دروند استاد عبدالسلام حفظه الله دغه کتاب ور و رسیدری ، په لوستلو سره یې دقادیانیت ددغی ستری فتنی څخه خوندی پاتنه شي . همدا راز دهه د اقدس ذات څخه ارزو لرم چی دغه ڇباره به زما له پاره جاري صدقه و گرزوي او په دنيا او اخترت کي به می دهه ګه په اجر سره مفتخر کړي .

الحمد لله رب العالمين ، اللهم تقبل مني انك انت السميع العليم

زما نوری ژبارې:

- ۱-اسلامي سیاست د مولانا گوهر الرحمن لیکنه.
- ۲-دحدیشو د انکار خخه د قران تر انکاره پوری : د شیخ السلام ، علامه عبدالسلام رستمی ، حفظه الله ، لیکنه.
- ۳-اسلامي ریاست د مولانا ابوالاعلی مودودی (رح) لیکنه.
- ۴-حجاب (شرعی پرده) دمولانا ابوالاعلی مودودی (رح) لیکنه.
- ۵-خلافت او ملوکیت : دمولانا ابوالاعلی مودودی (رح) لیکنه.
- ۶-اسلامي انقلاب حکمتونه : د سید اسعد گیلانی (رح) لیکنه
- ۷-دنبوت پای (ختم نبوت) : د شیخ السلام ، علامه عبدالسلام رستمی ، حفظه الله ، لیکنه.
او یو شمیر نوری کوچنی رسالی ، چې نومونه به بې وروسته ، انشا الله ، و لیکل شی .

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library